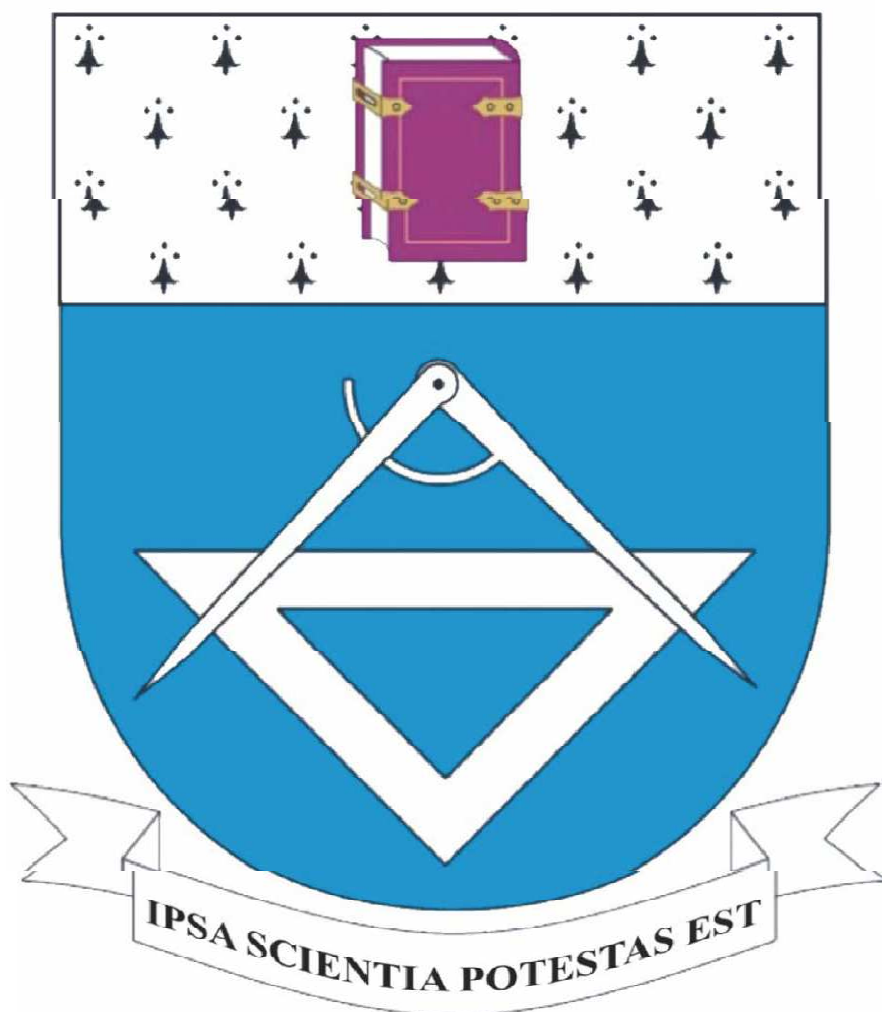

UNIVERSITATEA „GHEORGHE ASACHI” IASI
FACULTATEA DE MECANICĂ
PROMOTIA - 1968
REVEDEREA DE LA LEPSA- VRANCEA - 2014

Știința însăși este putere

Cei mai de seamă profeți ai noștri

Localul Facultății de Mecanică, de pe B-dul Mangeron, Cartierul „Tudor Vladimirescu”

Veniți să vă dau pastila de vis

*Am început să visez
Cu ochii deschiși, ca un urecheat.
Visele mi-aduc insemne și crez:
Doi îngeri, plutind în neant,*

*Unul mă inspiră tacit,
Cu rugăciuni care mă fac fericit,
Celălalt este Pasărea Paradis,
Luminându-mă cu pastile de vis!*

*Uneori, visele-mi sunt vedenii,
Parcă aș fi bibelou și mă sparg,
Iar cioburile-mi se prefac în smerenii,
Vase care despică oceanul în larg.*

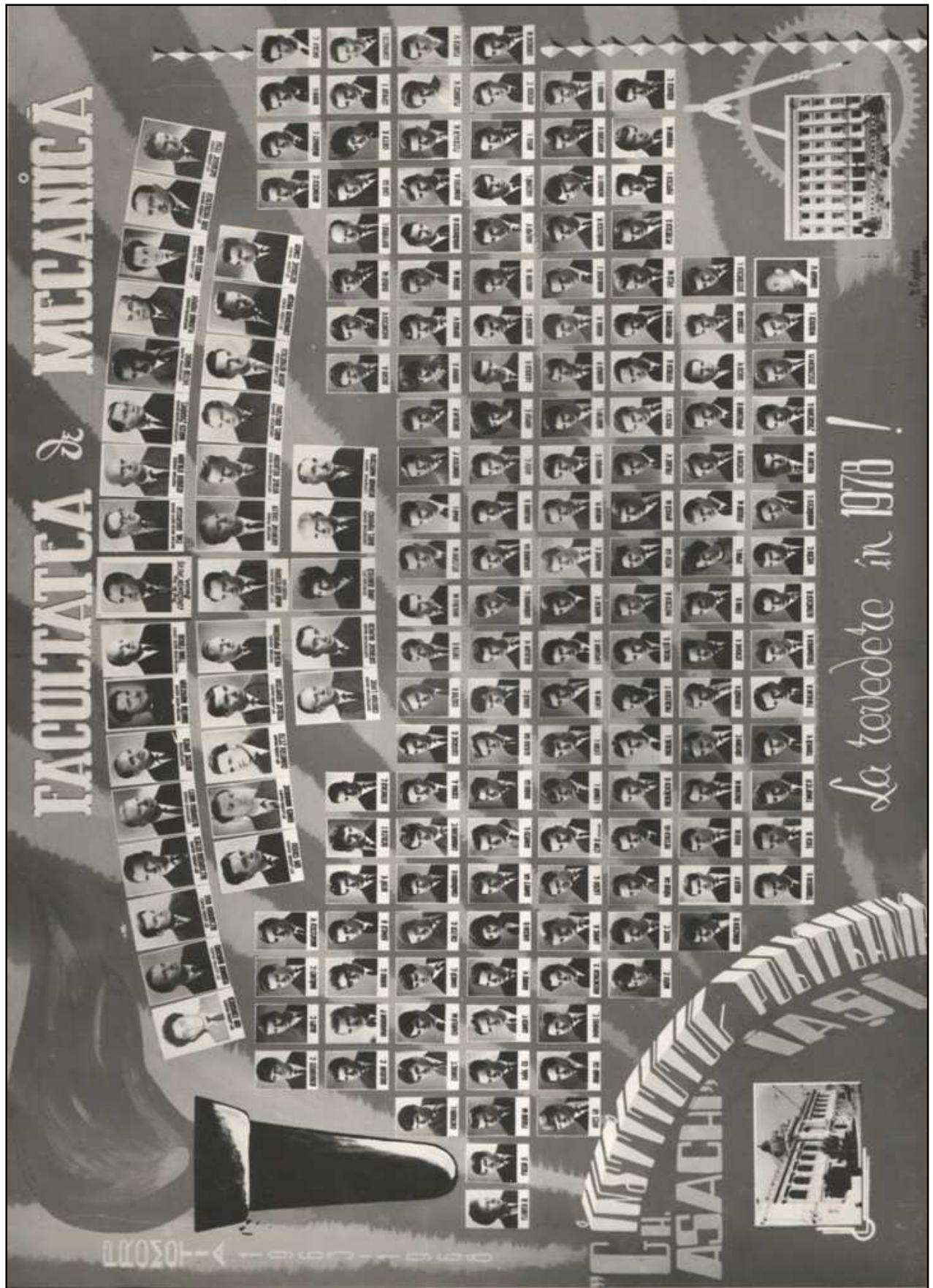
*Veniți să vă dau pastila de vis,
Să fiți botezați cu iubire,
Să priviți viitorul fără sens interzis,
Rădăcini să aveți și trăire!*

*Pluti-veți pe tărâmurii de dor,
Pentru tot ce a fost și va fi,
Pentru aerul sfânt, prins în zbor,
Cu tot ce-ați știut și veți ști!*

*Aici am creat, pentru vis, farmacie,
Pentru tot omul de bună credință.
Veniți să primiți pastila cea vie,
Pastila de vis, pastila dorință!*

*Veni-veți toți, veniți de peste tot,
Spre clipe lungi nemuritoare,
Să savurăm iar, cot la cot,
A noastrei absolviri, aniversare!*

Mior

Revederea de la Iași - 1978

Revederea de la Iași - 2008

Revederea de la Suceava - 2010

Revederea de la Iași - 2013

Să ne bucurăm

*Să ne bucurăm din plin, de parcă-am fi tineri,
Căci din tineri provenim și-am avut susțineri
Pe tărâm divin!*

*Viața noastră scurtă e, sfârșitu-i aproape,
Moartea vine și, iute, soarbe cu cruzime,
Nimeni n-o să scape.*

*Unde sunt cei care ieri străluceau în lume?
Oare Doamne, cât ne ceri s-ajungem la Tine,
Să-i vedem mai bine?*

*Am pierdut mulți profesori, Te rugăm îi țină,
Să îi faci nemuritori, să rămână tineri,
Permanente flori!*

*Trăiască al nostru stat și cărmuitorii,
Țării să îi țină sfat, pavăză-n cuvânt și fapt,
Binefăcătorii!*

*Să trăiască fetele mai ușor și mai frumoș,
Trăiască nevestele, mereu cald și radios,
Prospere căminele!*

*Dispară-ntunericul, dispară tristețea,
Să dispară diavolul! Slăvim facultatea
Și fraternitatea!*

*Cine ne-aduce acum iară în cetate?
Voci din depărtare spun că vor lua parte
La acest Te Deum.*

*Să trăiască toți părtașii, multe-n viață spere,
Să trăiască și urmașii, înfrățiți în vrere,
Țara să prospere!*

*Să prospere Alma Mater cu profesori minunați!
Stimați colegi să ne dregem după-atâția ani uitați,
La chef adunați!*

Mior

Odă Iaşului...

Iaşule, izvor de astre,
 Matca promoţiei noastre,
 Te iubim, te venerăm,
 Că prin tine existăm!
 Iaşule, oraş erou,
 Ai în noi un sfânt ecou,
 În sufletul nostru creşti
 Şi coline şi poveşti!
 Iaşule, meleag de dor,
 Eşti lumină şi izvor,
 De substanţă cerebrală
 Şi de reţea capilară!
 Ai fost zori de zări abastre,
 Florii tinereţii noastre,
 Ne-ai fost rit de crez ceresc
 Şi leagănul părintesc!
 Iaşule, parfum de tei,
 La Obeliscul cu Lei,
 Acolo ne-ai sedus cu
 Spiritul lui Eminescu!
 Al tău amfiteatru mare
 Are-n el legende care
 Se dezvoltă an de an
 Cu busola lui Câmpan,
 Girueta Mangeron
 Şi aburii lui D'Albon,
 Cu cuiele de la Linde
 Şi restanţele pendinte
 Şi câte alte veşminte
 De la tine ţinem minte,
 Iartă, facem rugămintे,
 Sărăcia de cuvinte!
 Parcă şi acum ascuţi
 Sala paşilor pierduţi,

Cum vindeau fetele mari
 „Oase moi şi oase tari!”
 Seara când cădeau din cer
 Numai umbre de mister,
 Prin Copou vibrau trăiri
 De tănuite iubiri.
 Din Copou la Podu Roşu
 Ne-ai incântat cu frumosu',
 Căci în trupul tău lumesc
 Curge fluviu studentesc!
 Din Galata la Ciric,
 Dumnezeu te-a miruit
 Cu valori fără egal
 Şi trecut fenomenal.
 De la Păcurari la Bucium
 Eşti şi artă, eşti şi zbucium,
 Eşti şi Creangă, eşti şi Cuza,
 Iar Chiriţa-ţi este muza.
 Am primit din trupul tău
 Şi credinţa-n Dumnezeu,
 Cinste pentru-a noastre vieţi
 Şi dragostea de profeţi.
 Astăzi, după multe vremi,
 Incă-n amintiri ne chemi
 Să ne spui poveşti de dor
 Şi de ce profeţii mor.
 Iţi urăm, Iaşule mare,
 Să creşti în continuare,
 Pe colinele-ţi măiestre,
 Floarea iubirilor noastre!
 Să creşti mândru şi sonor
 Pe al lumii monitor,
 Să fii rază şi fior,
 Iaşule, meleag de dor !

Mior

CATALOGUL PROMOTIEI 1968

Grupa 272 – TCM

1	Acroitoritei C-tin	Liteni, jud. Suceava
2	Anca Ioan Doru	
3	Aruștei Mircea	
4	Cefranov Eugen	decedat 04.12.2013
5	Ciutacu Ghe.	Iasi
6	Crețu Spiridon	0745 681121, 0232 229341, spcretu@gmail.com
7	Dascălu Mihai	str. 22 Dec., bl. 9, sc.C, ap.6, Bacău, 0234 545 607
8	Enache Adrian	
9	Enache Ion	
10	Fodor Mihai	Gheorgheni, Harghita, 0744 597 045, fm@fandf.ro
11	Gherman N.	Brasov, Tel: 0368 419 603,
12	Ghiveci Corneliu	str. Unirii, bloc B16, ap.16, Buzău, 0238 720 859, 0723 637 274
13	Grigorescu Ionel	Galați, 0723 581 365 mail: cristinalechintan@yahoo.com
14	Manghiuc N.	Onesti
15	Michiu Ștefan	Roman, str. Grivitei 19, 0748767281
16	Moroșanu Florin	
17	Mutu Ecaterina	str. Mașinilor, nr.13, Brăila, 0339 103 970, 0722 586 020, mutuecaterina@gmail.com
18	Nica Constantin	
19	Nicolăescu Aurelian	Craiova, 0351808199
20	Panaitescu Ghe.	
21	Secieru Ioan	
22	Spănu Livia	vezi Nătescu
23	Stoisor Mircea	Sibiu, STR.C. NOICA NR.3, tel 0269 253 690
24	Ștefăniu Liviu	decedat
25	Trufașu C.	
26	Weisman Ernest	str. Nufărului, nr.12, sc.A, ap.4, Bacău, 0234 409 243, 0744 577 588, weistman_ernest@yahoo.com
27	Zaharia C.	

Grupa 273 – TCM

1	Anghelescu Vasile	str. Regiment 11 Siret, nr.48, bloc G2, sc.2, ap.84, Galați, 0236 431 738, 0722 248 435; mail: cristinalechintan@yahoo.com
2	Arădoaie Ioan	decedat
3	Berneagă C-tin	
4	Baboiu Georgică	str. M. Eminescu, nr.47, bl B, ap.2, P. Neamț, 0233 214 473 lia_baboi@yahoo.com
5	Berlea Teodor	Iași, 0232 260 479
6	Ceornoleta Ilie	str. Mărășești, nr.165, bloc E1, ap.28, Bacău, 0234 553 403, 0748 959 233, ceornob@yahoo.com
7	Coarcă Costică	str. Pietății, nr.16, bloc 2, ap.25, Brăila, 0339.886.361 0764.408.257, costicacoarca@yahoo.com
8	Cornescu Ion	decedat
9	Dobrescu Felix	
10	Dram Mihai	str. Petru Rareș, bloc 4A, sc.C, ap.49, P. Neamț 0233 226 639, dram_cristian@yahoo.com
11	Florea Vasile	decedat
12	Hîrjabă Constantin	str. Bujorului, nr.23, Dărmănești, jud. Bacău, 0234 356 050
13	Litan Ioan	str. Chintăului 42, 0264554390, 0740 057 004 aflitanioan@yahoo.com ,
14	Marian Nicolae	decedat
15	Munteanu Viorel	str. 9 Mai, bloc 24, sc.A, ap.12, Bacău, 0744 584 142, discovolante.trans@gmail.com
16	Nașie Eugen	
17	Ocheșel Ion	decedat
18	Paustovanu Anatolie	str. Mărășești, nr.20, bloc A4, sc.B, ap.8, Suceava, 0230 520 226, 0744 504 241, tonyatol@yahoo.com
19	Prodan Mihai	Iași, 0743 351 937, licsa_bucurie@yahoo.com
20	Roșca Petru	com. Hemeiuși, nr.162, jud. Bacău, 0751 041 945
21	Solinschi Mircea	
22	Talpău Ovidiu	
23	Tudorache Nicușor	str. Mașina de Pâine, bloc OD 39, sc.1, et.7, ap.29, sector 2, București, 0216 877 916
24	Ultimescu Radu	0771704610, 0744252014, radu_ultimescu_senior@yahoo.com

Grupa 274 – TCM

1	Amălinei Constantin	str. Costache Negri, nr.3, sc.C, ap.36, P. Neamț, 0233 219 570, 0751523689
2	Bucurescu Vitalian	intr. Polux, nr.7, bloc G14, et.3, ap.53, Ploiești, 0244 534 456, 0752 651 906
3	Căprar Teodor	
4	Carbarău Octav	
5	Chetraru Leiba	
6	Chiriac Tudorel	Roman, CA Roșeti, bl 10, apt 4, 0233722818
7	Cotzur Dumitru	decedat
8	Deleanu Mihai	
9	Drăgănescu Ovidiu	
10	Florea Alexandru	decedat
11	Fraenk Mihai	
12	Gheciu Olga (Stroe)	aleea Castanilor, bloc 5, sc.C, ap.50, cod 120360, Buzău, 0723 654 664 , olgutastroe@gmail.com
13	Grădinaru Ghe.	Iasi, 0332443113, 0745258139, gigigradinaru@yahoo.com
14	Gologan Viorel	str. Peneș Curcanul, nr.284, sc.A, ap.4, Vaslui, 0335 401 599, 0744 580 116, mail: crucearosie.vaslui@gmail.com
15	Herșcu Sofian	Iași
16	Irimia Gheorghe	bd. G. Enescu, nr.12, bloc Belvedere, sc.E, ap.8, Sv, 0330 409 696, 0753.059.545
17	Mercheș Iordan	Iași
18	Răducu Ciceron	decedat
19	Rădulescu Nicoleta	Vezi Giura
20	Suceveanu Vasile	decedat
21	Trincă Vasile	decedat
22	Umbrărescu C.	decedat

Grupa 275 – MT

1	Antonescu C-tin	Brasov, Săcele, str. Molidului 51 0740 139 923 dorel.antonescu@yahoo.com
2	Balaban C.	Iași, 0743 050 643
3	Călinoiu Constantin	Galati, str. M. Sadoveanu 15, bl. F3, apt 57, micro 16, 0336.881.855, 0722803170 calinoiu2005@yahoo.com
4	Costache Dan	București, 0722 351 380, mail: dancostache@evapco.ro
5	Cozma Adrian	decedat
6	Dinulescu Mircea	Groen van Prinstererlaan 37, 2271 EM, Voorburg, Olanda, tel : +31703872526, mircea.dinulescu@apexgroup.nl
7	Doniga Vasile	Sibiu, 0233 214 473, tel 0269 443 315, marianavasile45@yahoo.com
8	Floareș Viorica (Munteanu)	str. M. Eminescu, nr. 44, Bv, 0268471149, 0727 167 118, viorica.munteanu@gmail.com
9	Groza Petru	
10	Hanșu Eugenia	
11	Krsemeniczky M.	decedat
12	Ivașcu Lucreția	
13	Mihail Aristotel	
14	Popescu Ionel	decedat
15	Păcă Mihai	Iași, 0740 644 464
16	Săhleanu Mircea	
17	Senciuc Eleonor	
18	Suciu Vasile	str. Zutphen, nr.21, 440050-Satu Mare, 0261 715 789, 0745 093 509
19	Șerban Grigore	
20	Toma Ioan	
21	Țibuleac Dan	
22	Viuleț Cristea	
23	Vulcan Mircea	str.Mărășești, nr. 226, Ploiești, 0344 109 295, 0722 294 484, mirceavulcan@gmail.com
24	Zeleznicov Nicolae	str. Petru Rareș, nr.39, bloc C3, ap.4,Piatra Neamț, 0333 405 732, alexandrinaz@yahoo.com

Grupa 276 – MU

1	Agapi Constantin	str. Cuza Vodă, nr.3, bloc M3C, sc.A, ap.6, Botoșani, 0231 516 207, 0742 008 211, constantin_agapi@yahoo.com
2	Bandrabur Paraschiv	str. Constantin Noica, nr. 10A, Sibiu, 0269 253 934, bandraburpuiu@yahoo.com
3	Bălțatu Grigore	
4	Bitlan Viorel	Canada, decedat
5	Belța Ștefan	Suceava
6	Butyurka Ioan	Tg.Mureș, 0265 227 227, id.ilbu@yahoo.com
7	Căpitănescu Ana	oanagmicu@yahoo.com
8	Dodoiu Silvia (Leca)	str. Soimului, nr.16, bloc A, sc.C, ap.22, BC, 0234 511 199, lecaneculai39@yahoo.com
9	Ganea Florin	Canada
10	Gaal Csaba	reka.papp@gmail.com
11	Hudescu C-tin	
12	Iordache Mircea	bd. George Enescu, , nr.6, bloc GZ5, sc.C, ap.13, Sv, 0330 408 525, 0727 390 318, iordachemr@yahoo.com
13	Leon Dorel	str. Anastasie Panu, nr.17, bloc "Ghica Vodă", sc. 2B, ap.17, Iași, 0232 211 132, 0724 022 124, leon46rd@gmail.com
14	Lupchian Toma	decedat
15	Nicolae Ilie	str. Gh.Grigore Cantacuzino, nr.186, bloc 1D, ap.12, Ploiești, 0721 265 701,
16	Niculita Gavril	decedat
17	Nutu Ioan	decedat
18	Pâtea Stanciu	
19	Pufu Ioan	Buzău, 0238 434 139, 0721 725 429
20	Selami Geait	neri1951@hotmail.com
21	Sofron Ghe.	
22	Spîrleanu D.	Craiova, Str. Sărari, Bl. M15, Sc 2, Ap 14 , 0755.809.768
23	Stan Dumitru	Iași, 0232 272 423, 0724 120 351
24	Trifan Romeo	
25	Șerban Andrei	Canada
26	Țîrcomnicu Alex	decedat
27	Vlăsceanu N.	decedat
28	Zăgreanu Ghe.	Iași, gzagreanu@yahoo.com

Grupa 277 – MU

1	<i>Bedö Vasile</i>	<i>Bv.bđ. Victoriei11, bl 35, sc. C, etj 6, ap. 99, tel. 0368418664, 0727096962</i>
2	<i>Cașer Rıca</i>	<i>Israel, "Rıca Segal" <ricasegal@gmail.com></i>
3	<i>Chirilă Mihai</i>	<i>Calea Națională, nr. 105, bloc B3, sc.C, ap.6, Botoșani, 0721 177 288, 0752 405 488</i>
4	<i>Dabija Mariana</i>	<i>bđ. Independenței, nr.9, bloc D1, sc.A, ap.17, Iași, 0232 213 079, ctindabija@yahoo.com</i>
5	<i>Dima Ioan</i>	<i>Văratec, jud. Neamț, 0233 245 039, "Gady 1949" <gady1949@yahoo.com></i>
6	<i>Dumitru Aurel</i>	<i>București, Drumul Pădurea Pustnicu, nr. 127, Bl. TO 30, Sc. B, Apt. 20. Complex Greenfield, Sect. I, 0213860234, 0723 325 936</i>
7	<i>Eșanu Nicolae</i>	<i>decedat</i>
8	<i>Ghineț Gheorghe</i>	<i>decedat</i>
9	<i>Hristov Hristo</i>	<i>decedat</i>
10	<i>Ivanovici Emil</i>	<i>decedat</i>
11	<i>Lucan Nicolae</i>	<i>Aleea Adam Clisi 4, Bl A3, sc C, Ap 49, Cta., 0241.692.611, 0728.034.535</i>
12	<i>Marchidan Viorel</i>	<i>decedat</i>
13	<i>Mihăilescu Rădu</i>	<i>str. Paharnicului, nr.2, bloc B3, ap.11, Piatra Neamț, 0233 214 396</i>
14	<i>Marinoiu Gheorghe</i>	<i>str. Valea Oltului, nr. 77-79, cod 061971, sector 6, Buc. 021 410 17 79 , 0744 661 779, mail: gheorghe.marinoiu@yahoo.com</i>
15	<i>Margine Ștefan</i>	<i>decedat, 15 noiembrie 2007</i>
16	<i>Oprică Marin</i>	<i>Craiova, Str, Scarlat Demetriade 8, Bl D35, Sc2, Apt.14, tel 0771.590.364</i>
17	<i>Ticu Dumitru</i>	<i>Neamt, Piata M. Kogalniceanu bl i3 sc d ap 37 tel 0233216640 ;0747390255</i>
18	<i>Timofte Petru</i>	
19	<i>Trușcan Constantin</i>	<i>Tel: 0330409339, 0752.287.345, mail: "Titi Truscan" <tititruscan@yahoo.com>,</i>
20	<i>Wagner Isidor</i>	<i>Israel, "Izi Dorv" <izidorv@gmail.com></i>
21	<i>Dobre Stoian</i>	<i>decedat</i>

Grupa 278 – MA

1	Andrei Virgil	decedat
2	Bacalu Cezar	Israel
3	Călinescu Vasile	
4	Chirilă Alexandru	str. G-ral Eremia Grigorescu, nr.25, bloc 1PP, apart.15, Brăila, 0239 664 789
5	Focşa Spiru Marinel	str. Patrioţilor, nr.9, bloc PM7, sc.5, ap.157, sector 3, Bucureşti, 0745 014 859
6	Gligor Gheorghe	str. Gării, nr.17, bloc L9, et.5, ap.18, Iaş, 0332 806 267, 0766 486 301, 0724 183 930
7	Goagă Costică	aleea Ghiocilor, nr.31, sc.B, ap.9, Bacău, 0234 536 627, 0746 426 624
8	Grigoraş Octav	str. Cuza Vodă, nr.59, apart.4, Focşani, 0237 627 466
9	Ionescu Tudor	
10	Marton Ladislau	
11	Matei Aurel	
12	Mădăras Romul	decedat
13	Mihalache Ioan	str. Marchidan, nr.66, Botoşani, 0231 516 540, mihalacheioan@yahoo.com
14	Moraru Ioan	Piatra Neamţ, 0233 217 914
15	Năsoi Gheorghe	aleea Armoniei, nr. 56, ap.27, Piatra Neamţ, 0233 625 784
16	Ţiţoi Gheorghe	str. Iancu Bacalu, nr. 25, Iaşi, 0232 435 807
17	Patrichi Alex.	str. Păcurari, nr.121, bloc 602, sc.A, ap.4, Iaşi, 0232 257 308
18	Pavel Călin	
19	Petrescu Sorin	decedat
20	Savu Mircea Ioan	str. G-ral Gh. Avramescu, nr.27, sc. A , ap.10, Botoşani, 0231 519 684, 0745-944222, savumircea@yahoo.com
21	Sârbu Dumitru	str. I.Pillat, nr.5, Botoşani, 0231 515 537, 0765692255, mail : gabrielasirbu46@yahoo.com
22	Sârghi Ştefan	
23	Stănăşel Petru	
24	Vieru Corneliu	str. Zugravi, nr.5, bloc F92, ap.12, Iaşi, 0332 806 558, 0723 394 376

Grupa 279 – MA

1	Barna Gavril	decedat
2	Bărănescu C.	
3	Boboc Viorel	
4	Corduneanu Eugen	str. Libertății, nr.3, ap.35, Onești, jud. Bacău, 0234 410 923, 0744 293 790
5	Colțea Gheorghe	str. Babadag, nr.16, bloc 10, sc.A, apart.2, Tulcea, 0240 513 790
6	Damian Vasile	
7	Fleischer Holger	
8	Gavriș Valeriu	str. Banatului, bloc B4, sc.B, apart.11, Pitești, 0248 232 019, 0348 435 699
9	Giura Gheorghe	str. Ciucea, nr.6, bloc 4T, sc.A, ap10, sector 3, București, 021 345 10 24, 0722 661 107 mail: giuraghe@gmail.com
10	Ghiban Adrian	
11	Grigoraș Gheorghe	
12	Guțu Constantin	decedat
13	Hulpoi Vasile	decedat
14	Iancu Ion	decedat
15	Mănăilă Petru	decedat
16	Moisuc Nicolae	
17	Momoiu Nicolae	Sfântu Gheorghe, 0367404535, 0727743496 "Steaua Albastra" < venus2rosu@yahoo.com >,
18	Nițescu Andrei	str. Zidari, nr.17, bloc G8, ap.10, Ploiești, 0344 110 082, 0726 268 508, "Liviasii Andrei-Nițescu" < liviasianandrei@yahoo.com >
19	Pascu Ilie	str. Mihai Viteazu, nr. 72, Constanța, 0241 636 274, 0727 853 852
20	Rusu Marcu	str. George Barituu, nr.3, Iernut, jud. Mureș, 0265 470 970, 0741 754 774 , "M.M. Rusu" < mrmsrusu33@yahoo.com >
21	Scheiner Egin	
22	Scorobet Ovidiu	jud str. Avram Iancu, nr.134, Agnita, Sibiu, 0269 512 336
23	Sichim Corneliu	
24	Taborschi Siegfried	Germania, Singen - Im.Twielfeld, 3, cod. 78224, 0049-7731-64536, staborschi@online.de

Grupa 280 – MA

1	Bănică Alex.	decedat
2	Bichis Anastasis	str.Alexandru Ioan Cuza, nr.33, bloc A2, sc.C, ap.41, Dorohoi, jud. Botoșani, 0231 611 360
3	Burloi Marcel	decedat
4	Caia Gheorghe	PN, 0233236197
5	Comănanu Ovidiu	decedat
6	Docolin Petru	Drumul Taberei, nr.96, bl. 521, sc.1, etaj 5, ap.17, sector 6, CP 064374, O.P.74, Buc. 021 444 14 43, 0744 842 403 petre.docolin@colintehnic.ro ;
7	Huzună Liviu	Focșani, 0730 050 946 , "Liviu Huzuna" < liviu_huzuna46@yahoo.com >
8	Iuteș Gheorghe	
9	Lișman Ioan	Adancata, Suceava, 0753559098
10	Lavric Aurel	str. Alex. cel Bun, nr.24, bl.H3, sc.B, ap.12, Suceava, 0230 212 631, 0788 238 614, "Lavric Aurel" < lavric.aurel@yahoo.com >
11	Lazăr George	Intr. Căminelor, nr.4, bloc 26H, et.1, ap.6, Ploiești, 0344 102 312, 0722 278 861, george_lazar1946@yahoo.com
12	Manciu Vasile	str. Nicolae Bălcescu, bloc 12, sc.A, ap.14, Bacău, 0234 546 553, 0728 120 922, "Gabriela Manciu" < gabrielamanciu1@yahoo.com >
13	Necula Gheorghe	decedat
14	Țicolescu Traian	decedat
15	Palade Vasile	str. Siderurgiștilor, nr.25, bl SD7B, ap.6, Gl, 0236 474 044, 0740 081 547, palvas_45@yahoo.com
16	Săveanu Emilian	Iași, 0753 313 039
17	Ștefănescu Ioan	str.Domnească, nr.16, bl N6, ap.27, cp 800015, Galați, 0236 417135, 0722 628 342, istefanescu@ugal.ro

Amintirile mă copleșesc

de Mircea Iordache

*Amintirile mă copleșesc, mai ales vremea studenției,
Când începusem să iubesc....meleagurile poeziei.
Era așa, ca un complex de conștiință și virtute
Și-adesea rămâneam perplex de gânduri vrute și nevrute,*

*De doruri, aspirații mari și-un aer tare-aveam în piept,
Iar brațele îmi erau tari și-n devenire, înțelept.
Colegii îi vedeam prin ceață, doar pe ici colo, câte-o snoavă,
Se răsucea în mintea-mi creață și o priveam ca pe-o ispravă.*

*Erau frumoși și iubăreți căci erau tineri, cu temei,
De-a discuta despre femei, iar fetele despre băieți.
Trecut-au anii, buni sau răi, din când în când ne-am regăsit,
Tot mai ieșiți din năbădăi, cu chipul mai îmbătrânit.*

*Dar când ne adunăm, subit, ne apucăm de nebunii,
Bâza și fotbalul, nu mint, ne prefac, iarăși, în copii.
Și-atunci mă-ntreb de ce-aș lipsi la, poate, ultima-ntâlnire?
Cred că prea rău m-aș pedepsi și-aș suferi la nemurire!*

*Chiar dacă nu mai facem bani și adunăm, ca într-o farsă,
Ai vârstei noastre, cam mulți ani, cu tusea, junghiul și-o grimasă,
Se cade să privim în sus, cu sufletul rămânem tineri,
Și ne e dor, ades nespus, de toți colegii ingineri.*

*Hai să cântăm și să jucăm, chiar dacă timpul ni-i potrivnic
De dor și drag să ne-mbătăm ca-n ultimul moment prielnic!*

Nicolae Iorga- „Vrancea este o imagine în mic a României Mari”

Date generale

- Populație: 391.322 locuitori (01.07.2002)
- Suprafață: 4.857 kmp
- Localizare: în partea de sud-est a țării
- **Orașe:** Focșani (reședința de județ), Adjud, Marasesti, Odobesti, Panciu.

Lista orașelor din județul Vrancea

- Focșani
- Adjud
- Mărășești
- Panciu
- Odobesti

Marele geograf Simion Mehedinți, spunea despre Vrancea că este:

„pământul cel mai însemnat pentru viața statului nostru. . . . vadul cel mare al apelor și șleaul cel mare al drumurilor ce se îndreaptă de la Cetatea Carpaților spre Marea Neagră”.

Vrancea este județ în regiunile istorice Moldova (la nord de râul Milcov) și Muntenia (la sud de râul Milcov) din România.

Are o suprafață de 4.863 km², reședința județeană este municipiul Focșani. Principalele cursuri de apă: Siret (între Adjud și Nămolosa), Șușița, Putna, Milcov, Râmnicu Sărat (de la Ciorăști până la vărsarea sa în Siret). Cele mai mari altitudini dețin vârfurile Lăcăuț (1776 m) și Goru (1784 m). Populația Vrancei la diferite recensăminte: 1930: 262.560 loc.; 1948: 290.183 loc.; 1956: 326.532 loc.; 1966: 351.292 loc.; 1972: 379.660 loc. Județe vecine: la nord-est județul Vaslui, la est județul Galați, la sud-est județul Brăila, la sud județul Buzău, la vest județul Covasna, la nord județul Bacău.

În româna veche „frânc”, „frâncu” însemna „occidental”, „franc”. Etimologia „francea”-„vrancea” este probabilă, mai ales având în vedere vecinătatea zonei Vrancea cu zona populată în evul mediu de sași. Potrivit lui Bogdan Petriceicu Hasdeu, originea numelui "Vrancea" ar fi traco-dacică și ar proveni de la cuvântul "vrana", care se traduce ca "pădure" sau "munte", ori poate de la cuvântul sanscrit "vran" („munte”).

Județul Vrancea este cuprins între coordonatele geografice 45°23' și 46°11' latitudine nordică și 26°23' și 27°32' longitudine estică, fiind situat în partea de sud-est a țării, la curbura Carpaților Orientali.

Organizarea administrativ-teritorială

Județul Vrancea, ca unitate administrativ - teritorială organizată cu rang de județ, cuprinde, conform actualei împărțiri administrativ - teritoriale, 73 de localități din care 2 municipii, 3 orașe și 68 de comune în componența cărora se află 331 de sate.

Relief

Dispus în trepte dinspre vest spre est, cuprinde Munții Vrancei (cu depresiunile intramontane Greșu și Lepșa), Dealurile Subcarpatice și Câmpia Siretului Inferior, mărginită la nord-est de Podișul Moldovei (Colinele Tutovei) și la sud-est de Câmpia Râmnicului.

Munții Vrancei sunt munți de încrețire, alcătuiți din culmi ce provin din fragmentarea platformei de eroziune de 1700 m (Goru - 1785, Lăcăuți - 1777, Giurgiu - 1720, Pietrosu - 1672, Zboina Frumoasă - 1657). Dealurile Subcarpatice, depresiunile colinare și dealurile de podiș, cuprind dealurile înalte vestice (două șiruri între Valea Putnei și Valea Șușitei) depresiuni intradeluroase (transversal sau de-a lungul văilor Șușitei, Putnei și Milcovului, precum și la cumpăna apelor între bazinul Milcovului și Râmnei), dealurile înalte Măgura Odobeștilor - 966 m), glacisul subcarpatic, care face legătura între Dealurile Subcarpatice. Câmpia Siretului Inferior și Câmpia Râmnicului, se înclină spre est până la altitudinea de 20 m , la confluența Râmnicului Sărat cu Siretul . Câmpia Siretului reprezintă treapta cea mai de jos de pe

teritoriul județului și se întinde între glacisul subcarpatic și râul Siret, cu suprafața înclinată de la vest la est și altitudinea cuprinsă între 20 m și 125 m. Câmpia înaltă, situată între glacis și o linie ce trece pe la Mărășești, Vânători, Milcovul, Tătăranu, Râmniceni și la est de Ciorăști, are o altitudine de 70 m în nord și 35 m în sud. Ea are aspectul unei suprafețe netede, ușor învălurită datorită prezenței unor conuri aluvionare între care câmpia formează depresiuni locale, cu exces de umiditate (bolta Voetin, Lacul Negru, aria de la est de Căiata) datorate adâncimii reduse la care se află stratul de apă.

La nord de Valea Șușitei, aspectul câmpiei reprezintă forma unei prisme în trepte ce coboară către Lunca Siretului, iar în apropierea Adjudului, la terasele Siretului se adaugă cele ale Trotușului.

Câmpia joasă se întinde pe linia Mărășești, Vânători, Tătăranu, Râmniceni și de la est de Ciorăști până la albia Siretului, altitudinea ei fiind de 35–50 m în partea de nord și de 20–30 m în cea de sud. Este caracterizată printr-o suprafață relativ netedă, înclinată în aceeași direcție de scurgere a Siretului și este traversată de numeroase alpii, meandre și depresiuni cu exces de umiditate, separate între ele prin grinduri țesite.

Geologie

Din punct de vedere geologic, zona județului Vrancea aparține platformei Moesice, alcătuită din două etaje structurale: unul inferior ce corespunde fundamentului cristalin și unul superior ce corespunde cuverturii sedimentare. Șisturile cristaline, împreună cu o parte din învelișul lor sedimentar sunt străpunse de roci eruptive în cea mai mare parte acide (porfire) și de roci bazice. Fundamentul de șisturi cristaline este de vârstă mai veche decât Ordovicianul, probabil Precambrian. Cuvertura sedimentară din Platforma Moesica începe cu Silurianul și se termină cu Cuaternarul.

Prin lacune cu caracter regional, sedimentele s-au separat în mai multe cicluri de sedimente după erele geologice în care s-au depus de la Ordovician - Carbonifer până la Cuaternar. Partea bazală a Cuaternarului este reprezentată de pietrișuri, nisipuri și lentile argiloase, rezultat al depunerii materialului transportat de vastele conuri de dejecție din zona carpatică de curbură. Peste acestea este suprapus relieful caracteristic depozitelor fostelor alpii respectiv pietrișuri și nisipuri cu grosimi cuprinse între 3 și 7 m în zona de câmpie. După migrarea albiilor, aceste sedimente au fost acoperite de depozite loessoide de natură deluvială-proluvială cu grosimi cuprinse între 2 și 8 m.

Rețea hidrografică

Rețeaua hidrografică a județului Vrancea măsoară 1756 Km cursuri de apă codificate cu următoarele subbazine hidrografice principale:

Subbazinul Siret, 1.230 km²

Subbazinul Trotuș, 130 km²

Subbazinul Putna, 2.480 km²

Subbazinul Râmnicu Sărat, 673 km²

Total: 4.513 km²

Flora

Flora cuprinde aproximativ 1500 de specii de plante având ca origini fitogeografice ținuturi din Orientul Îndepărtat până la Oceanul Atlantic și din nordul Eurasiei până la bazinul mediteranean. Numeroase specii sunt considerate monumente ale naturii, fiind ocrotite de lege (floarea de colț, bulbucii de munte, papucul doamnei, etc).

Fauna

Fauna cinegetică este bogată (cocoșul de munte, acvila țipătoare, corbul, cerbul, ursul, mistrețul, râsul la munte, popândăul la șes). În lacurile și râurile Vrancei găsim păstrăvul, molanul, boișteanul, miholtul etc., cele 20 de fonduri de pescuit în apele de munte însumând aproximativ 250 km.

Există în Vrancea 16 rezervații naturale cu o suprafață de 2862 ha din care cele mai cunoscute sunt Cheile Tișitei, Cascada Putnei, Râpa Roșie, Lacul Negru, Cheile Narujei, Căldările Zabalei, Focul Viu de la Andreiașu, Dălhăuți, Lunca Siretului.

Terenurile agricole ale județului Vrancea se întind pe fâșia cuprinsă între malul drept al Siretului și poalele dealurilor subcarpatice ale Munților Vrancei. Deși clima este corespunzătoare culturilor de câmp, mai propice este cultura viței de vie (9,95% din podgoriile României) și producția de vinuri, Vrancea fiind cel mai mare județ viti – vinicol al țării, exportator în Europa, America și Japonia.

Scurt istoric al județului Vrancea

Cu un cadru natural în care diversitatea se îngemănează armonios, dominat de semeția munților, de curgerea domoală a dealurilor, de orizontul nesfârșit al câmpiilor, în care omul a făurit o civilizație materială și spirituală multimilenară, originală și expresivă, marcat în trecutul său istoric de evenimente defnitorii pentru existența neamului, dăruind culturii și științei românești și europene nume de răsunet, în perspectiva secolului al XXI-lea, județul Vrancea se conturează ca un spațiu românesc cu un potențial cultural și turistic de amplu interes, atractiv și încă insuficient valorificat, capabil să determine și să susțină o nouă etapă a dezvoltării sale socio - economice și culturale.

Geografic, așezat la Curbura Carpaților și cuprinzând în limitele sale străvechea Țară a Vrancei, constituie legătura dintre Carpații Răsăriteni și Sudici, dintre Câmpia Siretului și Câmpia Dunării; politico - administrativ se află la întâlnirea provinciilor istorice Moldova, Țara Românească și Transilvania; spiritual - artistic se întâlnește cu zonele etno - folclorice ale Râmnicului, Țării Bârsei și Văii Trotușului.

Sintetizându-i datele existenței și dăinuirii sale, marele istoric Nicolae Iorga îl definea ca o „imagine în mic a României Mari”, iar marele geograf Simion

Mehedinți ca „pământul cel mai însemnat pentru viața statului nostru ... vadul cel mare al apelor și șleaul cel mare al drumurilor ce se îndreaptă de la Cetatea Carpaților spre Marea Neagră”.

În decursul istoriei sale, cu toate schimbările survenite, așezarea județului a respectat, în mare, cadrul inițial având ca elemente definitorii culmile munților spre apus și Valea Siretului spre răsărit.

La 1774, Ținutul Putnei era format din nouă ocoale: Polocin, Răcăciuni, Lunca, Zăbrăuți, Șușița, Vrancea, Gârlele, Milcovul de Sus și Milcovul de Gios. Între anii 1774 - 1803, Ocolul Polocinului a trecut la Ținutul Tecuci, iar Ocolul Ghilieștilor a trecut de la Tecuci la Ținutul Putnei.

În anul 1835, Ținutul Putna era format numai din cinci ocoale: Răcăciuni, Zăbrăuți, Vrancea, Gârlele și Biliiești. Satele celor patru ocoale care au fost desființate între anii 1816 și 1835 au intrat în componența ocoalelor vecine.

Prin Legea comunală de reorganizare administrativă din 2 aprilie 1864, subîmpărțirea avea denumirea de plasă.

În anul 1908, județul Putna era împărțit în 13 plase, care peste un an se reduc la zece. În anul 1912 s-a revenit la împărțirea clasică cu cinci plase având reședințele la Adjud, Panciu, Odobești, Vidra și Suraia. În timp, s-au mai adăugat două plase: Caregna, cu reședința la Păunești și Zăbala, cu reședința la Năruja.

În anul 1943, existau șase plase (Adjud, Focșani, Odobești, Panciu, Năruja, Vidra), cu cinci comune urbane și 83 rurale.

La 8 septembrie 1950, noua organizare administrativ - teritorială a țării după model sovietic a creat 14 regiuni. Fostul județ Putna a devenit regiunea Putna cu șase raioane (Adjud, Focșani, Năruja, Panciu, Tecuci și Vidra).

În anul 1952, regiunea Putna se desființează și se crează regiunea Bârlad, la care trec raioanele: Focșani, Panciu, Tecuci, Năruja și Vidra. Raionul Adjud cu comunele Păunești, Ruginești, Pufești, Homocea, Corbița, Boghești, Tănăsoaia, Urechești, Coțofenești și Sascut trec la regiunea Bacău.

În anul 1958 se desființează și regiunea Bârlad, iar raioanele Focșani, Panciu și Tecuci trec la regiunea Galați. Raionul Adjud a trecut în întregime la regiunea Bacău. În aceeași perioadă s-a desființat raionul Năruja, iar în anul 1960 raionul Vidra, care cu unele mici excepții, ambele trec în întregime la raionul Focșani.

Cu ultima organizare administrativ - teritorială (Legea nr. 2 din 16 februarie 1968), prin care s-a revenit la vechea împărțire pe județe, Vrancea și-a recăpătat actualul nume, teritoriul său extinzându-se spre sud și sud - est prin încorporarea unei părți din fostul raion Râmnicu Sărat (se desființează regiunea Ploiești și apare județul Buzău) de la care au fost încorporate localitățile: Bălești, Chiojdeni, Ciorăști, Dumitrești, Jitia, Sihlea, Tâmbioești, Slobozia Bradului și Vintileasca. Alte patru localități au fost alipite de la județul Bacău: Boghești, Corbița, Homocea și Tănăsoaia. De la raionul Brăila (fosta regiune Galați) s-au alipit comunele Măicănești și Râmnicești. Cu noua sa configurație se învecina cu județele: Vaslui la nord - est, Galați la est, Brăila la sud - est, Buzău la sud și sud - vest, Covasna la vest și Bacău la nord.

Mărturie a unității prin diversitate a spațiului românesc, în evoluția sa multiseculară, județul Vrancea a avut un destin istoric care l-a impus ca loc de rezonanță în eforturile poporului român spre împlinirea dezideratelor de unitate, independență și suveranitate națională.

Vatră permanentă de locuire încă din mijlocul Paleoliticului superior, cum o atestă așezarea de la Bârsești, de pe Valea Putnei, civilizația umană a urcat, rând pe rând, toate treptele culturilor preistorice.

Epoca neolitică, cu toate fazele ei de evoluție, încununată de splendida Cultură Cucuteni, caracterizată prin ceramica sa cu ornamente liniare, diversă ca formă și utilizare, pictată în două - trei culori armonioase, s-a extins pe aproape întreaga suprafață locuibilă a actualului județ, probată prin bogatul material arheologic descoperit la Căndești, Bonțești, Mănăstioara, Fitionești, Focșani, Pădureni și Urechești - Palanca.

Existența unor zone intens populate din Epoca bronzului, atestată în urma descoperirilor arheologice de la Căndești, Coroteni, Fitionești, Satu Nou și Vârteșcoiu, probează o civilizație umană avansată prin diversificarea ocupațiilor, meșteșugurilor, prin sistemul de organizare. Arta, sugestiv reprezentată de ceramică, incizată, impresionează prin armonia și diversitatea formelor, prin varietatea și complexitatea câmpurilor compoziționale, prin simbolistica motivelor, prin conținutul ideatic al obiectelor de cult, prin adaptarea uneltelor de muncă la specificul ocupațiilor, la tot mai acuta nevoie de creștere a randamentului și a cantității produselor pentru acoperirea nevoilor grupurilor umane tot mai numeroase.

Un puternic proces de sinteză traco - scitică, individualizat în creația dacilor de pe aceste meleaguri odată cu procesul afirmării lor politice, s-a evidențiat prin mărturiile arheologice din Prima Epocă a fierului (Hallstatt), descoperite la Căndești, Mănăstioara, Bonțești și Bârsești.

Intensificarea acestui proces în plină Epocă dacică și daco - romană, cu specificitate dată de Cultura Carpică, purtătoare de accentuate influențe romane, este identificată prin bogăția mărturiilor arheologice descoperite la Pădureni.

După perioada migrațiilor, în secolele III - XI, secolele definitivării procesului de formare a poporului și limbii române, îndeosebi în zona istorică a Vrancei s-au pus bazele structurii comunitare a obștei sătești care va dăinui în întreg Evul Mediu și până la sfârșitul secolului al XIX-lea. Țara Vrancei a căpătat, astfel, un statut administrativ - organizatoric și juridic bine individualizat și structurat în ansamblul viitorului Ținut al Putnei și chiar în cadrul organizării statale a Moldovei. Această realitate socio - economică și administrativă l-a făcut pe Dimitrie Cantemir, în lucrarea „Descrierea Moldovei”, să compare Vrancea cu o „republică” iar, mai târziu, pe Nicolae Iorga să o considere ca „una din acele unități de organizare a satelor înainte de domnie și fără domnie, deci în mare parte neatârinate de domnie”.

Aflată într-o depresiune subcarpatică puternic apărată și aproape izolată de marile drumuri comerciale, la hotarele dintre cele trei provincii istorice românești - Moldova, Țara Românească și Transilvania - Țara Vrancei și-a menținut o autonomie până în Epoca modernă.

Situația ca atare a favorizat existența și afirmarea unei civilizații rurale și a unei creativități artistice populare distincte, originale, devenite acum, prin mărturiile păstrate virtual și muzeistic, adevărate comori ale patrimoniului cultural național.

Revenind la începuturile Ținutului Putna ca structură administrativ - politică, pe aria căruia, în cea mai mare parte, s-a constituit județul Vrancea de astăzi, acestea se întrezăresc încă din secolul al XIII - lea.

La începutul acestui secol (între anii 1211 - 1225), prin intermediul Cavalerilor Teutoni, s-a întreprins o acțiune de catolicizare a brodnicilor - populație românească din zona vadurilor Buzăului, Putnei și Siretului - având drept consecință înființarea Episcopatului catolic al cumanilor, cu reședința în „Civitas Milcoviae” („Civitas de Mylco”), Odobeștii de astăzi, atestat într-un document din 31 iulie 1227.

Documente papale din anii 1228, 1232 și 1234 remarcă rezistența religioasă a populației românești din zonă, având în frunte episcopii proprii. Faptul în sine sugerează existența unor formațiuni administrative și religioase proprii. De altfel, Episcopatul catolic al Milcovei nu va supraviețui invaziei tătare din 1241.

După formarea statelor feudale românești Moldova și Țara Românească, la începutul secolului al XV-lea, apar și primele mențiuni documentare în care se regăsesc numele de Vrancea și Putna, în contextul unor acte de danii sau referitoare la evenimente.

Alexandru cel Bun, domnul Moldovei (29 iunie 1400 - 1 ianuarie 1432), dăruia, la 12 martie 1423, unui oarecare Batin, trei sate la Putna, cu vechile lor hotare „pe unde din veac au umblat”, iar la 2 iulie 1431, apare pentru prima dată numele de Vrancea într-un document.

Este vorba de o scrisoare în limba latină prin care voievodul Transilvaniei Ladislau Apor anunța pe judele Brașovului că Alexandru cel Bun a concentrat trupe spre Putna („versus Puttnam”) unde a trimis și pe marele vornic; știrea a aflat-o de la câțiva locuitori din Transilvania „ce au ieșit pe drumul Vrancei” („per viam Varancha”). Alte documente, datate 20 iunie 1443 și 8 august 1445, mențin aceste denumiri.

Amintindu-se de sate dispărute ori vechi așezări răzeșești, documentele i-au determinat pe istorici ca Bogdan Petriceicu Hașdeu, Alexandru Xenopol și Dimitrie Onciul să accepte existența unei formațiuni administrative mai vechi decât împărțirea Moldovei în zone denumite „Ținuturi”.

Ideea a fost preluată și de Nicolae Iorga și exprimată cu claritate: „Moldova stăpânea de fapt, dacă nu de drept, teritoriul până la Milcov și Putna și așa

zisa anexare din 1482 a ținutului a fost numai confirmarea în drept, recunoscută și de Muntenia, a acestei stări de fapt”.

Cu numele de Ținutul Putna, formațiunea administrativ - teritorială apare bine delimitată la 1482: „... Vă leato 6990 (1482), martie 10, au luat Ștefan vodă citatea Crăciuna cu tot ținutul ce să chiiamă ținutul Putnii și l-au lipit de Moldova ș-au pus pârcălabii săi, pre Vâlcea și pre Ivan” - scria Grigore Ureche în „Letopisețul Țării Moldovei”.

Înglobată în teritoriul Putnei, Țara Vrancei își păstra într-o mare măsură autonomia, legătura cu Domnia realizându - se prin starostele de Putna.

Mai târziu, apare funcția administrativă de vornic de Vrancea, subordonat hatmanului Moldovei și Starostiei Putna.

Dintre cei aproape 50 de staroști consemnați în documente, se impun a fi menționați cronicarii moldoveni Miron Costin (1688) și Ioan Neculce (1732), alături de unii reprezentanți ai unor mari și renumite familii boierești ca Manolache Cuza (1777 - 1778), Iordache Balș (1816), paharnicul Costache Sion (1829), Constantin Dăscălescu (1846) și Iordache Pruncu (1848, 1857 - 1859).

În prima jumătate a secolului al XIX-lea, pe staroști îi găsim menționați în documente și cu denumirea de dregători, ispravnici, pentru ca, odată cu Unirea Principatelor Române și cu domnia lui Alexandru Ioan Cuza, când ținuturile s-au numit județe, aceștia să capete titulatura de prefecți. Primii prefecți ai județului Putna au fost Dumitru Dăscălescu, Constantin Robescu și colonelul Panait Tufelcică.

Structura administrativ - teritorială a județului Putna includea cinci comune urbane - Focșani, Odobești, Panciu, Adjud și Mărășești; dintre comunele rurale, cele mai importante - Vidra, Năruja, Suraia, Păunești, Bârsești - erau reședințe de ocoale, transformate ulterior în plase.

În prezent, două dintre orașe - Focșani și Adjud - au statutul de municipii.

În întreaga sa istorie, județul Vrancea, cuprinzând în mare parte spații geografice din vechile județe Putna și Râmnicu Sărat, cu reședințe separate până la 1862 - Focșanii Moldovei și Focșanii Munteni - a avut o dezvoltare socio - economică și culturală unitară, reflectată din plin în documentele vremii. Această realitate a determinat existența și consolidarea în Evul Mediu și până în prima jumătate a secolului al XIX-lea a conștiinței unității de neam și de limbă, a apartenenței comune la unul și același popor.

Pe această temelie mai devreme decât în altă parte, aici, la întâlnirea dintre cele trei provincii istorice românești, s-a făcut saltul la conștiința națională, probată de locuitorii ținutului prin participarea lor ardentă și entuziastă la marile evenimente ale afirmării națiunii române: Revoluția de la 1848, Unirea Principatelor Române, Muntenia și Moldova, la 1859, cucerirea Independenței de Stat la 1877 și, la început de secol XX, Războiul de Întregire a Neamului (1916 - 1918) și Marea Unire de la 1 Decembrie 1918.

Atunci, Focșanii s-au aureolat cu perenul simbol de Oraș al Unirii, iar județul ca Ținut al Jertfei și al Biruinței, conferit de prinosul de viață și de sânge al bravilor ofițeri și soldați români pe câmpurile de luptă de la Mărăști și Mărășești, Soveja și Străoane, Panciu și Muncelu, ca să enumerăm doar câteva dintre răsunătoarele lupte ale Războiului nostru de Întregire a Neamului.

Oriunde ne-ar purta pașii pe drumurile și cărările județului Vrancea, ne întâmpină mărturiile credinței strămoșești: biserici și mănăstiri din lemn, ctitorii domnești și boierești din zid și piatră, adevărate bijuterii de arhitectură românească, devenite acum valori ale patrimoniului cultural național.

Numeroase valori de patrimoniu sunt legate de viața și activitatea unor mari personalități istorice, științifice și artistice vrâncene: marele constructor, academician Anghel Saligny (1854 - 1925), chimistul, profesorul universitar și academicianul Gheorghe G. Longinescu (1869 - 1939), juristul și academicianul Ștefan G. Longinescu (1865 - 1931), marele geograf, profesor și academician Simion Mehedinți (1868 - 1962), marele arhitect Ioan Mincu (1852 - 1912), creatorul stilului arhitectonic românesc și al școlii românești de arhitectură, savantul biolog Dimitrie Voinov (1867 - 1951), scriitorul și diplomatul Duiliu Zamfirescu (1858 - 1922), actorii Ioan Lupescu (1837 - 1893) și Petre Liciu (1871 - 1912), istoricii Constantin C. Giurescu (1901 - 1977), Ion Nestor (1905 - 1974) și Gheorghe Buzatu (1939 - 2013).

Pentru o imagine mai apropiată de realitatea istorică și culturală a județului pe toate treptele devenirii sale în scurgerea secolelor de existență, prezentarea unui scurt istoric al celor mai importante așezări urbane și rurale vrâncene se impune, datele și mărturiile înscriindu-se ca argumente incontestabile ale unei străvechi vetre de civilizație și istorie românească, reflectată convingător și expresiv în patrimoniul său cultural, în cea mai mare parte cu valoare națională.

Descoperă Țara Vrancei

Cărturarul Dimitrie Cantemir în opera sa "Descriptio Moldaviae" susține că, înainte de descălecatul lui Dragoș Vodă, în Moldova existau, dincoace de munți, trei republici, iar una dintre ele era Țara Vrancei, de sine stătătoare, în care locuitorii plăteau dajdie, fără însă să primească porunci sau judecători de la domnie, ei își aveau dregătorii lor.

Intr-un document din 1407 dat de Alexandru cel Bun, în vederea reglementării comerțului, ținutul Putnei de altă dată (jud. Vrancea de azi), a aparținut Munteniei. Se poate vedea asta pe o hartă expusă la muzeul Mănăstirii Cozia, ctitorie a lui Mircea cel Bătrân.

LEGENDE

DIN BĂTRÂNI. Ostenit după o grea luptă, în care fusese învins de turci, și de cât rătăcise prin codrii Vrancei, Ștefan cel Mare a ajuns, pe seară, la căsuța babei Vrâncioaia. A găsit-o pe bătrână torcând din caier. Intr-un început, nu l-a cunoscut pe voinic.

Ștefan a rugat-o pe Vrâncioaia pentru o strachină de mâncare și un loc pe care să-și pună capul. Fără să întrebe nimic, bătrâna l-a îmbiat cu lapte, brânză și mămăligă. După ce s-a ospătat, voinicul a adormit îmbrăcat, pe o laviță. Abia atunci a observat Vrâncioaia că voinicul cu păr bălan, care-i ceruse adăpost la ceas de seară, purta haine ostășești de domn, cusute cu aur. Și cine altul putea să fie voinicul rătăcit prin codrii Vrancei decât Ștefan cel Mare, domnul Moldovei, care rămăsese fără oaste în urma bătăliei în care îl învinseseră turcii. L-a lăsat bătrâna pe domnitor să se bucure de somn și a plecat într-o fugă spre cei șapte feciori ai ei, toți voinici, unul și unul.

Indemnați de bătrână, feciorii au pornit în cele șapte părți ale Vrancei, buciurmând și chemând, ca să adune oaste mare de viteji, cu care să-l scoată pe domnitor din necaz. Până să răsară soarele, pe dealul Dumbrăvii, unde sălășluiește și azi căsuța Vrâncioaiei, cei șapte feciori adunaseră oaste de voinici, unul și unul. Și i-a spus bătrâna domnitorului: „- Aceștia sunt feciorii mei: Bodea, Spirea, Negrilă, Bârsan, Spulber, Pavel și Nistor. Ei ți-au adunat o noua oaste, ca să mergi Măria Ta, să-i răpui pe turci.”

Cu vitejii strânși din codrii Vrancei, Ștefan i-a bătut repede pe turci. Drept răsplată, domnitorul i-a făcut, pe cei șapte feciori ai Tudorei Vrâncioaia, stăpâni peste cei șapte munți ai Vrancei. Și stăpânirea acestora le-a întărit-o cu act scris cu aur, pe piele de vițel.

Așezările întemeiate la poalele celor șapte munți poartă și azi nume care amintesc de vitejii feciori ai Vrâncioaiei; Bodești, Spirești, Negrilești, Bârsești, Spulber, Paulești, Nistorești. Asta e legenda Vrancei.

După 1482, în urma luptelor dintre Ștefan cel Mare și domnii Munteniei, Ținutul Putna se extinde până la apa Milcovului, unde se stabilește hotarul dintre cele două țări surori.

ORIGINI

Ștefan cel Mare i-a dăruit cu șapte munți din Vrancea pe feciorii Tudorei Vrâncioaia, voinici care l-au ajutat să câștige o luptă cu turcii. Vorbe, spun istoricii, care nu au găsit nici o mărturie în sprijinul acestei legende...

Prin satele răsfirate în munții Vrancei se mai strecoară și acum care trase de boi. Din ele îndeamnă cu vechea limbă a răzeșilor, moșnegi strânși în cojoace, căci iarna s-a făcut deja stăpînă pe munți. Casa Vrâncioaiei e cocoțată pe un deal de lângă satul Bârsești. Vorba vine, că nici măcar urmă din povestea Vrâncioaiei nu găsești în căsuța de bârne, darămite vreun lucrușor care să se fi păstrat din vremea bătrânei care l-a găzduit și ospătat cândva pe însuși marele Ștefan.

NOUA LOCUINȚĂ. Casa a fost ridicată de curând, din banii donați de primăriile din zonă. Înăuntru - nici urmă de lavițe, străchini de lut și burdufuri pline de brânză, cum spun cei mai bătrâni din sat că au auzit de la bunicii bunicilor că ar fi fost în casa Vrâncioaiei. Cea mai nouă din casele Vrâncioaiei e goală și are lacăt pe ușă. De la câțiva metri, o păzește un monument de piatră, pe care regina Carmen Sylva a lăsat câteva cuvinte întru slava marelui voievod atât de iubit de vrânceni. În urma cu jumătate de secol, autoritățile comuniste făcuseră o mândrie din casa pe care i-au ridicat-o ei Vrâncioaiei, în același loc. Oamenii din sat o împodobeau cu lucruri scoase din lăzile de zestre, când erau sărbători la care se strâneau vrâncenii de pe toți munții din jur. Casa a fost vandalizată prin 1990, așa că autoritățile au decis că ar cam fi cazul să ridice un nou adăpost pentru baba Vrâncioaia.

Provincia istorică Vrancea

În secolul al XIX-lea, râul a fost considerat de către unioniști ca un simbol al unirii dintre Muntenia și Moldova (ex: poezia Hora Unirii a lui Vasile Alecsandri).

Granița de la Milcov a rămas până în 1859, când Muntenia și Moldova s-au unit sub Domnitorul Alexandru Ioan Cuza, formând Principatul României.

„Vin' la Milcov cu grăbire
Să-l secăm dintr-o sorbire,
Ca să treacă drumul mare
Peste-a noastre vechi hotare.”

Drumul Podgoriilor Vrâncene

Niciunde toamna nu este atât de frumoasă cum este în podgoriile din Vrancea. Pe zeci de kilometri lungime nu vezi altceva decât viță de vie ruginie și struguri cu tentă de chihlimbar. Iar toamna, viilor li se mai adaugă ceva... sufletul podgorenilor, oameni destoinici și harnici, care își dau toată silința și pun toată priceperea lor în slujba a ceea ce va fi vinul nou, vinul anului care tocmai se scurge molcom, cu dimineți încetoșate în negură și amiezi cu soare tomnatic. Vinul are o poveste a lui pe care bătrânii o spun seara, la gura sobei, după ce vinul e tras în butoaie. Povestea este despre tânărul Dionysos care, obosit din cauza drumului lung, se așează pe o pajiște să se odihnească, iar la picioarele lui observă o plantă firavă, necunoscută. La plecare Dionysos smulge planta și o ia cu el, punând-o într-un os de pasăre găsit pe drum. Numai că pe drum, vița de vie crește văzând cu ochii, iar osul devine neîncăpător, așa că regele vinului găsește un os de leu în care pune planta, dar în curând și acesta devine neîncăpător. Mergând pe drum, Dionysos găsește o căpățână de măgar și puse în ea planta, cu osul de pasăre și cu cel de leu la un loc. În sfârșit, ajungând în insulele Naxos el sădește vița de vie din care cresc struguri minunați pe care Dionysos îi transforma în vin, învățându-i și pe oameni să lucreze via și să bea vin.

Legenda spune că de atunci, dacă bei puțin vin ești vesel și ciripești ca o păsărică, dacă bei mai mult te simți puternic ca un leu, iar dacă întreci măsura începi să ragi ca măgarul.

La urma urmei, vinul este o ființă misterioasă care se naște, copilărește, se maturizează. Este cel care dezleagă și limba celor mai timizi, cel care naște pasiuni și incintă la vis, creație, poveste...

De vin se mai leagă și o altă poveste. Este povestea lui Februar cel Vesel, mezinul moșului cu 12 feciori. Ei, feciorii, erau numiți ca lunile anului: „Ianuar”, „Februar”, „Martie” și așa mai departe. Altă avere nu avea moșul, decât o vie. Dă Dumnezeu și culeg și moșul via, iar vinul ce ieșit a fost pus într-un singur butoi, iar feciorii s-au înțeleș între ei ca numai la început de an să înceapă a-l bea, iar ca să se cunoască până unde este vinul fiecăruia în butoi, au tras cu cărbunele câte o linie de-a curmezișul pe fundul butoiului culcat. Apoi, ca să nu aibă neplăceri, fiecare și-a pus câte o canea. Cel mai mic dintre ei, „Februar”, și-a pus caneau jos de tot, aproape de doagă. Așa era pe vremuri: cel mai mic rămâne la urmă. Fiecare din frați dorea să rămână cu vinul nebăut în butoi ca să facă în necaz celorlalți. Numai „Februar” a început să tot bea din partea lui. Când îl căuta omul, tot vesel și plin de vorbă îl vedea. Trăncănea verzi și uscate și tot fluierând mergea. Ceilalți râdeau în sinea lor

și-și spuneau: „Repede, repede isprăvește el vinul și să-l vedem ce face”. Îi vine poftă lui „Ianuar” să-și guste și el vinul. Sucește de canea, vin nu curge deloc. Încearcă și ceilalți, vin nici un pic nu mai aveau. Numai jos la doagă, partea lui „Februar” mai curgea. Frații, necăjiți, au luat-o la goană după „Februar”, să-l prindă și să-i dea ceva de cheltuială pentru isprava făcută.

Când îl fugăreau, „Februar” plângea, când îl lăsau, râdea ca un copil. De atunci se zice că luna februarie poartă numele lui „Februar” și e schimbătoare: aici cald, aici viscol, aici frig – după felul cum a fost când l-au alergat frații lui.

Aceasta este istoria legendară a vinului care în Vrancea este din belșug, de nu reușește nimeni să îi termine pe parcursul a 12 luni. Aici, în Vrancea, istoria viei și a vinului se pierde în legende lăsate moștenite încă de pe vremea lui Ștefan cel Mare. Dar moșii care au trăit în podgoriile din Vrancea au lăsat moștenire și tradițiile și obiceiurile legate de munca viei. Legenda spune că undeva prin anii '50, după cel de-al Doilea Război Mondial, păncenii serbau încă Târcolitul Viilor, un ceremonial magico-mitic de început de Februar căci, în Calendarul Popular, 1 februarie este răscrucea dintre anii viticoli, ziua în care Anul Vechi Viticol moare și renaște Noul An Viticol. Atunci, podgorenii din Panciu, suiți în sănii sau căruțe, îmbrăcați în port popular și cu frunțile împodobite cu coarde de viță de vie, au plecat la vie, să dezgroape sticla cu vinul ultimei recolte, îngropată în toamna care tocmai trecuse. Apoi au mers într-un deal, la o petrecere pe care o organizau anual și, conform tradiției, au aprins un foc tradițional. Au pus pe foc coardele uscate de vie, au băut din vinul dezgropat de la butuc, au mâncat, au cântat și au jucat. Numai că în acel an podgorenii au văzut cum, la zeci de metrii distanță, din pământ ieșea fum și, săpând în acel loc, au dat peste intrarea în Hrubele „Ștefan cel Mare”, astupate de podgoreni cu sute de ani în urmă ca să nu dea turcii de ele. Iar astăzi Hrubele „Ștefan cel Mare” (monument istoric Cod LMI VN-II-m-A-06545 – secolul al XVII-lea) din celebra Podgorie Panciu au devenit o adevărată atracție turistică. Din Panciu, de la hrube pleacă „Drumul podgoriilor vrâncene”, un drum care șerpuiește lin, pe o distanță de aproximativ 72 de kilometri, printre viile nobile din cea mai mare podgorie a României.

Vrancea este unică și pentru că doar aici, pe aceste locuri binecuvântate, sunt atât de multe podgorii celebre. Fie că vorbim de Podgoria Panciu, fie că vorbim de Podgoria Odobești sau de Podgoria Cotești, toate sunt renumite pentru vinurile lor de excepție, pentru beciurile în care licoarea lui Bachus este pusă la învechit, dar și pentru istoria minunată a acestor locuri bogate.

Astăzi, beciurile din Vrancea ca și alte clădiri istorice din podgoriile Vrancei sunt mărturia vie a tradiției de sute de ani existentă aici. Ele s-au transformat în adevărate puncte de atracție turistică, la fel cum drumul care străbate viile din cele trei podgorii ale Vrancei a devenit, el însuși, o atracție turistică.

De la Hrubele "Ștefan cel Mare", drumul podgoriilor vrâncene continuă pe DJ 205 B, prin Țifești, Bolotești și Jariștea spre o altă podgorie celebră – Podgoria Odobești care se întinde majestuos pe dealurile Măgurei Odobești.

Aici, la Odobești, în urmă cu două secole, podgorenii celebri în toată Europa de Est, au construit Biserica "Sfinții Apostoli Petru și Pavel" din cartierul Cazacii. Toamna, după ce mustul se limpezea, negustorii cazaclii din Odobești stabileau prețul vinului pentru întreaga țară, chiar în fața bisericii sau la târgul din centrul orașului care avea loc în fiecare toamnă, de Ziua Crucii.

Dar tot în Odobești "Drumul podgoriilor vrâncene" trece pe la Beciul Domnesc (monument istoric Cod LMI VN-II-m-A-06525, secolul al XVI-lea), înscris în Registrul Național al Patrimoniului Turistic și pe lista de conservare UNESCO. Beciul Domnesc a fost construit în vremea lui Ștefan cel Mare și renovat în timpul domniei familiei Sturza, între anii 1834-1839. Este o crămă subterană de 62 metri lungime și 13,4 metri adâncime, fiind singurul beci realizat din piatră ponce. Din Odobești "Drumul podgoriilor vrâncene" continuă spre comuna Vârteșcoiu, unde se ajunge după ce călătorul trece podul peste Milcov. Până la Unirea Principatelor Române (24 ianuarie 1859) Milcovul era granița naturală dintre cele două provincii românești: Moldova și Țara Românească. Cât vezi cu ochii mii de hectare de vie se întind de la poale până pe coamele dealurilor din zonă. Drumul șerpuiește prin satul Beciul către Faraoane, pe lângă fosta moșie a lui Duiliu Zamfirescu. Scriitorul pașoptist a scris pe pridvorul conacului său „Viața la țară”, inspirat, cel mai probabil, de vederea panoramică din zonă, care merge dincolo de Focșani, în timp ce în spatele conacului, la apus, dealurile Vrancei capătă culori fascinante, toamna.

De la Faraoane drumul șerpuiește, ca un fluviu al viței de vie, spre Cîrligele, iar mai apoi în continuarea lui DJ 205 B intră în Podgoria Cotești unde vinurile sunt la fel de celebre. Aici, dragostea față de vie și vin s-a concretizat și în realizarea unei colecții muzeale particulare a uneltelor agricole tradiționale pe care podgorenii le foloseau pentru producerea vinului. Aici se mai poate vedea linul ancestral în care bărbații zdrobeau strugurii chiuind și invocându-l pe Bachus, dar și teascurile în care se striveau sute de kilograme de struguri o singură dată.

Din Urechești drumul te poartă spre Dragosloveni, la casa memorială a scriitorului Alexandru Vlahuță, iar mai apoi, agale, pe DJ 202 E spre Tâmboiești unde călătorul poate admira peisajele din partea de Sud a județului Vrancea și se poate reculege în Biserica "Cuvioasa Parascheva" (1858) sau în Biserica "Nașterea Maicii Domnului" (1857).

Aici, pe aceste meleaguri, de-a lungul secolelor, vinul a fost la fel de prezent în viața vrâncenilor ca și biserica. Oameni cu suflet mare, podgorenii au ridicat în cinstea viei și vinului biserici și mănăstiri care astăzi stau pe drumul podgoriilor vrâncene, mărturie a măreției locurilor. Sunt locuri sfinte în care strugurele se regăsește prezent în motivele religioase, întărind sentimentul că vinul face parte din tradiția spirituală a Vrancei căci, pentru creștini vinul reprezintă puritatea și viața. Să nu uităm că vinul și pâinea au fost oferite de Iisus Hristos apostolilor săi la Cina cea de Taină și că aceste două elemente simbolizează sângele și trupul Mântuitorului. Astăzi, creștinii beau vin atunci când se botează, când se cunună religios sau atunci când se împărtășesc.

Iată cum vinul se împletește cu tradiția și spiritualitatea vrânceană, atât de prezentă pe "Drumul podgoriilor" și iată cum acest traseu turistic reprezintă atât o destinație pentru cei pasionați de istoria și gustul suav al vinului cât și pentru cei care își doresc să calce pragul unor mănăstiri și biserici unice în această parte a lumii.

Unice prin simbolistica și valorile depozitate sunt, pe drumul podgoriilor vrâncene, Schitul Dălhăuți (monument istoric cod LMI: VN-II-a-B-20832) din comuna Cîrligele, Mănăstirea Vărzărești (monument istoric cod LMI: VN-II-a-B-06542) din comuna Urechești sau Mănăstirea Recea (monument istoric cod LMI: VN-II-m-B-06501) din comuna Dumbrăveni.

În comuna Jariștea, turiștii vor descoperi un colț al Raiului dacă vor păși pragul Mănăstirii Buluc. Supraîntitulat Schitul din Athosul românesc al Vrancei, Buluc este situat departe de tumultul podgorenilor din târgul Odobeștilor, fiind un loc de rugăciune aparte. La fel de aparte este și Biserica "Înălțarea Domnului" din satul Scânteia, care a aparținut unui schit construit în anul 1730 de familia Stamatinești și care atrage atenția prin elementele arhitectonice de influență arabă în construcția bolților și coloanelor, integrate stilului bizantin.

Pe dealurile din Podgoria Odobești mai pot fi vizitate și Mănăstirea Tarnița, construită în apropierea vârfului dealului Măgura Odobești (996 m) – cel mai înalt deal al Subcarpaților de Curbură, dar și Mănăstirea Adormirea Maicii

Domnului – mănăstire pe stil vechi. Despre Biserica “Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din cartierul odobeștean Cazacii cuvintele sunt de prisos, căci această biserică nu doar că a fost construită de negustorii de vinuri din zonă ci este amplasată chiar în mijlocul viilor din zonă.

La Mănăstirea Brazi din orașul Panciu, turiștii se pot ruga la moaștele Sfântului Teodosie de la Brazi, dar pot vizita și Paraclisul Subteran Brazi – monument istoric datat sfârșitul secolului XVII. Paraclisul subteran al Mănăstirii Brazi făcea legătura, în trecut, printr-un tunel, cu Schitul “Sfântul Ioan Botezătorul” situat pe un deal, la câțiva zeci de metrii distanță.

De altfel, în orașele Panciu și Odobești, beciurile alcătuiesc adevărate orașe subterane. Pe lângă Hrubele “Ștefan cel Mare”, în Panciu mai există alte două beciuri monumente istorice. Este vorba despre Beciul Marin Ștefan, datat secolul XIX și Beciul Vlădoianu, tot din secolul XIX, iar în Odobești, pe lângă Beciul Domnesc, turiștii mai pot trece pragul Beciului Bahamat – datat secolul XIX. Istoria vorbește și despre existența altor galerii subterane care se ramifică în toate direcțiile și aici și la Panciu sau la Focșani.

Turism viticol în Vrancea

Categorie: Regiunea viticolă Dealurile Moldovei

In Vrancea, pe zeci de kilometrii, nu vezi altceva decat vita de vie ruginie si struguri cu tenta de chihlimbar.

In Vrancea, istoria viei si a vinului se pierde in legende lasate mostenite inca de pe vremea lui Stefan cel Mare. Dar mosii care au trait in podgoriile din Vrancea au lasat mostenire si traditiile si obiceiurile legate de munca viei. Legenda spune ca undeva prin anii '50, dupa cel de-al Doilea Razboi Mondial, pancenii serbau inca **Tarcolitul Viilor**, un ceremonial magico-mitic de inceput de Februar caci, in **Calendarul Popular, 1 februarie** este rascrucea dintre anii viticoli, ziua in care Anul Vechi Viticol moare si renaste Noul An Viticol. Atunci, podgorenii din Panciu, suiti in sanii sau carute, imbracati in port popular si cu fruntile impodobite cu coarde de vita de vie, au plecat la vie, sa dezgroape sticla cu vinul ultimei recolte, ingropata in toamna care tocmai trecuse. Apoi au mers intr-un deal, la o petrecerea pe care o organizau anual si, conform traditiei, au aprins un foc traditional. Au pus pe foc coardele uscate de vie, au baut din vinul dezgropat de la butuc, au mancat, au cantat si au jucat. Numai ca in acel an podgorenii au vazut cum, la zeci de metrii distanta, din pamant iese fum si, sapand in acel loc, au dat peste intrarea in **Hrubele "Stefan cel Mare"**, astupate de podgoreni cu sute de ani in urma ca sa nu dea turcii de ele. Iar astazi **Hrubele "Stefan cel Mare"** (monument istoric Cod LMI VN-II-m-A-06545 – secolul al XVII-lea) din celebra **Podgorie Panciu** au devenit o adevarata atractie turistica.

Din Panciu, de la hrube pleaca **"Drumul podgoriilor vrancene"**, un drum care serpuieste lin, pe o distanta de aproximativ 72 de kilometri, printre viile nobile din cea mai mare podgorie a Romaniei. Vrancea este unica si pentru ca doar aici, pe aceste locuri binecuvantate, sunt atat de multe podgorii celebre. Fie ca vorbim de **Podgoria Panciu**, fie ca vorbim de **Podgoria Odobesti** sau de **Podgoria Cotesti**, toate sunt renumite pentru vinurile lor de exceptie, pentru beciurile in care licoarea lui Bachus este pusa la invecitat, dar si pentru istoria minunata a acestor locuri bogate. Astazi, beciurile din Vrancea ca si alte cladiri istorice din podgoriile Vrancei sunt marturia vie a traditiei de sute de ani existenta aici. Ele s-au transformat in adevarate puncte de atractie turistica, la fel cum drumul care strabate viile din cele trei podgorii ale Vrancei a devenit, el insusi, o atractie turistica.

La Odobesti, in urma cu doua secole, podgoreni celebrii in toata Europa de Est, au construit **Biserica "Sfintii Apostoli Petru si Pavel"** din cartierul Cazacalii. Toamna, dupa ce mustul se limezeza, negustorii cazacalii din Odobesti stabileau pretul vinului pentru intreaga tara, chiar in fata bisericii sau la targul din centrul orasului care avea loc in fiecare toamna, de **Ziua Crucii**. Dar tot in Odobesti, gasim **Beciul Domnesc** (monument istoric Cod LMI VN-II-m-A-06525, secolul al XVI-lea), inscris in Registrul National al Patrimoniului Turistic si pe lista de conservare UNESCO. Beciul Domnesc a fost construit in vremea lui Stefan cel Mare si renovat in timpul domniei familiei Sturza, intre anii 1834-1839. Este o crama subterana de 62 metri lungime si 13,4 metri adancime, fiind singurul beci realizat din piatra ponce.

*In Podgoria Cotesti dragostea fata de vie si vin s-a concretizat si in realizarea unei colectii muzeale particulare a uneltelor agricole traditionale pe care podgorenii le foloseau pentru producerea vinului. In orasele Panciu si Odobesti beciurile alcatuiesc adevarate orase subterane. Pe langa Hrubele "Stefan cel Mare", in Panciu mai exista alte doua beciuri monumente istorice. Este vorba despre **Beciul Marin Stefan**, datat secolul XIX si **Beciul Vladoianu**, tot din secolul XIX, iar in Odobesti, pe langa **Beciul Domnesc**, turistii mai pot trece pragul **Beciului Bahamat** – datat secolul XIX. Istoria vorbeste si despre existenta altor galerii subterane care se ramifica in toate directiile si la Odobesti si la Panciu sau la Focsani.*

Mausoleul Mărășești

Din Focșani, de la Bariera Mărășești, Drumul European E85 ce se îndreaptă spre Bacău, trece pe la km. 201,6, unde apare silueta masivă a Mausoleului ridicat chiar pe câmpul de luptă al marilor bătălii din anul 1917. Alegerea Mărășeștilor, localitate din fostul județ Putna (actualmente, județul Vrancea), situată pe calea ferată ce unea Bucureștii de Cernăuți, între Focșani și Adjud, pentru înălțarea unui mausoleu, nu era deloc întâmplătoare. După doi ani de neutralitate, la 15 / 28 august 1916, de Sfânta Mărie Mare, armatele române au trecut Carpații la ordinul regelui Ferdinand pentru eliberarea fraților de peste munți, din Transilvania, pentru realizarea acelei Români a tuturor românilor la care visaseră atâtea generații de înaintași. Războiul a fost însă lung și greu, o încercare teribilă și dramatică pentru întreg poporul român. Intrată în război alături de coaliția Antantei (Franța, Anglia, Rusia, Italia) care se angajase să înlesnească acțiunea militară română printr-un sprijin militar și material eficient, România s-a găsit, la scurt timp după declanșarea ostilităților, singură în fața Puterilor Centrale (Germania și Austro - Ungaria) și a aliaților lor (Bulgaria și Turcia). Abandonată,

practic, de partenerii de coaliție, după succesele inițiale obținute în ofensiva din Transilvania, armata română a fost obligată să suporte riposta concertată a forțelor celor patru puteri adverse. Începută sub semnul unui entuziasm general, campania militară din 1916 s-a transformat într-o încheștare pe viață și pe moarte pentru salvagardarea independenței naționale și a integrității teritoriale. În aceste condiții, după bătăliile purtate în trecătorile Carpaților, pe Dunăre, armatele române au fost obligate să se retragă în Moldova, abandonând în mâna dușmanului Oltenia, Muntenia și Dobrogea.

La sfârșitul anului 1916, cu prețul unor pierderi teritoriale, umane și materiale deosebit de dureroase, frontul a fost stabilizat la Porțile Moldovei, între Carpați și Dunăre. Lupta nu a fost însă abandonată. Regele și guvernul s-au retras la Iași, împreună cu eșaloanele de comandă ale oștirii și, cu aportul consistent al Misiunii Militare Franceze, au trecut la refacerea și reorganizarea armatei române. Astfel, în vara anului 1917, armata română renăscută aștepta în tranșee ceasul izbăvitor al declanșării ofensivei eliberatoare. Operația ofensivă a fost planificată de comandamentul român, în acord cu comandamentul rus de pe frontul din Moldova. Încă o dată însă, conduita partenerului de coaliție pune armata română într-o situație dificilă. Astfel, în fața contraofensivei declanșate de forțele centraliste care sperau într-o victorie printr-o ofensivă concentrică, a două grupuri de armate germane, armatele ruse contaminate de morbul revoluției se retrag în debandadă, descoperind flancul nordic al frontului româno-rus din Moldova.

În aceste condiții, operația ofensivă a Armatei 1 române este contramandată. În schimb, Armata a 2-a română, comandată de generalul Alexandru Averescu, obține la Mărăști (11 / 24 iulie – 19 iulie / 1 august) o strălucită victorie. Acestea erau auspiciile sub care debuta ceea ce istoriografia română a numit „bătălia de la Mărășești”, iar cea germană, „bătălia de străpungere de pe Putna și Șușița”.

„Bătălia de la Mărășești - scria Constantin Kirițescu - a fost, prin durata, proporțiile și intensitatea ei, cea mai mare bătălie care s-a dat pe frontul românesc în decursul războiului mondial”. Marea înclăstare a durat 29 zile (24 iulie / 6 august - 21 august / 3 septembrie 1917) și a angajat, de ambele părți, 25 divizii de infanterie, 2 divizii de cavalerie și o brigadă de cavalerie. 16 din cele 29 de zile au fost marcate de lupte deosebit de înverșunate, de atacuri și contraatacuri, toate consumate la cea mai înaltă tensiune. Alături de Mărășești, în geografia istorică a românilor și-au căpătat un loc aparte nume de localități, râuri sau păduri: Bizighești, Străjescu, Furceni, Doaga, Moara Albă, Șușița, Zăbrăuț, Chicera, Cosmești, Călini, Răzoare, Muncelu. Tentativa inamicului de a străpunge frontul ținut de Armata 1 română (comandată, succesiv, de generalii Constantin Cristescu și Eremia Grigorescu) a fost dejucată. Aici, la Mărășești, armata română a repurtat o nouă și mare victorie, dovedind lumii că „pe aici nu se trece”. Pierderile trupelor adverse au fost apreciate la 60.000 – 65.000 morți, răniți și dispăruți. Din cei 170.000 de ofițeri și ostași români angajați în această bătălie, s-au înregistrat 27.410 morți, răniți și dispăruți. Din aceștia 5.125 au fost morți pe câmpul de luptă, 9.818 dispăruți și 12.467 răniți. La rândul ei, Armata a 4-a rusă a avut 25.650 morți, răniți și dispăruți.

Apreciată unanim drept una dintre cele mai mari victorii obținute de forțele Antantei în 1917, Mărășeștii au consacrat pe deplin capacitatea combativă și vitejia armatei române, care a înfrânt un inamic extrem de tenace și bine înarmat. Astfel, luptele de la Mărășești au rămas în istorie ca „pagina cea mai strălucită a marelui nostru războiu național”.

• Ordinele de operații militare din 27, 28 și 30 iulie 1917 sunt edificatoare:

„Din acest moment sunt numit comandant al Armatei 1. Iau comanda în condițiuni excepțional de grele și de mare răspundere pentru țară. Vă rog să-mi dați ascultare deplină și fac apel călduros la patriotismul dumneavoastră și la eroismul dumneavoastră pentru a stăvili ofensiva dușmană și vom stăvili-o. De rezistența și voința noastră a tuturor, de la soldat și până la mine, depinde soarta Moldovei și existența neamului românesc. Armata noastră joacă un rol hotărâtor în această bătălie.” (General Eremia Grigorescu, comandant al Armatei 1, 30 iulie 1917)

„Reamintesc tuturor ostașilor acestui corp de armată, de la general și până la ostaș, că izbânda nu se obține sigur decât atacând cu hotărârea de a face orice sacrificiu, căci nu numai dușmanul, dar chiar moartea se dă în lături din fața aceluia care atacă cu hotărâre. Țara și întreg neamul românesc se găsesc la o cotitură periculoasă în drumul vieții lor și scăparea nu o poate aștepta decât de la spiritul de sacrificiu și abnegație a acelor chemați să apere țara și onoarea drapelului...” (General Eremia Grigorescu, Ordin de operații din 2

Dintre toate **cuvintele memorabile, spuse de generalul Eremia Movilă**, care au răsunat vreodată pe pământul românesc, deviza „**Pe aici nu se trece!**” s-a bucurat de cea mai mare popularitate. 7-28 iulie 1917, zona Cosmești)

Așadar, alegerea Mărășeștilor drept loc de înălțare a Bisericii Neamului nu era deloc întâmplătoare, localitatea reprezenta „simbolul marelui sacrificiu și locul de reculegere sufletească a tuturor, fiind centrul unui cult din cele mai importante < Cultul Eroilor > amintind o clipă importantă din istoria țării”. De altfel, în 1920, mareșalul Joseph Joffre, comandant - șef al armatelor franceze între anii 1914 - 1916, aflat în vizită în România conducând o delegație franceză, a decorat orașul Mărășești în numele președintelui Franței. „Guvernul francez - se arăta în decretul citit atunci de mareșalul Joffre - decorează cu Crucea de Război orașul Mărășești (România), nobila localitate martoră a zilelor de grea cumpănă și a luptelor glorioase din 1917”. Cu alte cuvinte, Mărășeștii căpătaseră, prin jertfa ostașilor români și a aliaților ruși și francezi, nu numai o consacrare națională, ci și una internațională.

Inițiativa ridicării unui mausoleu la Mărășești s-a luat la Congresul Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor din România desfășurat în anul 1919, la care participau reprezentantele acestei organizații de pe tot cuprinsul României. Societatea a fost fondată în anul 1910 de către un grup de doamne din înalta societate și anume: Alexandrina Gr. Cantacuzino, Anastasia Gr. Filipescu, Elena Odobescu, Eliza Mavrocordat, Zoe Gr. Râmnicănu. Propunerea de ridicare a unui Mausoleu la Mărășești a fost înaintată regelui Ferdinand și guvernului condus de Ion I. C. Brătianu. Cererea fiind aprobată s-a trecut la constituirea unui Comitet executiv pentru construirea Mausoleului, având ca președinte pe Alexandrina Gr. Cantacuzino. Activitatea Comitetului a avut ca scop încă de la înființare, strângerea fondurilor necesare construcției, stabilirea locației și desemnarea unui proiect. Pentru obținerea de fonduri, încă din anul 1919 s-au lansat peste 9.000 de liste de subscripție. Locația Mausoleului s-a stabilit pe cele 20 hectare cedate de către George G. Ulise Negroponte, proprietarul pământurilor din zona aleasă pentru

monument, întocmindu-se și un Act de donație, la 14 iulie 1921. Pentru realizarea proiectului s-a organizat un concurs, la 11 iunie 1921. Proiectul câștigător a aparținut arhitecților Constantin Pomponiu și George Cristinel.

Lucrările de construcție au fost etapizate în funcție de fondurile bănești. Astfel, s-a stabilit ca în anul 1923 să fie realizate capela centrală și criptele care trebuiau să adăpostească osemintele eroilor. Lucrările au fost luate în antrepriză de către Societatea de Construcții și Lucrări Subterane din Cernăuți, care au demarat lucrările în iulie 1923. Punerea pietrei fundamentale a fost stabilită pentru data de 6 august 1923, data declanșării mării bătălii, organizându-se în acest scop o ceremonie la care au participat numeroase personalități ale vremii și români din toate provinciile istorice ale țării.

În anul 1924 au început reînhumările osemintelor ostașilor în criptele mausoleului (s-au reînhumat 5.000 de eroi), iar în toamna aceluiași an au fost depuse în sarcofagul central rămășițele pământești ale generalului Eremia Grigorescu. Construcția se prezenta la acea dată ca un cavou de formă circulară de 40 m, în care erau dispuse radial 16 galerii. Valoarea lucrărilor se ridicase la 5.313.000 lei.

La 27 septembrie 1924 a avut loc solemnitatea de inaugurare a criptelor, în prezența reginei Maria și a altor oficialități. Datorită lipsei fondurilor lucrările au fost întrerupte pentru o perioadă de 12 ani. În anul 1936 s-a luat decizia de a se continua lucrările de construcție, precum și cele de consolidare a criptelor vechi care se deterioraseră între timp. Odată demarate, lucrările s-au desfășurat în ritm intens și în anul 1938 au fost finalizate. Inaugurarea Mausoleului s-a făcut la 18 septembrie 1938, în prezența regelui Carol al II-lea și a numeroase oficialități. După 21 de ani de la marea bătălie și 14 de la punerea pietrei fundamentale, Mausoleul se ridica maiestuos pe câmpurile de la Mărășești, întru liniștea eroilor căzuți pentru întregirea neamului. Somptuosul monument, cunoscut și ca „Biserica Neamului”, care are o înălțime de 22 metri, este încadrat de mai multe terase dispuse simetric pe o lungime de 60 metri. Deasupra străjuie o cruce de peste 3 metri înălțime, sprijinită pe un soclu încadrat de patru vulturi. Cupola Gloriei a fost decorată cu o friză dăltuită în piatră de către sculptorii Ion Jalea și Corneliu Medrea, care înfățișează aspecte din timpul luptelor din vara anului 1917. Inscripția de pe frontonul Mausoleului „ÎNTRU SLAVA EROILOR NEAMULUI” este încadrată de numele localităților unde s-au dat marile bătălii: Jiu – Olt – Sibiu – Coșna – Cireșoia – Robănești – Neajlov – Dragoslave – Predeal – C. Lung – Panciu – Răzoare – Brașov – Porumbacu – Mărășești – Mărăști – Oituz – Doaga – Muncel – Arabagi – Barcut – Amzacea – Prunaru – Cerna – Cașin – Valea Uzului – Sticlărie. În stânga portalului s-a amplasat o placă de marmură albă cu inscripția:

„Mausoleul Mărășești – panteon al eroilor neamului ridicat pe locul memorabilei bătălii de la 6 august 1917, cinstește memoria celor căzuți la datorie, prezentând posterității pilda nepieritoare de vitejie și spirit de sacrificiu în lupta pentru apărarea gliei strămoșești. Inițiativa construirii mausoleului a aparținut comitetului Societății Femeilor Ortodoxe din România. Construirea mausoleului, după proiectul arhitectului român George Cristinel, s-a desfășurat în două etape: 1923 – 1924 parterul; 1936 - 1938 nivelul superior”. Accesul în interior se face printr-un portal și printr-un culoar străjuit de zece coloane ionice, la capătul căruia se poate citi Actul ctitoricesc de întemeiere săpat în marmură albă. Urmează cele 18 galerii dispuse radial, ce cuprind 154 de cripte individuale și nouă cripte comune în care s-au reînhumat osemintele a peste 6.000 de eroi. Unul dintre culoare poartă numele de „CULOARUL CAVALERILOR”, aici fiind înhumați Grigore Ignat, Gabriel Pruncu, Măriuca Zaharia căzuți la datorie în bătălia de la Mărășești. În capela centrală se află sarcofagul lui Eremia Grigorescu, pe care sunt înscrise cuvinte închinete memoriei marelui comandant. Două scări în spirală conduc din capelă către partea superioară, numită „CUPOLA GLORIEI”, a cărei pictură în frescă, reprezentând figuri de îngeri militari cu săbii de foc, a fost executată de către pictorul Eduard Săulescu. Un grilaj din fier forjat o desparte de cupolă. Ieșirea se face printr-o ușă din aramă bogat ornamentată. De la intrarea principală în parcul din fața mausoleului, două alei străjuite de o galerie de eroi imortalizați în bronz, printre care: mareșalul Alexandru Averescu, generalul Eremia Grigorescu, generalul Constantin Cristescu, generalul Ioan Dragalina, eroina de la Jiu – Ecaterina Teodoriu, căpitanul Grigore Ignat, generalul francez Henri Mathias Berthelot, conduc vizitatorul către Mausoleu.

În anul 1923, la 14 mai, a avut loc ceremonia de alegere a sicriului „Ostașului Necunoscut” care a fost transportat la București și reînhumat în Parcul Carol. La 24 decembrie 1958, a fost strămutat din Parcul Carol din București la Mărășești și reînhumat în parcul din fața Mausoleului, ca în anul 1991, sicriul acestuia să părăsească din nou Mărășești pentru a fi reînhumat în Parcul Libertății (fost Carol). Mausoleul a cunoscut de-a lungul timpului mai multe etape de restaurări impuse de stricăciunile produse de seisme și intemperii. Printre lucrările de restaurare le amintim pe cele din 1942, cele executate între anii 1972 – 1976, precum și lucrările din anii 1983 și 1992. În anul 2009 au fost demarate noi lucrări de consolidare și restaurare ale Mausoleului, conform Proiectului „Drumul de glorie al Armatei române în Primul Război Mondial”, care a fost selectat în cadrul Programului operațional regional. Valoarea acestui proiect este de 21.214.265,34 lei și cuprinde restaurarea a patru mausolee (Focșani, Mărășești, Mărăști și Soveja) și a cinci monumente istorice ce se află pe traseul: Focșani - Mărășești - Panciu - Străoane - Varnița - Mărăști - Soveja. Din suma totală,

aproximativ 2 / 3 este oferită de Uniunea Europeană prin F. A. D. R. (Fondul European de Dezvoltare Regională), restul fiind suportat de autoritățile române. Lucrările de restaurare ale muzeului (clădire modernă construită în anul 1987 cu scopul de a adăposti un muzeu al luptelor de la Mărășești) au fost finalizate în anul 2012, când s-a reorganizat expoziția permanentă. Epopeea marii bătălii a Primului Război Mondial este reprezentată printr-o expoziție fotodocumentară, costume militare, arme și armament din dotarea armatei române din acea perioadă, obiecte care au aparținut Ecaterinei Teodoroiu și generalului Eremia Grigorescu.

Pe peretele opus expoziției s-a păstrat fresca ce prezintă aspecte din timpul luptelor purtate de-a lungul întregii noastre istorii pentru libertatea și independența țării.

Mausoleul Mărăști

Plecând din Panciu, pe traseul turistic al Văii Șușiței către stațiunea Soveja, drumul străbate satele: Străoane, Varnița, Răcoasa. La ieșirea din comuna Răcoasa, „un indicator îndeamnă călătorul să se abată 4 km spre nord, pe drumul ce duce la Mărăști”. Aici, în satul Mărăști, sat care pentru vecie și-a înscris numele pe harta țării ca unul din cele mai sacre locuri ale eroismului românesc, pe malul stâng al râului Șușița, a fost înălțat un mausoleu ce adăpostește osemintele eroilor români căzuți în bătălia de la Mărăști, în vara anului 1917.

Ofensiva armatei române din zona bazinului Soveja este cunoscută în istorie ca „Bătălia Mărăștiului”. Lupta a început în dimineața zilei de 9 / 22 iulie 1917, când Armata a 2-a română, Marele Cartier General al Armatei Române în colaborare cu Comandamentul forțelor ruse de pe frontul din Moldova, au elaborat un plan de ofensivă ce prevedea executarea a două lovituri: una în zona Nămolosa și alta în zona Mărăști, ofensivă ce avea drept scop distrugerea Armatei a 9-a germane. Luptele au început cu înaintarea infanteriei, susținută de bombardamentul artileriei. Bătălia a luat sfârșit după zile crâncene de luptă, la 19 iulie / 1 august 1917, printr-o mare victorie repurtată de armata română. Această victorie a fost plătită cu sângele a 1.469 morți și 3.052 de răniți și distrugerea satului Mărăști. Astfel, Bătălia de la Mărăști „așezată la o cotitură fatală a desfășurării războiului nostru, rămâne un episod strălucit al acestui războiu, o probă vorbitoare de capacitatea șefilor, de calitățile de bravură și energie ale soldatului român...”, care aflat sub comanda generalului Alexandru Averescu a pornit atacul împotriva trupelor inamice.

Ar trebui ca istoria să pună pe primul loc marea victorie de la Mărăști deoarece această ofensivă a fost capul de pod pe care s-au sprijinit ofensivele decisive de la Mărășești și Oituz.

Chiar comandantul trupelor române, generalul Alexandru Averescu, remarcă faptul că: Bătăliile de la Mărăști și Mărășești „rămân pentru poporul românesc glorii nepieritoare, care vor arăta generațiilor viitoare cum generația marelui război și-a făcut datoria față de neamul său”. Pentru ca aceste strălucite fapte de eroism și dăruire să rămână veșnic în amintirea celor ce le-au urmat eroilor de la Mărăști, s-a înălțat Mausoleul din localitate. Inițiativa înălțării monumentului, precum și a refacerii satului Mărăști a aparținut societății cu același nume: „Mărăști”. De fapt, ideea refacerii satului și construirea unui monument aparține generalului Alexandru Mărgineanu, comandantul Diviziei a III-a, căruia i se încredințase conducerea operațiilor militare chiar în ziua atacului asupra satului Mărăști, la-11/24 iulie-1917.

În urma atacului au fost străpunse liniile de apărare ale armatei germane, dar în același timp s-au provocat distrugerii mari și satului Mărăști, rămânând în urmă un sat plin de ruine. Această situație l-a determinat pe generalul Mărgineanu să-i convoace, la 12 septembrie 1917, pe ofițerii Diviziei a III-a, propunându-le înființarea unui fond „Mărăști” pentru reconstrucție, așa cum reiese din discursul său susținut la acea adunare: „În cea mai glorioasă bătălie dată de la începutul campaniei de trupele Diviziei a III-a, s-a eliberat la 11 iulie 1917 satul Mărăști din mâinile dușmanilor. Bravele noastre trupe au mai eliberat în acea memorabilă bătălie și alte sate, însă nici unul n-a suferit de pe urma barbariei dușmane ca satul Mărăști. Nu mai este satul Mărăști de altădată. Este o adevărată ruină. Avem, deci, înalta

îndatorire morală și patriotică de a pune pe picioare acel sat. Înaintea tuturor, noi care l-am cucerit, trebuie să luăm inițiativa înjghebării unui fond sub numele de „Mărăști”, cu care mai târziu să se înalțe un sat și mai frumos, și mai mare. Doresc ca prima contribuție să fie dată de ofițerii și subofițerii și soldații Diviziei a III-a, după care fondul va fi sporit prin contribuția populației-române”.

Propunerea a fost preluată câteva luni mai târziu de către generalul Alexandru Averescu la întâlnirea de la Bâlca, unde îi convocase pe comandanții corpurilor de armată, ai diviziilor și brigăzilor din Armata a II-a. Atunci s-a propus înființarea Societății „Mărăști”, căreia îi revenea misiunea de a se ocupa de refacerea satului și construirea unui mausoleu. La întâlnirea de la Bâlca, din 30 noiembrie 1917, s-a născut societatea ce purta numele satului, așa cum avea să consemneze în notițele sale generalul Averescu: „Am pus bazele Societății „Mărăști” cu scopul de a perpetua amintirea victoriei dela Mărăști. Prima activitate a societății va fi îndreptată în sensul de a restaura satul Mărăști și de a ridica o criptă - monument în amintirea biruinței...noastre”.

În aceeași adunare s-a adoptat și un regulament pentru strângerea fondurilor și administrarea lor, un statut, precum și un comitet format din 12 persoane, al cărui președinte de onoare a fost ales generalul Alexandru Averescu, iar ca președinte activ generalul Alexandru Mărgineanu. La 27 iulie 1920, prin Legea - Decret publicată în Monitorul Oficial nr. 92 din 27 iulie 1920, Societatea „Mărăști” a fost recunoscută de către regele Ferdinand ca persoană morală și juridică. În statutul societății, s-au consemnat și dezideratele acesteia și în primul rând s-a stabilit ca „Să se perpetueze din generație în generație, comemorarea bătăliei de la Mărăști: 1. Înălțarea unui monument comemorativ; 2. Refacerea unei porțiuni din lucrările dușmane; 3. Reconstruirea satului Mărăști”. În primii doi ani de la înființare, societatea a fost în imposibilitate de a-și realiza dezideratele propuse în statut, o piedică destul de mare constituind-o continuarea războiului. Abia din anul 1919 au început lucrările de refacere a satului, prin înființarea unui Serviciu Tehnic în care au fost cooptați arhitecți, ingineri, proiectanți, printre care se număra arhitectul George Cristinel și Pandele Șerbănescu. Din anul 1920 conducerea șantierului a fost încredințată în exclusivitate lui Pandele Șerbănescu. Toate aceste deziderate pentru a putea fi transpuse în practică necesitau fonduri uriașe, pentru care, fie se apela la populație, fie se organizau diferite acțiuni precum: serbări, conferințe, liste de subscripție, vânzări de cărămizi, etc. La toate acestea a contribuit și populația județului Putna prin participarea sa la diferitele acțiuni organizate de către prefectură, primărie, garnizoana Focșani sau de către comitetele locale ale Societății „Mărăști”. Datorită eforturilor societății, satul a devenit în scurt timp unul modern: s-au

ridicat case noi, la construirea cărora s-a folosit cărămidă de la fabrica din satul Gogoiu (aparținător de Mărăști), s-au refăcut casele mai puțin deteriorate, s-au dat în folosință o uzină electrică și una hidraulică, reușindu-se astfel să se asigure apa necesară locuitorilor, s-a construit o biserică și un local de școală nou. Paralel se depuneau eforturi pentru a se înălța și mausoleul ce trebuia să adăpostească criptele eroilor. Bineînțeles că nu a fost uitată nici hotărârea de a se comemora în fiecare an bătălia de la Mărăști. Astfel, în anul 1921, Societatea „Mărăști” invita pe primarul orașului Focșani la serbarea din luna iulie a aceluiași an, când trebuia să se serbeze comemorarea bătăliei de la Mărăști și în același timp și inaugurarea Câmpului Istoric, în prezența M. M. L. L. Regele și Regina, A. A. L. L. Principele Moștenitor cu Principesa Elena, guvernul, Atașatii Militari, etc. De fapt, inaugurarea Câmpului Istoric al Mărăștiului a avut loc în anul 1928, când s-a pus și piatra fundamentală a Mausoleului. Pentru buna desfășurare a evenimentului și pentru reușita lui a fost trimisă de către organizatori, încă din data de 19 mai 1928, o Adresă Prefecturii Putna prin care i se adresa rugămintea de a face pregătirile necesare pentru reușita acestei manifestări. Marea sărbătoare de inaugurare a Câmpului Istoric de la Mărăști s-a desfășurat în ziua de 10 iunie 1928, când s-a pus și piatra fundamentală a mausoleului care trebuia să adăpostească osemintele ostașilor căzuți în luptele din vara anului 1917. La eveniment au mai participat membri ai Societății „Mărăști”, delegați ai Marelui Stat Major, ai Uniunii Ofițerilor de Rezervă, reprezentanții regimentelor care au luptat la Mărăști, precum și locuitori din localitățile județului Putna. Nu puteau lipsi de la acest eveniment generalii Alexandru Averescu și Alexandru Mărgineanu, cei care au condus armata în victoria de la Mărăști, întemeietorii Societății „Mărăști” și inițiatorii ridicării Mausoleului, care au fost însoțiți de alți comandanți ai armatei. S-a dat citire Actului Comemorativ care s-a îngropat la temelia acestuia și pe care s-a înscris următorul text: „Azi 10 iunie 1928 așezatu-s-a piatra de temelie a criptelor clădite de către Societatea „Mărăști” pe chiar câmpul de bătăie și pe locul unde în zilele de 22 -27 [stil nou - n.n.] iulie 1917 s-au dat, sub conducerea generalului Alexandru Averescu, comandantul Armatei a 2-a, crâncenele, glorioasele și victorioasele lupte împotriva armatelor germane și s-a străpuns frontul dușman de către Divizia a 3-a, comandată de generalul Alexandru Mărgineanu, spre odihna veșnică a rămășițelor sfinte neamului românesc a treizeci și cinci de mii de viteji, căzuți pentru țară în bătălia de la Mărăști și în împrejurimi și pentru ca să fie pururi vie în sufletele urmașilor amintirea măreței jertfe aduse fericirii [...] patriei de către premergătorii lor și să păstreze în ele pildele eterne de vitejie, de dragoste de țară și de neam, care au fost întotdeauna tăria poporului român și l-au ținut neînfricat în fața primejdiilor și stană de piatră împotriva dușmanilor moșiei strămoșești”.

Construcția Mausoleului s-a prelungit pe mai mulți ani, întrucât amenajarea terenului de amplasament solicita fonduri bănești foarte mari. Pentru colectarea acestor fonduri, în afara organizării de serbări, baluri sau festivaluri, s-a recurs și la vânzări de cărămizi sau ilustrate. Într-o Adresă din anul 1939 trimisă de către Ministerul de Interne Prefecturii Putna se arăta că Societatea „Mărăști” a „clădit criptele - mausoleu care sunt o frumusețe arhitectonică și în care se găsesc adăpostite osemintele generalului Mărgineanu, fostul comandant al Diviziei a III-a care a străpuns frontul inamicului, cum și ale altor 100 de ofițeri și 20.000 eroi; toți aceștia înconjurând sarcofagul marelui Mareșal Al. Averescu, fostul comandant al Armatei a II-a”, dar construcția nefiind terminată, societatea mai avea nevoie de fonduri pentru încheierea lucrărilor. Greutățile întâmpinate de costurile ridicate ale construcției, la care s-au adăugat și cauze naturale, precum inundații și cutremure, au întârziat lucrările. Ele au fost finalizate foarte târziu, întinzându-se până aproape de anul 1940. În același an a început și reînhumarea eroilor în criptele Mausoleului, acțiune ce a continuat până în anul 1941. Cu toate aceste dificultăți, a rezultat o construcție impunătoare, realizată într-un stil arhitectonic unic.

La intrarea în satul Mărăști, deasupra drumului comunal ce conduce către Mausoleu, s-a construit un portal în formă de arc de triumf din beton, masiv, realizat în stil românesc, pe frontispiciul căruia citim inscripția „Câmpul istoric de la Mărăști. 1916 - 1919”. Doi stâlpi masivi din zidărie și beton susțin o arcadă semicirculară din beton, deasupra căreia se înalță un fronton cu acoperiș din șindrilă. Drumul care trece pe sub portal conduce către Mausoleul care a fost amplasat în partea de nord a satului, într-un parc, pe platoul neted al cotei 536, unde s-au purtat luptele în vara anului 1917. În incintă se accede prin deschiderile a două porți dispuse simetric, pe stâlpii cărora străjuiesc doi vulturi din bronz, cu aripile larg desfăcute. În bronzul din care s-au realizat cei doi vulturi și-a lăsat amprenta sculptorul care i-a executat și anume Spiridon Georgescu. Împrejmuirea din jurul parcului a fost făcută din fier și beton, în anul 1936. Aceasta prezintă elemente de feronerie care s-au executat împreună cu felinarele, la atelierul lui Gheorghe Stănculescu. Două alei placate cu beton și străjuite de arbuști ornamentali și pomi fructiferi conduc spre Mausoleu. În centrul parcului, între arbuști ornamentali, a fost amplasat un grup statuar, realizat în tehnica ronde - bosse, din bronz, care înfățișează un soldat rănit ce predă unui tânăr arma și făclia pentru continuarea luptei. Mulajele din ghips ale acestui grup statuar s-au executat încă din anul 1935, iar în anul următor au fost turnate în bronz, din materialul provenit de la țevicele unor tunuri grele, acordat de către Ministerul Armamentului, prin aprobare guvernamentală.

În spatele grupului statuar, pe un postament din beton realizat de firma „Marmi” din placaj de piatră de Vratza, a fost înălțat bustul mareșalului

Alexandru Averescu, inaugurat în octombrie 1940, operă a sculptorului Oscar Späthe. Bustul îl înfățișează pe mareșal în uniformă militară, ținută de campanie, frontal, cu capul descoperit. Pe fațada postamentului s-a inscripționat cu majuscule: „Mareșalul României Alexandru Averescu 1859 - 1938”. Mausoleul propriu - zis a fost înălțat după planurile arhitectului Pande Șerbănescu, care l-a propus împreună cu devizul estimativ încă din anul 1928. Lucrările au fost luate în antrepriză de către Gabriel Petrescu. O descriere a construcției apare pe o Adresă a prefecturii ce datează din 6 decembrie 1936 și în care se specifica precum că: „Mausoleul are adâncimea de 10 m, lățime de 30 m, are 2 nivele (subsol și etaj) având 12 osuare și trei sarcofage împărțite astfel: unul pentru Domnul Mareșal Averescu, unul pentru Domnul General Văitoianu - probabil - și al treilea pentru răposatul General-Mărgineanu”.

Construcția, într-o concepție unică, se dezvoltă pe două nivele subterane și unul exterior. La cel exterior se ajunge urcând două trepte din beton, de pe platforma din fața Mausoleului. Clădirea exterioară se sprijină pe doi piloni masivi din beton, dreptunghiulari în secțiune, ale căror fațade au fost decorate cu „haut - reliefuri” de mari dimensiuni (4 x 2,75 metri), turnate în bronz, opere ale sculptorului român Aurel Bordenache. Basoreliefurile înfățișează scene din timpul luptelor de la Mărăști din anul 1917. Cel amplasat pe pilonul din stânga a fost intitulat „În întâmpinarea eliberatorului” și amintește de primirea entuziastă a unui general român de către populația localității eliberate de sub ocupația germană. Basorelieful din dreapta s-a intitulat „Călăuza și patrula” și reprezintă un țăran român care se strecoară în liniile inamice pentru aducerea de informații utile armatei române. Între cei doi piloni s-a ridicat un zid din beton pe care s-au prins 15 plăci dreptunghiulare, din marmură albă, pe care s-au înscris numele eroilor și al regimentelor care au luat parte la luptele de la Mărăști. De o parte și alta a plăcilor străjuiesc două coloane cu fusul rotunjit, din beton, care au rolul de a susține un fronton dreptunghiular. Deasupra lor s-au amplasat două urne din bronz în care se aprindeau flăcările veșniciei în memoria eroilor. Cei doi piloni adăpostesc scările de acces către nivelele din subteran. La primul nivel s-au expus arme și muniție utilizate în timpul Primului Război Mondial. De pe culoarul ce leagă cele două încăperi ale nivelului, pe o scară din metal se coboară într-o mică încăpere în care au fost etalate câteva obiecte ce au aparținut generalului Arthur Văitoianu. Între cele două vitrine a fost instalat bustul generalului.

Al doilea nivel a fost afectat criptelor - osuar și sarcofagelor. Criptele - osuar sunt adăpostite de nișele din pereții laterali. În cele 12 cripte au fost depuse osemintele a 5.342 ostași români, ruși, germani necunoscuți, căzuți în luptele din vara anului 1917. În partea inferioară a nișelor, pe un postament au fost depuse osemintele, iar pe rafturi au fost așezate craniile. Criptele au fost

închise cu geamuri de semicristal, decorate cu îngeri redați cu aripile larg desfăcute și ornamente florale, decorații făcute după desenele reginei Maria. În capătul opus intrării, încăperea a fost rezervată sarcofagelor. Central, a fost amplasat sarcofagul care adăpostește osemintele mareșalului Alexandru Averescu.

De o parte și alta se află sarcofagele generalilor Arthur Văitoianu, Alexandru Mărgineanu și Nicolae Arghirescu. Încăperea destinată sarcofagelor este acoperită de o cupolă la baza căreia s-a inscripționat cu litere aurii: „Întru veșnică amintire și recunoștință eroilor care s-au jertfit pentru întregirea neamului românesc”. Construcția Mausoleului începută în anul 1928 s-a întins pe mai mulți ani, desfășurându-se pe etape. Ea s-a încheiat în anul 1938, iar între anii 1940 - 1941 au avut loc reînhumările osemintelor eroilor. Cauzele care au tergiversat finalizarea construcției într-un termen mai scurt s-au datorat în primul rând lipsei de fonduri, costul acesteia fiind uriaș pentru perioada de după război. Inaugurarea monumentului se programase pentru anul 1938, an în care trebuiau terminate criptele, dar din cauza vremii rele, care făcuse impracticabile drumurile din zonă și a lipsei mareșalului Alexandru Averescu din țară, inaugurarea nu a mai avut loc. Apoi, la scurt timp, un alt eveniment nefericit a contribuit la amânarea inaugurării și anume trecerea în neființă a marelui strateg al luptelor de la Mărăști din vara anului 1917 - Alexandru Averescu. Corpul neînsuflețit al acestuia a fost adus și depus în sarcofagul de la Mărăști. După aceste evenimente, a fost demarată acțiunea de reînhumare a osemintelor eroilor aduși din diferite cimitire în criptele Mausoleului, urmând să aibă loc inaugurarea, care s-a amânat din nou. Astfel, în anul 1940, Societatea „Mărăști”, cea care a refăcut satul și a construit Mausoleul, s-a desființat. Atribuțiile și patrimoniul acesteia au fost preluate de nou înființatul Așezământ „Regina Maria” pentru Cultul Eroilor, ce a luat naștere prin Decretul - Lege din anul 1940. Așezământul avea datoria de a se ocupa în continuare de întreținerea și înfrumusețarea operelor comemorative de război, dar nici acesta nu a mai reușit să ducă la capăt sarcinile ce îi reveniseră, din cauza evenimentelor ce au avut loc și anume: începutul celui de-Al Doilea Război Mondial, intrarea României în sfera ideologiei comuniste, precum și desființarea sa în anul 1948. Sarcinile Așezământului au fost preluate de către Ministerul Forțelor Armate, care și-a trimis delegat în teritoriu ca să constate starea în care se găseau monumentele de care răspundeau. Un delegat al Muzeului Militar a vizitat între anii 1952 - 1953 mausoleele din Vrancea și a constatat că la cel din Mărăști „Din lipsa de întreținere anuală, apa a pătruns în interior, aducând importante avarii. O parte din sarcofagii au fost descoperite, s-au profanat de curioși. S-a închis accesul pentru a se opri profanarea și totodată, s-a cerut M. F. A. să întocmească devize pentru refacerea stricăciunilor”. Din constatările făcute la fața locului a rezultat că starea de lucruri în legătură cu operele

comemorative de război era necorespunzătoare, majoritatea fiind lăsate în părăsire sau profanate. Această situație s-a perpetuat și în anii următori. Abia în anul 1973 construcția Mausoleului a cunoscut mai multe lucrări de reparații. În anul 1990 s-a refăcut platforma din fața acestuia, dalajul fiind înlocuit cu o platformă din beton. Cu toate intervențiile, datorită cutremurelor, inundațiilor și alunecărilor de teren, construcția a fost grav avariata. În interior se infiltra apa de ploaie, care a contribuit la distrugerea ornamentelor de stucatură ale sarcofagelor, precum și a criptelor - osuar. Mausoleul necesita urgente lucrări de restaurare. În urma studiilor făcute asupra terenului și a construcției s-au întocmit proiecte de restaurare, care aveau ca scop atât amenajarea terenului, cât și restaurarea construcției propriu - zise. În anul 2009 au fost demarate lucrările de consolidare și restaurare ale Mausoleului conform Proiectului „Drumul de glorie al Armatei române în Primul Război Mondial” care a fost selectat în cadrul Programului Operațional Regional. Valoarea acestui proiect este de 21.214.265,34 lei și cuprinde restaurarea a patru mausolee (Focșani, Mărășești, Mărăști și Soveja) și a cinci monumente istorice ce se află pe traseul: Focșani - Mărășești - Panciu - Străoane - Varnița - Mărăști - Soveja. Din suma totală, aproximativ 2 / 3 este oferită de Uniunea Europeană prin Fondul European de Dezvoltare Regională (F. A. D. R.), restul fiind suportată de autoritățile române. Lucrările propuse spre realizare la Mausoleul Mărăști sunt următoarele: consolidarea terenului cu tendințe de alunecare din partea de est a obiectivului, amenajarea spațiului de parcare, amenajări exterioare, restaurarea clădirii mausoleului și a grupurilor sculpturale, îmbunătățirea sistemului de ventilare, instalații sanitare, termice și electrice, amenajarea unui punct de informare. În urma acestor lucrări de restaurare, cele patru mausolee și cele cinci monumente istorice vor fi introduse într-un circuit turistic de interes regional, național și internațional.

Mausoleul Soveja

Plecând din Focșani pe vechiul drum al poștelor, astăzi Drumul European E 85, se ajunge la intersecția de la Tișița unde se desprinde spre nord - vest o șosea modernizată ce duce spre Panciu. De aici, urmând drumul pe traseul turistic al Văii Șușiței, se ajunge în Soveja. Comuna este situată pe Valea Pârâului Șușița, unde se întâlnesc Munții Vrancei cu Subcarpații de curbură, la altitudinea de „650 m d’asupra nivelului Mărei”. În satul Dragosloveni al comunei Soveja „se ridică sobru și masiv în înfățișare, covârșitor prin numărul destinilor care s-au împlinit aici într-o odihnă veșnică, Mausoleul Soveja, mărturia cumplitelor lupte de pe cuprinsul Văii Șușiței”.

În vara anului 1917, Soveja s-a aflat pe una din laturile „Triunghiului de foc” - Mărăști, Mărășești, Oituz, pe aceste locuri purtându-se una din cele mai crâncene bătălii ale Războiului de Întregire. După bătălia de la Mărășești, frontul s-a stabilit pe Valea Șușitei, armata germană atacând, la 28 august 1917, diviziile rusești din zonă reușind să pătrundă între acestea care au fost obligate să se retragă. Intervenția trupelor române, asociate cu rezervele rusești, au oprit înaintarea germană în zona Varnița. „Ziua de 1 septembrie trebuia să fie ziua decisivă a bătăliei” pentru ambele tabere beligerante, zi în care acțiunea războinică se întinsese pe tot frontul Muncelului, teritoriu în care fiecare își fixase zona de luptă. După bătălia disperată pentru cucerirea Dealului Porcului, unul din punctele strategice importante, lupta va continua și în zilele următoare, cu atacuri și contraatacuri locale neîntrerupte. În timpul acestor lupte desfășurate în sectorul Dealul Secuiului și până spre pârâul Zăbrăuțului, în ziua de 21 august / 3 septembrie 1917 a căzut la datorie eroina de la Jiu, Ecaterina Teodoroiu și nu a fost singura, urmată fiind de alți eroi români. Un alt exemplu de eroism în bătălia de aici, de la porțile Moldovei, a fost cel al grănicerului Constantin Mușat care rămânând fără brațul stâng în timpul luptelor din iarna anului 1916, ceruse să nu fie reformat și să lupte ca aruncător de grenade „ca să nu lase țara fără serviciul singurului braț care-i rămăsese teafăr. El a murit la postul de mare cinste, pildă mișcătoare de înțelegere a datoriei către țară, dincolo de marginele fixate și de legile firii și de ale oamenilor”.

Bătălia din zona Varnița - Muncelu a fost pornită de către armata germană în speranța că va recâștiga pozițiile pierdute în înfrângerea de la Mărășești și

Oituz, dar speranța lor „s'a prăbușit însă în asalturile zadarnice de pe dealul Porcului și bătălia și-a schimbat aspectul. Germanii au trebuit să se țină în defensivă, pentru a rezista asalturilor pe cari Românii, trecuți la ofensivă, le-au dat pe platoul Muncelului". Astfel, armata germană și-a încheiat operațiunile războinice pe frontul din Moldova, rămânând doar „cu amintirea unei iluzii și a unei decepții. Iar pe hartă, o linie foarte arcuită arată urma unei ruperi de front...în care diviziile românești erau orânduite ca un cerc de fier în jurul berbecului ce lovise și spărsese zidul frontului apărat de ruși"având ca și românii pierderi de vieți omenești.

Recunoștința eternă a românilor pentru acei ostași care au înfruntat cu sfidare moartea, care prin jertfa lor au făcut stavilă de netrecut în fața armatelor germane, unii dintre ei servind chiar de dincolo de moarte, s-a materializat în ridicarea unui mausoleu în care toți acești eroi și-au găsit locul cuvenit. Inițiativa a avut-o Comitetul Central al Societății „Mormintele Eroilor căzuți în război" care dorea să construiască „un Mausoleu de onoare cu osuariu în parcul Hotelului dela Soveja și a cărui valoare va fi între 2.500.000 și 3.000.000 lei formând o podoabă nu numai pentru Soveja ci și pentru Județul Putna și un punct de pelerinaj unde vor fi depuse rămășițele tuturor Eroilor căzuți pentru întregirea neamului și în acea regiune. Comitetul Central vă roagă prin mine ca să bine voiți a ne ceda porțiunea de teren din dreptul șoselei spre Lepșa și la drum având 40 / 50 m". În acest sens Societatea a organizat o loterie, așa cum reiese dintr-o Adresă primită de Prefectura Putna la 12 aprilie 1922, din partea Ministerului de Interne, în care se aducea la cunoștința acesteia că „Pentru ridicarea unui lăcaș de vecinică odihnă vitejilor cari și-au dat viața, smălțând cu oasele lor munții, văile și codrii din Vrancea, un comitet de inițiativă a hotărât facerea unei loterii, din al cărui produs să se ridice un Mausoleu la Soveja, județul Putna, unde să se adune osemintele vitejilor. Această loterie fiind aprobată de Minister, avem onoare a vă ruga să permiteți vânzarea билетelor ce se vor emite în curând și să dați tot concursul D-vs la cererea delegaților zisului Comitet". La apelul Ministerului de Interne de a se sprijini loteria Soveja au răspuns favorabil unele cercuri și comitete din țară. Printre acestea se numără comitetele și cercurile dobrogene care au avut în atenția lor strângerea de fonduri în vederea ridicării unor monumente în diferite localități din țară, printre care și Soveja. Astfel „...se sprijină, prin contribuții bănești înălțarea mausoleului eroilor Primului Război Mondial care au luptat pe Valea Putnei, edificat în comuna Soveja din același județ". La 7 iulie 1923, Comitetul de inițiativă pentru Mausoleul Eroilor necunoscuți „Soveja" adresa prefectului rugămintea de a organiza o manifestare de amploare pentru punerea pietrei fundamentale a mausoleului. Solemnitatea punerii pietrei fundamentale programată pentru data de 29 iulie 1923 nu s-a putut ține și s-a amânat pentru 27 septembrie 1923. Pentru

buna desfășurare a manifestării s-a întocmit un Program. Actul de întemeiere care trebuia îngropat la temelie edificiului a fost întocmit de către generalul Arthur Văitoianu și în el s-a specificat istoricul, precum și sub care episcop, guvern, prefect și primar s-a pus piatra fundamentală. Opera arhitectului George Cristinel construcția Mausoleului, a cărui piatră fundamentală a fost pusă din inițiativa Societății „Vădulele de Război” și „Cultul Eroilor” în anul 1923, a durat până în anul 1928, când s-au acoperit nișele cu plăcile de marmură cu numele eroilor și a fost inaugurat în anul 1929. Mausoleul a devenit și un loc de pelerinaj și venerație atât pentru locuitorii comunei și ai județului, cât și pentru cei din alte localități ale țării. Aici se organizau comemorări ale eroilor, așa cum sa întâmplat în anul 1938, cu ocazia celor 22 de ani ce s-au scurs de la bătăliile desfășurate pe Valea Șușitei în anul 1917. Arhitecți și constructori, specialiști din București, după o minuțioasă cercetare a satului cu pozițiile lui peisagiste, au dat dovadă în alegerea amplasamentului de pricepere și desăvârșit simț artistic. Înlăturând ideea de a construi mausoleul proiectat în ograda mănăstirii sau în mijlocul satului, la Izvorul lui Bucur sub Răchitașul sau pe Dealul Mănăstirii, ei au hotărât construirea acestui monument la intrarea în parcul stațiunii tăind în taluzul începutului de pantă, pe unde exista o cărare. Așa cum se vede și astăzi, mausoleul formează prin arhitectura sa, prin semnificația simbolică a fațadei majestuoase a intrării în stațiune, dându-i un aer de gravitate și măreție. Astfel, Mausoleul Eroilor a fost ridicat pe înălțimea aflată la 200 de metri de Cimitirul German.

Accesul către intrarea principală se face din șoseaua ce urcă spre stațiunea Soveja, pe un șir de trepte din piatră cu o deschidere amplă. Treptele se desfășoară pe patru terase succesive și pornesc de la un peron semicircular în centrul căruia este amplasat un vas ornamental, de mari dimensiuni. De o parte și alta „două tunuri, trofee din luptele glorioase de la Mărășești străjuiesc fixate pentru totdeauna pe soclurile lor din piatră de Kliva, adusă din muntele Macraudeu din apropiere”. Mausoleul se înfățișează ca o cetate din piatră, cu planul în formă de cruce și acoperișul conceput ca o cupolă. La construcția lui s-au folosit piatra și marmura. Suprafața construită este de 550 metri pătrați. Accesul în interior se face prin ușa din fier montată într-un ancadrament din piatră rotunjit la partea superioară. În interior se află criptele în care au fost reînținuți 528 de români, ruși, germani, austrieci și unguri. În fața criptelor s-au montat plăci de marmură pe care s-au inscripționat numele celor înținuți. Osuarul adăpostește osemintele a 1.612 ostași neidentificați. Numărul militarilor germani comemorați este de 279, înținuți în anul 1917. Deasupra intrării se înalță un fronton din piatră a cărui inscripție săpată în marmură ne amintește că: „Aici odihnesc ostașii căzuți pe aceste plaiuri în războiul

1916 - 1919". Pe frontonul de pe latura estică, înălțat de o cruce din piatră, pe care s-a montat o placă albă de marmură citim inscripția: „Ostași ce-ați căzut pentru țară, Viteji ai credinței, soldați, Ori unde'n morminte voi stați, Vă fie țărâna ușoară!".

Pe latura vestică, tot pe o placă de marmură amplasată pe fronton, pe care s-au săpat versurile: „Cei ce căzut-au pentru țară, Pe lanul câmpului bogat, Jertfind o' ntreagă primăvară, Nu au murit ci-au înviat!". Zona de protecție este înconjurată de un zid construit din piatră de râu. Incinta adăpostește și clădirea muzeului în care au fost expuse mărturiile ale anilor de glorie ai armatei române (documente originale, fotografii cu aspecte din luptele purtate pe aceste locuri, hărți, arme din Primul Război Mondial, brevete și medalii primite de ostașii români pentru faptele de eroism de care au dat dovadă în timpul bătăliilor din vara anului 1917). Clădirea Muzeului a avut de suferit în urma unui incendiu din anul 1936, ceea ce a necesitat lucrări de reparații. Monumentul a intrat în ample lucrări de reparații în cadrul Proiectului „Drumul de glorie al armatei române în Primul Război Mondial” (finanțat cu fonduri europene), prin care s-a urmărit restaurarea, consolidarea, reabilitarea și introducerea într-un circuit turistic a Mausoleelor de la Focșani, Mărășești, Mărăști și Soveja. În anul 2012 s-au finalizat lucrările de restaurare la clădirea Muzeului, continuând cele ale Mausoleului. Mausoleul și Muzeul din Soveja, „Aceste două așezăminte îi dau un prestigiu, îi dau măreție și deșteaptă în sufletele fiecărui vizitator al Sovejei, un sentiment de serioasă și profundă înălțare morală”. Alături, într-o clădire situată în spatele Mausoleului, s-a amenajat un Muzeu în care s-a expus material foto - documentar și armament folosit de ostașii români în timpul luptelor din Primul Război Mondial.

Mausoleul Focșani

Purtându-și Războiul de Întregire a Neamului, integrat Primului Război Mondial, România avea să-și desăvârșească unitatea sa națională și statală cu prețul jertfei de viață și sânge a mii și mii de soldați și ofițeri căzuți în marile bătălii din vara anului 1917. Din Munții Vrancei și până la Focșani, pământul vrâncean a devenit altarul jertfei și biruinței soldatului român pentru libertatea și slava națiunii române. Între anii 1916 - 1918, județului Putna i-a fost hărăzit să constituie teatrul celui mai mare război al neamului nostru și armata română să scrie cu sânge pe teritoriul lui epopeea de rezistență în fața celei mai formidabile invazii ce se văzuse aici, aceea a oștirilor nemțești comandate de către August von Mackensen.

La finele lunii decembrie, mai precis în seara zilei de 24 decembrie 1916, unitățile germane au intrat în orașul Focșani, ocupația germană întinzându-se pe o perioadă de doi ani, până în anul 1918, creând astfel „cele două Români”. Referindu-se la această situație, Constantin Kirițescu semnală că „La sfârșitul lunii Decembrie, după căderea Focșanilor, operația dureroasă se sfârșise. Bariera de fier și foc a frontului de luptă se oprise definitiv pe linia dorită de Marele cartier rus, ce cobora din munții Oituzului, de-a lungul văilor Șușiței, Putnei și Siretului până la Dunăre. Ea va despărți timp de doi ani, lungi și grei, cele două frânturi ale țării și pe fiii ei”. Aici, la Focșani, regimul de ocupație germană și-a stabilit sediul administrației civile. În timpul acestei ocupații, locuitorii orașului și cei ai județului, au avut de suferit o serie de „samavolnicii și atrocități”, ca: rechiziții, case distruse, deportări, arestări și, nu în ultimul rând, muncă forțată în folosul armatei germane. Dar victoriile repurtate de armata română în vara anului 1917 le-au dat focșănenilor speranța că orașul va fi eliberat și că vor scăpa astfel de ocupația germană. Izbânda incontestabilă a românilor de la Mărășești a creat panică în rândurile armatei germane. Martori contemporani cu evenimentele scriau că mulți germani fugeau de pe pozițiile ocupate, iar la „Focșani e o debandadă generală. Comandamentul împachetează și se gătește de plecare. Comandantul închisorii predă ofițerului român, cel mai înalt grad printre prizonierii săi, comanda asupra gărzii germane și a prizonierilor români, anunțându-l că germanii evacuează orașul”.

Locuitorii de astăzi ai orașului Focșani păstrează vie amintirea acelor zile de restriște, dar mai ales pe cea a eroilor care și-au sacrificat însăși viața pentru apărarea și întregirea teritorială. Acestora le-au înscris numele pe marmura

monumentelor și a mausoleului ridicate în oraș. Printre monumentele orașului „...relicve eroice ce constituie o adevărată carte de istorie a neamului, scrisă în graiul tăcut al lespezilor de piatră, al plăcilor de marmură, al fierului forjat, al bronzului modelat și lemnului încrustat...” se înscrie Mausoleul Eroilor, aflat pe Bulevardul București, înălțat, așa cum s-a consemnat în documente, prin contribuție publică. Inițiativa construcției a avut-o Comitetul Județean Putna al Societății „Mormintele Eroilor căzuți în război”. În Vrancea, la Focșani, Societatea s-a constituit încă din anul 1920, când s-au înscris 62 de membri (27 în Focșani și 35 în Odobești). La aceștia s-au adăugat, doi ani mai târziu, nume ilustre, printre care profesorul Nicolae Al. Rădulescu, doctorul Gheorghe Băiatu din Odobești, avocatul Gheorghe Miciora, Spiridon Helciu, Costică Dia, Dumitru Bahamat, George Simionovici, preotul Gheorghe Tomescu ș.a. Comandantul Diviziei 6-a, generalul Toma Lișcu a devenit președintele Filialei Județului Putna a acestei Societăți. Inițiativa ridicării Mausoleului – Osuar al Eroilor din Garnizoana Focșani a aparținut aceluiași general Toma Lișcu, ajutat de locotenent – colonelul Dumitru Carlaonț. Construcția mausoleului din Focșani a fost începută încă din anul 1925. Ridicarea Mausoleului – Osuar din Focșani s-a dovedit a fi destul de anevoioasă și a necesitat un mare efort în a asigura sumele necesare construcției monumentului. În întreaga țară se făceau eforturi deosebite pentru ridicarea însemnelor de cinstire a Eroilor Neamului căzuți pe câmpurile de luptă din timpul Războiului de Reîntregire a României. La 30 septembrie 1925, generalul Lișcu, președintele Comitetului și comandantul Diviziei a 6-a din Focșani adresa Prefecturii o invitație de participare la lucrările acestuia: „Am onoare a vă ruga să binevoiți a lua parte la întrunirea Comitetului Județean Putna al Societății Mormintele Eroilor căzuți în război, ce are loc sâmbătă 3 octombrie a.c. ora 17 în localul Comandamentului Diviziei a 6-a. Domnii membri ai comitetului Județean Putna, sunt cu insistență rugați a participa la această întrunire pentru a fi puși la curent cu lucrările ce se execută la Mausoleul Eroilor, de lângă Regimentul 10 Infanterie, și a hotărî asupra lucrărilor viitoare”, în care se făcea cunoscut că începuseră lucrările de construire a mausoleului. Ca și în cazul altor opere de interes obștesc, s-au deschis liste de subscripție, s-au organizat serbări, baluri etc., s-au pus în vânzare cărți poștale, dar cel mai sigur era sprijinul financiar al instituțiilor statului: Primăria și Prefectura. Ministerul Sănătății și Ocrotirii Sociale a contribuit la strângerea sumelor necesare continuării lucrărilor la Mausoleul Eroilor din Focșani, prin avizarea favorabilă pentru distribuirea de cărți poștale cu imaginea Mausoleului, care reprezenta „proiectul de criptă pentru osemintele eroilor ce se va construi în acest oraș am constatat că sunt în număr de 400.000”. Lucrările pentru terminarea Mausoleului – Osuar s-au desfășurat în salturi,

ceea ce a condus la degradarea construcției până în 1929. Lucrările la ridicarea Mausoleului – Osuar au început în anul 1925, precizare necesară în condițiile în care în unele lucrări editate până în prezent se menționează date diferite. Așadar, s-a lucrat între anii 1925 – 1927 și în următorii doi ani (1927 – 1929), acestea continuând sporadic din cauza lipsei de fonduri. Fondurile strânse în urma tuturor acțiunilor întreprinse de către Comitetul Județean al Societății „Mormintele Eroilor” nu au reușit să acopere costurile necesare pentru finalizarea construcției, așa cum reiese dintr-o Adresă din 3 iulie 1929, trimisă primarului orașului: „...lăudabila inițiativă de a construi în acest oraș un Mausoleu osoar pentru a depune osemintele tuturor eroilor jertfiți pentru Focșăneni și Putneni cari au murit chiar în această regiune... s’a muncit și s’a strâns aproape un milion de lei care s’a cheltuit ajungând cu lucrarea brută la acoperiș. Însă din cauza lipsei de fonduri lucrarea stagnează aproape de 2 ani de zile și s’ar năruia dacă în anul acesta nu se va putea face cel puțin acoperișul”. La 10 decembrie 1929 s-a încheiat un Proces - verbal de recepție provizorie a lucrărilor executate în campania anului curent.

Anul 1932 a găsit construcția tot nefinalizată, astfel că preocuparea majoră a Societății „Cultul Eroilor”, filiala Focșani, a rămas în continuare colectarea de fonduri pentru mausoleu, prin organizarea de diferite acțiuni; fondurile nefiind suficiente, lucrările au trenat. Lucrările considerate necesare pentru terminarea Mausoleului urmau să se execute în toamna anului 1940. În acest scop, Serviciul Tehnic din cadrul Așezământului Național „Regina Maria” pentru Cultul Eroilor, a întocmit un deviz în valoare totală de 1.400.000 lei, care cuprindea lucrările de la Mausoleu, împrejmuirea pe latura din față, precum și casa paznicului. În perioada 1 ianuarie 1931 – noiembrie 1943 s-a continuat și cu exhumările osemintelor eroilor din județele Putna și Prahova, precum și completarea lucrărilor de construcție a Mausoleului Focșani. În total erau 2. 619 eroi (în firdi 518, restul în criptă comună 2.101 necunoscuți).

Într-un Raport al Așezământului Național „Regina Maria”, din anul 1942, se solicita unele intervenții și reparații la mausoleu, datorită unor deteriorări în timp.

Construcția a avut de suferit în timpul celui de Al Doilea Război Mondial, dar mai ales după război, în timpul ocupației trupelor rusești. Întrucât se desființase Așezământului Național „Regina Maria” pentru Cultul Eroilor, patrimoniul și sarcinile așezământului au fost preluate de către Ministerul Forțelor Armate. Din lipsa fondurilor, s-au lăsat aceste așezăminte la bunăvoința „Sfaturilor Populare”, ale căror organe de conducere se schimbau anual, iar „obligația întreținerii acestor morminte de eroi a fost uitată”. La 16 septembrie 1954, starea în care se afla mausoleul era neschimbată, însă se aprobase un fond de 80.000 lei și se întocmise și un deviz de reparații de către

Sfatul Popular Focșani. Lucrările de reparații s-au efectuat abia între anii 1958 - 1959, mausoleul fiind considerat „un monument de venerație a orașului”.

După cutremurul din anul 1977 s-au executat noi lucrări de reparații și tot atunci a fost organizată, în interiorul mausoleului, o miniexpoziție foto - documentară. Aceasta vorbea vizitatorilor despre eroismul și spiritul de sacrificiu de care au dat dovadă militarii ce-și dormeau somnul de veci în criptele mausoleului. Din anul 1990, monumentul a servit ca biserică de cult pentru enoriașii din zonă. În anul 2008 a revenit la situația sa inițială, de monument memorial și totodată a intrat în ample lucrări de restaurare. Prin Proiectul „Drumul de glorie al armatei române în Primul Război Mondial” (finanțat cu fonduri europene), s-a urmărit restaurarea, consolidarea, reabilitarea și introducerea într-un circuit turistic a mausoleelor de la Focșani, Mărășești, Mărăști și Soveja. Lucrările propuse pentru reabilitarea acestui mausoleu au fost următoarele: realizarea unui punct de informare, restaurarea clădirii, refacerea hidroizolației, îmbunătățirea sistemului de ventilare, amenajări exterioare, lucrări de instalații electrice etc., în scopul redării aspectului original al monumentului. Lucrările de restaurare s-au finalizat în vara anului 2012, când a avut loc și recepția lui, la 6 iunie. După cum se menționează în documentele de arhivă, Mausoleul a fost proiectat de arhitectul Ștefan Balosin, construcția începând în anul 1925. Mausoleul a fost construit din cărămidă, piatră și beton pe un plan în formă de cruce. Construcția de inspirație bizantină, cu trei turle, este bine proporționată și beneficiază de o suprafață de 457 mp. Peste corpul central se ridică o cupolă ce se sprijină în interior pe pandantivi și arce, iar la partea superioară prezintă goluri arcuite în care s-au montat ferestre, cu scopul de a filtra lumina în interiorul mausoleului. Deasupra cupolei, în exterior, s-a amplasat o cruce din beton. Cupolele laterale, arcuite pe trei jumătăți de sferă, se profilează ca o etajare de linii curbe. Accesul în incinta Mausoleului se face pe scara cu trepte din beton și ușa masivă din fier forjat, montată într-un portal masiv din beton. Acesta, străjuit de două coloane cu fusul rotund și capiteluri compozite, sprijină un fronton cu decorații florale, care încadrează anul 1926. Pe frontispiciul frontonului, de o parte și alta a unui cartuș în care sunt redată în relief attributele vitejiei și victoriei (spada și baioneta), s-a inscripționat cu litere în relief: „PRO - PATRIA”.

„Suind scările mausoleului, intri într-un hol din care pe două scări laterale, cobori în sanctuarul în formă de treflă, unde se află trei osuare acoperite cu plăci de marmură...” , pe care s-au marcat inscripțiile cu numărul eroilor necunoscuți ce își dorm aici somnul de veci. Pe cripta din stânga se poate citi inscripția: „Aici odihnesc 582 ostași necunoscuți din Războiul de Întregire: 1916 - 1919 - căzuți în regiunea Panciu, Ruginești și Nănești”.

Pe platforma superioară se află un monument din beton, rotunjit la partea superioară, pe care s-au fixat plăci de marmură. Acestea sunt marcate cu inscripții ce amintesc de eroii vrânceni împușcați în vara anului 1917, de către armata germană, pentru spionaj în favoarea armatei române și care au fost înhumați în criptele mausoleului: „S-a ridicat această creștinească candelă din obol obștesc spre veșnica pomenire a eroilor: Vasile Chilian, Toma Cotea, Ștefan Săcăluș, Dumitru Pantazică și Vasile Gălățeanu executați de inamic în ziua de 17 Aug. 1917 pentru neștrămutata lor credință în neam și țară. 17 August 1937”. Cea de a doua însemnare menționează că: „Moartea de războiu e moartea pentru salvare, e moartea pentru viitor, e moartea publică la care nu se plânge, ci se face jurămintă”. Deasupra inscripțiilor se află o cruce în relief, înscrisă într-un cerc, cu raze între brațe. Pe aleea principală a fost amplasată o troiță lucrată artistic, cu decorații crestate în lemn..... Monumentul a fost ridicat în sudul orașului și amplasat în partea de est a parcului care, pentru protecție, a fost împrejmuit cu gard din fier forjat.

Casa memorială Ioan Roată

Satul reședință al comunei Câmpuri și-a luat denumirea de la câmpul de pe Valea Sușiței, unde era loc prielnic agriculturii, pământul fiind mai mănăs. Comuna a intrat în istoria Neamului printr-un fiu al său devenit figură emblematică a Vrancei, dar și a țaranului român de la jumătatea secolului al XIX-lea. Ioan Roată s-a născut în 1806, în satul Gura Văii, comuna Câmpuri, Ocolul Zăbrăuți și a fost căsătorit cu Maria Roată (născută în 1812), ei având patru copii: doi băieți – Năstase și Neculai și două fete: Zoița și Maria. Datele biografice de care dispunem sunt foarte sumare, dar pana lui Creangă a făcut din Ioan Roată o figură de legendă: „Între țărani fruntași care au luat

parte, împreună cu boierii, cu episcopii și cu mitropolitul țării la Divanul ad – hoc din Noldova, în 1857, era și moș Ion Roată, om cinstit și cuviincios, cum sunt mai toți țăranii români de pretutindeni. Numai atâta, că moș Ion Roată, după câte văzuse și după câte pățise el în viața sa, nu prea puneă temeiul pe vorbele boierești și avea gâdilici la limbă, adică spunea omului verde în ochi, fie cine-a fi, când îl scormolea ceva la inimă. Așa e țăranul: nu prea știe multe. Și moș Ion Roată, fiind țăran, cum v-am spus, deși se-nvrednicise a fi acum printre boieri, nu avea ascunzători în sufletul său”. Constituirea Divanurilor ad – hoc, care urmau să se pronunțe asupra Unirii Moldovei cu Muntenia, în conformitate cu hotărârea Congresului de Pace de la Paris din 1856, a adus în prim plan pe Ioan Roată. În ziua de duminică, 14 / 26 iulie 1857, la Administrația Ținutului Putna, a avut loc alegerea deputatului pontăș în Adunarea ad – hoc a Moldovei din partea județului Putna.

În procesele – verbale ale ședințelor Divanului ad – hoc al Moldovei sunt amintite voturile lui Ioan Roată. Un număr de 15 deputați clăcași, în frunte cu Ioan Roată, au întocmit și supus Adunării ad - hoc, la 26 octombrie 1857, o jalbă în care erau arătate suferințele și dorințele clăcașilor moldoveni, care a fost respinsă în urma discuțiilor din ziua de 19 decembrie 1857. Ioan Roată s-a numărat printre sprijinitorii amendamentului lui Costache Negri, relativ la împrumutarea țăranilor prin acordarea unei indemnizații stăpânilor de moșii.

Aplicarea Legii rurale din 14 / 26 august 1864, ce consacra împrumutarea clăcașilor în funcție de numărul de vite de muncă pe care îl aveau, îl scoate pe Ioan Roată din anonimatul în care reîntrase după încheierea dezbaterilor Divanului ad – hoc. Ioan Roată a fost solicitat de țăranii din Câmpuri să facă împărțirea pământurilor în lipsa unui inginer hotarnic, îndatoririle de care s-a achitat cu cinste, reușind să nu lezeze interesele vreuneia din părți.

După proclamarea Independenței, Mihail Kogălniceanu – ministru de Externe, a trimis prefectului de Putna, la 18 martie 1878, Ordinul Național „Steaua României”, în grad de cavaler, împreună cu brevetul însoțitor semnat de Domnitorul Carol I pentru a fi înmănat lui Ioan Roată „ca o răsplată a contribuției pe care înțeleptul țăran din Câmpurile a avut-o la înființarea Principatelor Unite”.

În ziua de 19 februarie 1882, la ora 12 noaptea, inima lui Ioan Roată a încetat să bată. Trupul său a fost „purat pe brațe ca un adevărat sfânt și înmormântat cu cinste în cimitirul bisericii din Gura Văii – Câmpurile, unde și-a avut ultimul sălaș. A murit sărac, ca mai toți luptătorii, dar a lăsat în urma sa o nouă bogăție, numele său, un adevărat blazon de noblețe, intrat în istorie și în legendă”.

În anul 1959, cu prilejul sărbătoririi centenarului Unirii Principatelor, locuitorii comunei, cu sprijinul organelor locale, au transferat casa din satul

Gura Văii în satul de reședință și au transformat-o în casă memorială. Din punct de vedere administrativ, Casa Memorială „Ioan Roată” a fost subordonată Comitetului Județean de Cultură și Educație Socialistă Vrancea (până în 1990). Primăria Comunei Câmpuri, prin Decizia nr. 4 / 1 aprilie 1990, a transferat Casa Memorială din administrarea ei în cea a Complexului Muzeal al Județului Vrancea.....

În anul 2006, s-au efectuat lucrări de reparații ale Casei Memoriale și, concomitent, s-a lucrat la reorganizarea științifică, reușindu-se redarea, cât mai aproape de epocă, a interiorului și atmosferei locuinței în care și-a trăit Ioan Roată-ultimile-decenii-din-viață.

Completată cu mărturiile documentare a implicării sale în lucrările Adunării ad - hoc a Moldovei, în viața comunității locale, noua înfățișare expozițională redă țăranului Ioan Roată cuvenita trăsătură de om a timpului său, de reală personalitate istorică. Redeschiderea Casei Memoriale „Ioan Roată” a avut loc în ziua de 24 Ianuarie 2007.

Prin simplitatea și expresivitatea liniilor sale arhitectonice, de locuință monocelulară, tipică satului vrâncean de la jumătatea secolului al XIX-lea, cu intimitatea și acuratețea spațiului interior, vizitatorul are, pentru câteva clipe, sentimentul că Ioan Roată trăiește, este plecat undeva, în sat și se bucură de prilejul oferit de a dialoga cu mărturiile. Privește și citește documentele expuse, din loc în loc, de parcă Ioan Roată le-a așezat ca aducere aminte. Înțelege acum de ce a intrat în legendă, de ce imaginea lui a străbătut veacurile. Înțelege că Ioan Roată, pontașul cu mintea ageră și cu dreapta-i judecată a faptelor, a fost un om al timpurilor sale, le-a înțeles mersul, semnificația evenimentelor petrecute și s-a implicat în desfășurarea lor. Înțelege de ce Ioan Roată a rămas în memoria generațiilor și în cartea de căpătâi a neamului – Istoria, ilustrând imaginea țăranului român, idealurile acestuia, legătura sa ancestrală cu pământul pe care s-a născut. Părăsește, apoi, Casa Memorială, cu sentimentul că a mai parcurs o pagină de istorie.

"Toată lumea întrezărește ceva în haosul de azi. Numai istoricul nu înțelege. Se refugiază în trecut!" Constantin Noica

Aria Protejată „Focul Viu de la Andreiașu de Jos”

Emanații de gaze naturale

Emanații de gaze naturale, cu sau fără aprindere spontană, reprezintă fenomene întâlnite în mai multe zone ale României, precum și în Italia (Sicilia) sau Azerbaijan (Yanar Dag, Dashgil).

Pentru România deosebit de importante: exteriorul arcului carpatic și Bazinul Transilvaniei. În mod cu totul deosebit astfel de emanații

au fost semnalate și în spațiul carpatic, Munții Vrancei, în apropiere de Lepșa, pe pârâul Strâmba.

Condițiile geologice și hidrogeologice locale influențează tipul de manifestare la suprafață a acestor procese de eliberare naturală a hidrocarburilor din scoarța terestră: emanații uscate, care prin aprindere generează "focuri vii": Andreiașu de Jos, Lopătari sau vulcanii noroioși la Berca – Arbănași.

La Andreiașu de Jos există o sursă naturală de hidrocarburi gazoase cu aprindere spontană. Apreciem că este cel mai extins câmp de "focuri vii" din România, atât ca suprafață (400 m²), cât și ca debit de metan (50 tone/an).

Localizare

"Focurile Vii" de la Andreiașu de Jos sunt situate, în Subcarpații Vrancei, pe versantul drept al văii Milcovului la altitudinea de 430 m.

Coordonatele GPS ale câmpului de "focuri vii" sunt: N45 45.042 E26 49.986. Altitudinea relativă (distanța măsurată pe verticală până în albia Milcovului) este de 65m.

În anul 1973, prin Decizia nr. 165 a Consiliului Popular al județului Vrancea, a fost înființată rezervația geologică în suprafață de 12 ha.

Calea de acces o reprezintă drumul national DN 2M Focșani – Odobești – Andreiașu de Jos.

Aspecte geologice și tectonice

Structura geologică, alcătuită din roci sedimentare (gresii, argile, cinerite) de vârstă miocenă, este deosebit de faliată și favorizează ieșirea la zi a gazului metan precum și a altor gaze. Lipsa sau neantrenarea unor ape subterane de adâncime, determină emanații de gaze uscate.

În zona Andreiașu de Jos există un sistem de falii longitudinale (orientate N-S, ex.: Casin-Bisoca, Jghiaburi-Butucoasa) și transversale (orientate E-V, ex.: Andreiasu, Titila). Falia Cașin-Bisoca delimitează două unități geostructurale importante: Pânza Subcarpatică (vest) și Avânfosa Carpatică (est). Cel mai probabil, hidrocarburile ajung la suprafață în lungul faliei Casin-Bisoca. Pe aceeași falie, la 8,5 km nord de Andreiașu, pe dealul Răiuți (alt. 714m), există de asemenea o emanație de gaze naturale.

În cazul "Focului Viu de la Andreiașu de Jos" credem că, nu întâmplător emanațiile se poziționează la intersecția faliei longitudinale Casin-Bisoca cu falia transversală Andreiașu. Mai trebuie amintit că în zonă apare și o străpungere diapirică a zonei salifere. Pe interfluviul dintre pârâul Sării și pârâul Papaluga, există cel puțin 5 areale cu emanații de gaze naturale care generează curgeri noroioase. Ca o coincidență, aceste din urmă emanații se află pe același meridian, E 26 50, cu cele de la Răiuți.

Caracteristicile emanațiilor

Perimetrul cu emanații de gaze are o suprafață de aproximativ 400 m². Hidrocarburile ajunse la suprafață ard singure sau pot fi aprinse. Flăcările sunt colorate, prezentând diverse nuanțe de galben, roșu și chiar albastru. Înălțimile variază foarte mult, de la câțiva cm la aproape 50 cm. Numărul, intensitatea, durata și înălțimea focurilor sunt foarte variate temporal (diurn, săptămânal, sezonier, anotimpual), conform observațiilor îndelungate ale localnicilor. În timpul cutremurelor de pământ focurile au înălțimi de peste 2m. Nu există un număr fix de locuri de ieșire a hidrocarburilor. Cele mai mari focuri ard în cadrul unor microforme cu aspect alveolar.

În perimetrul "Focurilor Vii" se întâlnesc uneori și mici băltoace, care bolborosesc și din care iese de asemenea gaz metan dar care nu arde spontan. Debitul emanațiilor de gaze este influențat de precipitații și de variația nivelului pânzei freatice. Monitorizarea recentă (Etiope G. et al., 2004) a 6 orificii indica faptul că acestea emană aproximativ 24t metan/an. Pentru întreg perimetrul se pare că există un debit anual de 50t metan. Alături de metan, ajung la suprafață în cantități foarte mici și alte gaze precum dioxid de carbon, azot și heliu.

Aprecieri geomorfologice

Cea mai mare parte a arealului Andreiașu de Jos-Titila se încadrează în clasa de susceptibilitate medie și mare, la alunecări de teren. Morfologia alunecărilor de teren este condiționată tectonic și structural (Săcrieru Răzvan, 2008).

Versanții văii Milcovului sunt afectați de alunecări de teren vechi și-s profunde. Reactivări ale acestor alunecări de teren pot fi observate pe cei doi versanți ai Milcovului între localitățile Răchitașu și Andreiașu de Jos. Asociat apar forme de ravenare și torențialitate. Instabilitatea de la nivelul versanților este și consecința defrișărilor efectuate la sfârșitul sec. XIX și începutul sec. XX. După anul 1960, versanții au fost protejați prin culturi forestiere (pin negru, pin silvestru) ajunse în prezent la maturitate. În paralel au fost realizate și lucrări hidrotehnice transversale (baraje, praguri) pe majoritatea cursurilor afluențe Milcovului.

Perimetrul focurilor nestinse este situat în partea superioară a unui versant cu o pantă medie de 15 - 25°. Baza acestuia este afectată de alunecări de teren care tind să evolueze regresiv. Extinderea degradării terenurilor poate afecta în scurt timp și perimetrul "focurilor vii". Se impun măsuri de amenajare a versantului prin plantații forestiere.

PODGORIA COTEȘTI

Categorie: Regiunea viticolă Dealurile Moldovei

Podgoria are un areal viticol întins. Localitatea Cotești este atestată documentar de pe la 1471, când în Moldova domnea Ștefan cel Mare, iar în Țara Românească domnea Radu cel Frumos.

Podgoria este situată între Valea Milcovului și Valea Râmnicului, la 13 km de orașul Focșani, pe drumul național DN2. Mărturiile arheologice pun în evidență faptul că din cele mai vechi timpuri, de pe vremea dacilor în această zonă se cultiva vița-de-vie. Zona este denumită, de geograful francez Emmanuel De Martonn, Dealurile Râmnicului.

Compoziția geologică a solului este alcătuită din straturi de prundiș și pietriș care formează solurile aerate favorabile dezvoltării viței de vie. Solul prezintă o culoare roșie-brună. În timpul zilei absoarbe căldura razelor de soare pe care o cedează în timpul nopții. Această proprietate a solului, face ca vița de vie, în această zonă, să prezinte calități deosebite.

Carpații de curbură formează un adăpost natural, pantele line și largi cu expoziție sudică prezintă un deșeu mare de evacuare a aerului rece. Toate aceste condiții naturale, în care se dezvoltă vița-de-vie pe aceste meleaguri, fac ca soiurile FETEASCĂ NEAGRĂ, MERLOT, FETEASCĂ ALBĂ, TRAMINER, SAUVIGNION să prezinte calități deosebite. Prelucrarea strugurilor și prepararea vinurilor se face în centrul propriu de vinificare a societății.

Societatea SC DYONISOS SA Cotești, jud. Vrancea, dispune de: 92 ha viță de vie, centru de vinificație, muzeu, sală de degustări, conac.

Vinurile obținute aici, se prepară în condiții speciale de fermentație controlată, sub stricta supraveghere a specialiștilor.

Vinul este depozitat în condiții speciale, pentru învechirea vinurilor societatea dispunând de hrube dotate cu butoaie de stejar.

Tot aici este amenajată și o vinotecă. În interiorul centrului de vinificație este amenajat un muzeu. Exponatele ce poartă amprenta timpului ne amintesc metodele de prelucrare a strugurilor, de odinioară.

Alături de aceste obiecte se află și diplomele și medaliile obținute de societate la diverse concursuri.

Vizitatorilor le este pusă la dispoziție o sală de degustări, unde pot fi apreciate vinurile obținute în Podgoria Valaha Cotești. Poate onora prezența a circa 40 de persoane și are posibilitatea de a oferi într-o ambianță deosebită, meniuri cu specific românesc pentru dejun și cină. În aer liber, în imediata apropiere a sălii de degustări este amenajat într-un cadru rustic, aproape de butucii de vie, un loc pentru servirea mesei. Conacul Podgoriei Valahe Cotești are o arhitectură deosebită și este amplasat în mijlocul plantației de viță de vie.

Cadrul natural crează o atmosferă caldă, care îmbie la savurarea nobleței vinului de Cotești

Principale soiuri cultivate în Podgoria Cotești

FETEASCA REGALA Unul dintre cele mai valoroase soiuri albe românești. Este provenit din încrucișarea soiurilor Feteasca Alba și Grasa de Cotnari. Vinul obținut este alb, sec și cu o aciditate totală ridicată. Taria alcoolică 10,5-11,5 vol% se folosește la prepararea vinurilor spumante și distilatelor învechite de vin. Vinul de Feteasca Regala îi sta ca vin tânăr până la un an, cu aromă primară nealterată de timp.

FETEASCA ALBA Soi românesc pentru vinuri albe, cu o vechime milenară în cultură. Existența acestui soi se pierde adânc în istorie. A rezultat în urma selecției populare din Feteasca Neagră. Taria alcoolică 11,5 vol% de un vin de aleasă finetă, rotund, catifelat, amplu și corpulent. Poate sta alături foarte bine de o friptură și frigarui la gratar. Vinuri cu denumire de origine și trepte de calitate (VSOC).

RIESLING ITALIAN Soi pentru vinuri albe de origine incertă, cultivat mai mult în Europa centrală. Vinul este cunoscut ca vin sec, curat și sobru. Poate fi consumat ca vin tânăr, alături de pește și diferite preparate de legume. Poate fi pus la învechit

VRAHONER ROZ Este un soi personal, amplu, fin și mai ales cu un caseu specific ce sugerează fanul de curând cosit. Este considerat un vin semi-aromat. Merge foarte bine alături de pește, fructe de mare și salată de crudități. Vinuri cu denumire de origine și trepte de calitate (VSOC).

SAUVIGNON BLANC Soi de calitate superioară, cultivat de secole în podgoria SAUTERNES-FRANTA. Vinurile obținute în Podgoria Valaha Cotești sunt seci sau demidulci, cu aromă deosebit de valoroasă. Aromă este discretă, este suavă, este aromă florilor de via de vie delicată și proaspătă. Taria alcoolică 12 vol%. Aceasta aromă conferă personalitate vinului. Poate fi servit alături

de fripturi de porc si pasare, fin preparate. Vinuri cu denumire de origine si trepte de calitate (VSOC).

MUSCAT OTTONEL Vin alb, de origine franceza, exceleaza mai ales prin delicatete. Poate fi demidulce sau dulce. Aroma este puternica, usor sesizabila cu caracter floral exprimand feminitate. Vinul este excelent si cand este tanar, dar si cand este batran (10-15 ani). Vinul poate fi cu rest de zahar si este servit la desert sau poate fi sec, fara nici un pacat, pretuit numai de rafinati. Vinuri cu denumire de origine si trepte de calitate (VSOC).

MERLOT Soi pentru vinuri rosii de origine franceza la fel de personal ca si CABERNET SAUVIGNION. Are o culoare rubinie si sugereaza aroma de zmeura proaspata. La masa poate fi servit alaturi de friptura de vaca, porc si chiar de fazan si curcan. Se poate asocia, la desert, cu branzeturi. Vinuri cu denumire de origine si trepte de calitate (VSOC).

FETEASCA NEAGRA Soi autohton pentru vinuri rosii cultivat din timpuri stravechi. Vinurile sunt seci sau usor demiseci. Vinul poate sta alaturi de Carbernet Sauvignon si Merlot. Sunt vinuri de mare originalitate, cu o constitutie viguroasa fara a fi catusi de putin dure. Culoarea este rosie-rubinie, stralucitoare, destul de intensa. Se invecbeste frumos. Cea mai buna Feteasca Neagra este dupa 2-3 ani, in butoaie de stejar. Taria

alcoolica 12-12,5 vol% Feteasca Neagra poate fi servita alaturi de o friptura la gratar

VEDAGRO COTEȘTI

Pozitia geografica a Vrancei - sud estul Romaniei, la curbura Carpatilor Orientali - si "maretia plaiurilor sale sunt onorate, de la topirea zapezilor pana la caderea brumei prin indelungi osteneli taiate din iubire si neprecupetit slujire a meseriei de viticultor iar toamnele freamata de bucuria culesului viilor si fabricarii vinului"

In mijlocul acestor meleaguri se afla S.C. VEDAGRO S.A. Cotesti, situat la o distanta de 10 km de Focsani pe o derivatie de 6 km a drumului european E85, societate care desi este recent infiintata, a preluat obiceiurile si traditiile vini-viticole ale vechiului Combinat de Vinificatie Cotesti (inca din 1949)

Utilizarea unei tehnologii moderne pentru procesarea strugurilor ca materie prima obtinuti atat din productia proprie (sute de hectare vie soi pe rod) cat si din achizitii de la alte societati comerciale de profil sau de la

diversi producatori particulari arata interesul pentru calitatea produsului obtinut, pentru cresterea posibilitatilor de a asigura cantitati mari de vinuri de calitate superioara in special vinuri soiuri pure cu denumire de origine controlata (DOC)

Vinul, ca element al civilizatiei si al bunastarii sociale este pus la dispozitia consumatorilor cu profesionalism si rafinament intr-un sortiment complet, ce cu siguranta satisface pretentiile clientilor nostrii

Existenta produselor noastre pe plan national si de ce nu, in viitor pe plan international, reprezinta garantia muncii noastre, a calitatii sortimentelor produselor VEDAGRO S.A. Cotesti.

Pe langa soiurile de vin alb si rosu prezentate pe acest web-site, S.C. VEDAGRO S.A. Cotesti comercializeaza si vin alb vrac si la pet.

Despre Lepșa

Situata pe DN 2D la circa 75 km de orasul Focsani, de-a lungul riului Putna, intr-o zona de un pitoresc coplesitor, localitatea LEPSA incearca sa devina un pivot al turismului romanesc. Veche asezare de padurari si crescatori de animale, fructificind avantajele zonei montane in care este amplasata, aceasta localitate a cunoscut o dezvoltare deosebita in ultimii ani. S-au constuit adevarate cartiere de case de vacanta printre care si pensiuni turistice si agroturistice.

Ca atractii turistice enumeram:

Rezervatia geologica si peisagistica Cascada Putnei. Dupa confluenta cu paraul Tisita,raul Putna curge printr-o vale ingusta,sapata de-a lungul vremii in gresii dure.Apele tumultoase ale Putnii au sapat in mod diferentiat,in functie de duritatea rocilor,formand o cadere de peste 12 m,iar zona este cunoscuta sub numele de Cascada Putnei.Pentru protejarea obiectivului a fost declarata zona ocrotita suprafata de 10ha.

*Un obiectiv deosebit este și **PĂSTRĂVĂRIA LEPSA** înființată în 1955 cu o capacitate de 10 tone pastravi, pentru consum si repopulare ape.*

Rezervatia forestiera, geologica, zoologica, floristica Tisita, a fost extinsa la 5400,1ha. Aceasta cuprinde resturi de paduri seculare pe Masivul Tisaru si Cheile Tisitei-o vale adanca si ingusta, sapata de-a lungul timpului de paraul Tisita. Se mai gasesc aici o flora si o fauna interesanta cu multe endemiste si specii rare: capre negre, ursi, caprioare, cerbi.

Rezervatia naturala Cheile Tisitei Plimbare pe cheile Tisitei... Asezata in inima muntilor si dealurilor vrancene, Lepsa este o oaza de liniste si frumuseti, un loc unde turistul revine mereu pentru a se intalni cu natura si pentru a se regasi pe sine. Drumetii in salbaticia Cheilor Tisitei, refacere si odihna pe malurile Putnei, intr-un peisaj mirific, sau regasirea pacii sufletesti la Manastirea Lepsa sunt cateva dintre placerile unei vacante minunate pe care o puteti petrece la Lepsa. Una dintre principalele atractii ale zonei atat pe timp de vara, cat si in sezonul rece este rezervatia naturala Cheile Tisitei. Aici, paraul Tisita a sapat o vale adanca intre Tisaru Mare si magura Rapa Caprei, formand aceste chei de o deosebita frumuseti. Rezervatia naturala, aflata la 850 de metri altitudine, masoara 4, 5 kilometri lungime, fiind una dintre cele mai mari zone protejate de pe teritoriul Vrancei. Daca vizitati rezervatia, cu putin noroc puteti intalni pe versantii stancosi cateva capre negre, specie ocrotita prin lege. Tot aici traieste si o pasare de dimensiuni mici, denumita fluturasul de stanca. Pe teritoriul rezervatiei traiesc si alte animale salbatice, printre care si ursi, insa pe acestia nu si-ar dori sa ii intalneasca de aproape nici un turist.

Indiferent in ce perioada a anului veniti la Lepsa, puteti intra macar cateva minute in mica bisericuta a Manastirii Lepsa. Amplasata intr-un cadru natural deosebit de pitoresc si ingrijita cu multa dragoste de maicute, Manastirea Lepsa este unul dintre cele mai vechi asezaminte spirituale din spatiul vrancean. Manastirea, care poarta hramul "Nasterea Maicii Domnului", a fost initial ridicata in anul 1789 de localnici pe locul primit ca danie "de batranul Grigorie Gherman din Tulnici". Daramata in 1927 si refacuta din lemn in 1936, aceasta manastire a fost reinfiintata dupa anul 1989. La cativa kilometri de Lepsa se afla Cascada Putnei, o rezervatie naturala in miniatura. Aici ajungeti coborand pe niste scari de piatra protejate cu balustrade. Cascada are circa 80 de metri lungime, iar apa se strange intr-un lac cu o adancime de aproximativ 12 metri.

Hotelul - restaurant Tresor

Hotelul - restaurant Tresor este situat in muntii Vrancei, pe valea Putnei, in localitatea Lepsa din judetul Vrancea pe drumul ce leaga Moldova de Transilvania pe drumul national 2D Focsani - Tg. Secuiesc. In zona se pot vizita rezervatia naturala Cheile Tisitei, cascada Putnei si pastravaria Lepsa, toate cuprinse intr-un peisaj deosebit.

Descriere unitate de cazare Renovat complet in 2009, hotelul Tresor din Lepsa reprezinta o moderna unitate de cazare, un hotel primitor amplasat intr-o zona de o frumusetate cuceritoare.

Conditiiile de cazare

Hotelul ofera cazare in 26 camere duble dotate cu grup sanitar propriu si TV cablu. Capacitate de cazare: 54 locuri.

Dotari generale camere:Baie cu dus, TV, cablu TV, Incalzire centrala, Paturi separate (twin), Pat matrimonial, Mocheta, Mobilier lemn

Servicii si Facilitati

Restaurant 110 locuri, terasa de 80 locuri, bar, parcare proprie.

2 sali de conferinta moderne cu capacitate de 16 si 26 locuri. La cerere se pot organiza mese festive, nunti, botezuri, zile de nastere.

Hotelul dispune de acces internet si parcare proprie.

Facilitati generale in unitatea de cazare: Restaurant, Bar, Parcare, Receptie 24/24h, Sala de conferinte, Incalzire centrala, Interne

VILA MONTE CARLO

FACILITATI DE CAZARE: acces la bucatarie, ATV, biliard , foisor in curte, frigider in unitate, gradina/curte , gratar/barbeque, internet wireless, jacuzzi, living, masa de ping- pong, parcare, plata cu cardul, sala de conferinte, sala de mese, se accepta animale, semineu, terasa, tichete de vacanta, transport auto, TV in living

FACILITATI IN CAMERE: baie cu cada, baie in camera, camera cu TV, camere cu balcon, incalzire centrala, jacuzzi in camera
Capacitate: 37 locuri in 16 camere

**Îmi este tare dor,
dor de Țara Vrancei!**

*Că Vrancea-i județ de renume-n Moldova,
Prin tot ce a fost și prin tot cum există,
Pe-ntinsele plaiuri se bate iar toba,
Dorul de Ștefan, în cutremur, persistă.*

*Vrâncenii, nostalgici, aud pe Vrâncioaia
Chemându-și feciorii la lupta cea mare,
Căci lifte păgâne asmut vâlvătaia,
Pârjol aducând, defrișări și-ntinare.*

*Voievodul Mihai pe aici se abate,
S-aducă solii de mai mari închegări,
Să facă o țară din trei principate,
S-alunge din glie neîmpliniri și trădări.*

*Și Hora Unirii, mai poartă pecetea
Unirii de neam și de viață prosperă,
Iar Cuza, din groapă, acuză tristețea,
Căderea de neam - oca' austeră.*

*Din lutu-i străbun, Alecsandri tresare,
Prin lacul de nuferi degajă poezii
Și Hora Unirii, o vede mai mare,
Cu o Moldovă nescindată-n etnii.*

*Eminescu se întoarce pe-o parte,
Văzând cum românul, întruna se plânge,
Și tare ar vrea să mai scrie o carte,
Sângele vărsat să-l prefacă în sânge.*

*De la Nistru pân-la Tisa, de-am merge,
Vrăjmașii ne stau peste tot de-a călare,
Și-adesea „vecinii” râvnesc să încerce
Știrbirea prezentelor noastre hotare.*

*La Focșani, Mărășești, Mărăști și Soveja
Piramide crescut-au din bravii ostași,
Ce-n crâncene lupte onoratu-și-au straja
Cu sângele vărsat, pentru țară chezași.*

*Cu Ferdinand, rege și cu mari generali,
Primul război mondial e pecete,
Că bravii ostași au strigat, triumfali:
„-Aici suntem noi, pe aici nu se trece!”*

*E Vrancea ținut încărcat de victorii,
Cu râuri de sânge el fost-a udat,
Apoi s-a întors înzecit în podgorii,
Și în suflete mari astăzi s-a înălțat!*

*La Andriașu, veghe, stau flăcările vii
Cascada Putnei este - izvor de apă vie
Vrancea-i gătită cu o salbă de vii,
Eroul căzut, în vrâncean reînvie!*

*Vitejii Moldovei, să sune din cornuri,
Iubirea curată, de țară, s-adune,
Slăvind-o prin Hora Unirii și coruri,
Căci Vrancea este ținutul minime!*

*Slăvită fii Vrancea, prin tot ce-ai trăit,
Pentru trecutu-ți mare, fiii-ți te slăvesc,
Un mare viitor să-ți legi de trecut,
Ca perlă a țării, aur pur românesc!*

*Copii ai vremii noastre, aminte luați,
Priviți flacăra vie a idealului,
Fiți patrioți, fiți bărbați de bărbați,
Ca „întru slava eroilor neamului”!*

*De istoria Vrancei azi mi-este dor,
Acolo căzut-au, chiar, și bunii mei,
De-aceea pentru ei și eroismul lor
Îmi este tare dor, dor de Țara Vrancei!*

Mior

PROGRAM APROXIMATIV – REVEDEREA 2014

DATA	orele	activitatea	Obs
Joi, 19 iun 2014	16-18 19-22	Primirea Coctail	Lepsa Lepsa
Vineri, 20.iun2014	08-09 09-17 13-14 19-22	Micul dejun Turul Mausoleelor Degustari Cina, grătar	Lepsa Trei mausolee din zonă Cotesti Lepsa
Sâmbătă 21.iun2014	08-09 09-14 13-14 18-23	Micul dejun Plimbare montan Prânzul Cina festiva, dans	Lepsa Pârâul Țiganului și Cheile Sușitei. Lepsa Lepsa
Duminică 22.iun.2014	08-09	Micul dejun	Lepsa

COSTURI ESTIMATIVE Pentru participarea a minim 80 de persoane

DATA	SERVVICIUL	COST ESTIMATIV	OBSERVATII
Joi 19.06.2014	Coctail	60	
Vineri 20.06.2014	Turul Mausoleelor + Gustări la un popas	70	Transport + intrarea la cele trei mausolee
Vineri 20.06.2014	Cina, dans	70	
Sâmbătă 21.06.2014	Grătar în munți	40	
Sâmbătă 21.06.2014	Cină, dans	70	
	Muzica/persoană	10	
	Vinul	10	
	țuica	10	
	broșura	10	la cerere
	Poze, video	-	Colegii
TOTAL		350	

Organizatori:

- Huzuna Liviu Vasile, Telefon 0730.050.946
Mail: "Liviu Huzuna" <liviu_huzuna46@yahoo.com>
- Mircea Iordache Telefon 0727.390.318
Mail: mirceaiordache30@yahoo.com
Blog: <http://mirceaiordache3.blogspot.ro/?view=flipcard>
- ManciuVasile: Telefon: 0728.120.922
Mail: "Gabriela Manciu" <gabrielamanciu1@yahoo.com>

CUVINTE ÎNTELEPTE DESPRE VIAȚĂ

'Trăiești? Atunci fă lucruri: mai bine să-ți pară rău că ai făcut, decât că nu ai făcut !!' - Anonimus

„Nu ești niciodată prea prudent atunci când îți alegi dușmanii.” Oscar Wilde

„Gândeți critic și nu memorați doar ceea ce vor alții să gândeți.” N.D.Walsch

„Omul a ajuns un semizeu tehnic înainte ca, din punct de vedere moral, să fi coborât de tot din copac.” Jean Rostand

„Un plan bun astăzi e mai util decât un plan perfect mâine.” G.S.Patton

„Nu înseamnă că dacă ai păr alb știi să și gândești.” Menandru

„Eu posed cu adevărat doar ceea ce am dăruit.” Seneca

„Adu-ți aminte că fericirea nu depinde de ceea ce ești sau de ceea ce ai. Ea depinde doar de ceea ce gândești.” Dale Carnegie

„Femeia este sufletul bărbatului, lumina care îl călăuzește. Femeia este gloria.” M. de Cervantes

„Fiecare om confundă limitele propriului orizont cu limitele lumii.”

A. Schopenhauer

Bărbații creează prin imaginație, însă femeile creează prin iubire.”

R. Tagore

„Putem să acceptăm dezamăgiri temporare, dar nu trebuie să ne pierdem niciodată speranța infinită.” M.Luther King

„Rămân un clown, nimic mai mult. Asta mă face să fiu mult superior unui politician.” Charlie Chaplin

„Lumea nu e a celor modești, ci a celor energici.” Dante Aligheri

„Dacă ne uităm bine, întotdeauna vom găsi la noi un păcat pe care-l imputăm altora.” Lev Tolstoi

„Toți își cer partea succeselor, dar înfrângerile se trec numai pe seama unuia.”

Tacit

„Educația este știința de a asculta aproape orice fel de spuse fără a-ți pierde stăpânirea sau încrederea în tine însuși.” W. Churchill

„Dacă nu-ți place un lucru, schimbă-l. Dacă nu-l poți schimba, schimbă-ți atitudinea.” Maya Angelou

„Valorezi atât cât te apreciezi.” F.Rabelais

„Căutăm ceea ce fugim de noi și fugim de ceea ce ne caută.” Amiel

„Bătrânețea începe de când începi să te temi de ea.” George Pruteanu

„Lucrurile care par imposibile devin posibile dacă le privești dintr-o altă lumină.” Hannibal

„E curios că cei care vorbesc cel mai mult au cel mai puțin de zis.”

R.Wurmbrand

„Dragostea e povestea inimii. Pasiunea e desăvârșirea ei.” Beaumarchais

„Sub pretextul că perfecțiunea nu există, nu vă păstrați cu grijă toate defectele.” Jules Renard

„Să ții furia în tine e ca și cum ai prinde un cărbune încins pe care vroiai să-l arunci în altcineva. Tu o să te arzi.” Buddha

„Adevărata ignoranță nu este absența cunoașterii, ci refuzul de a o dobândi.” Karl Popper

„Toate mințile lumii sunt neputincioase în fața oricărei prostii care este la modă.” La Fontaine

„De nimic nu trebuie să ne temem mai mult decât de teamă.” H.D.Thoreau

„Vorbește puțin și fă multe.” B.Franklin

„Îi iertăm adesea pe cei care ne plictisesc, dar nu-i iertăm niciodată pe cei plictisiți de noi.” Rochefoucauld

„Dacă ai construit castele în aer, nu ai muncit degeaba – acolo ar trebui să fie. Acum clădește o temelie sub ele.” H.D.Thoreau

„Pentru a reuși, dorința ta de a avea succes trebuie să fie mai puternică decât teama de a nu reuși.” Bill Cosby

„Nu râdeți de proști, fiindcă-și vor închipui că au umor.” Montesquieu

„Le-aș dovedi oamenilor cât gândind că încetează să iubească atunci când îmbătrânesc, fără să știe că îmbătrânesc numai când încetează să iubească.”

G.G.Marquez

„Acesta e omul, domnilor. Rezistă la multe, dar câteodată îl doboară golul din jur.” Octavian Paler

„Mulți oameni încă nu au învățat că unul din principalele scopuri ale vieții este să ne bucurăm de ea.” Samuel Butler

„Dragostea nu privește cu ochii, ci cu mintea.” Shakespeare

„Alergăm după fericire până departe, fie pe mare, fie pe uscat. Dar fericirea e aici, aproape.” Horatius

„Succesul stârnește întotdeauna dușmăniei.” André Maurois

„Orice progres al omului constă în a descoperi, una după alta, că întrebările lui n-au sens.” A.Saint-Ex

„Ceea ce mă interesează nu este fericirea tuturor oamenilor, ci a fiecăruia dintre noi.” Boris Vian

„Civilizația este arta desăvârșită de a te preface.” Ugo Foscolo

„Zâmbetul înseamnă consimțire, pe când râsul are în el deseori un refuz.” Victor Hugo

„Am învățat că un om n-are dreptul să-l privească pe un altul de sus decât atunci când trebuie să se aplece pentru a-l ajuta să se ridice.” G.G.Marquez

„Dacă ești deprimat, trăiești în trecut. Dacă ești nerăbdător, trăiești în viitor. Dacă ești împăcat, trăiești în prezent.” Lao Tse

„Caută și păstrează mereu o bucată de cer deasupra vieții tale.” Marcel Proust

„Plănuiește-ți cu grijă viitorul, pentru că acolo o să-ți petreci restul vieții.”

Mark Twain

„Nu permite ca opiniile celorlalți să devină realitatea ta.”

Les Brown

„Orice om poate greși, dar numai cel fără minte stăruie în greșală.” Cicero

„Fericirea e să știi să îți dorești ceea ce ai deja.” Sf. Augustin

„Un om înțelept este superior tuturor insultelor care i se aduc.” Moliere

„De la un om mare ai întotdeauna de învățat, chiar și când tace.” Seneca

„Când vei fi mulțumit să fii tu însuși și să nu te compari cu ceilalți, toți te vor respecta.” Lao Tse

„Nu te lăsa ademenit să contrazici. Înțelepții cad în neștiință când se ceartă cu neștiutori.” Goethe

„Cu cât e mai mică mintea, cu atât e mai mare îngâmfare.” Esop

„Glumind putem spune orice, chiar și adevărul.” Sigmund Freud

„Într-o lume absurdă, inteligența e o absurditate.” Goethe

„Ceea ce am mai bun în mine se datorează suferinței. Nu o iubesc, dar nici nu o condamn.” Emil Cioran

„Uneori șchiopătând, alteori târându-se pe brânci, viața merge înainte.”

Zaharia Stancu

„Ce multe lucruri neașteptate au venit, ce multe lucruri așteptate nu s-au ivit niciodată!” Seneca

„Dacă lucrurile merg rău, nu merge în direcția lor.” Roger Babson

„Cel mai important lucru este să știi cum să ieși lucrurile ușor.” Michael Faraday

„Putem spune totul despre viață în trei cuvinte: Merge mai departe....”

Robert Frost

„În viață nu trebuie să te regăsești. În viață trebuie să te construiești.”

Bernard Shaw

„Dacă nu știi unde mergi, orice drum te va duce acolo.” Lewis Carroll

Who knows? Who cares for me?... C'est la vie! Emerson Lake

„Fericirea adevărată n-o are și nu poate s-o aibă decât acela care o dă.”

A. Vlahuță

„Fiecare experiență de viață, fiecare lecție pe care o învăț este cheia spre viitorul meu.” Clark Gable

„Viața este un spital în care fiecare pacient este obsedat de dorința de a schimba patul.” Ch. Baudelaire

„Omul e făcut să trăiască, și nu să se pregătească să trăiască.” Boris Pasternak

„Trebuie să-l plângi pe om la naștere, nu la moarte.” Montesquieu

„Câte lucruri am pierdut din teama de a nu pierde!” Paulo Coelho

„Nu am dat greș. Pur și simplu am descoperit 10.000 de idei care nu funcționează.” Thomas Edison

„Nu te agita atât. Lucrurile cele mai bune se petrec atunci când le aștepti mai puțin.” G.G. Marquez

„Nu este momentul să te gândești la ceea ce nu ai. Gândește-te la ce poți face cu ceea ce ai.” E.Hemingway

„Nu vedem lucrurile așa cum sunt ele, ci așa cum suntem noi.” Anais Nin

„Patru lucruri avem mai mult decât credem: defecte, datorii, ani și dușmani.”
Menandru

„Primii 40 de ani de viață ne dau textul, următorii ne oferă comentariul.”
A. Schopenhauer

„Când o ușă se închide, alta se deschide. Dar adesea ne uităm cu atâta jind la cea închisă, încât nu o vedem pe cea care tocmai s-a deschis.” Graham Bell
Linia dreaptă e drumul cel mai scurt între două puncte și cel mai lung între două suflete.” Nicolae Iorga

„Toate visele noastre se vor realiza, dacă avem curajul să le urmăm.”
Walt Disney

„Nu există fericire de care să-ți amintești fără tristețe.” Octavian Paler

„Ți se întâmplă uneori să nu găsești niciun răspuns la o argumentație, deși nu ai fost deloc convins.” Voltaire

„Abia atunci când omul are compasiune față de toate ființele vii se poate numi nobil.” Buddha

„Nici celui bolnav nu-i folosește un pat de aur, nici celui fără minte un noroc deosebit.” A. Schopenhauer

„Alege băătăii destul de mari ca să conteze și destul de mici ca să le poți câștiga.” Jonathan Kozol

„Nu tuturor li-i dat să zboare, dar câți nu știu să se târască!” A. Vlahuță

„Adesea ne imaginăm că lucrurile sunt imposibile pentru a ne scuza față de noi înșine.” Rochefoucauld

„Cel mai mare om din lume nu este cuceritorul, ci acela care se stăpânește pe sine însuși.” A. Schopenhauer

„Ațasează-te de cei care te pot face mai bun și primește-i pe cei care, la rândul tău, îi poți face mai buni.” Seneca

„Sub umbra unui stejar nu poate crește decât iarbă.” C. Brâncuși

„Viața e mai tare decât mizeriile ei.” George Bacovia

„N-am cerut vieții nimic. Tot ce am avut, i-am smuls. Și tot ce n-am avut, mi-a furat.” A. de Lamartine

„Nu te uita în urmă, ci privește cu curaj tot ce ți-a hărăzit soarta.” R. Tagore

„Sufletele mari au întâlnit întotdeauna opoziție din partea minților mediocre.” Albert Einstein

„Uneori, chiar și să trăiești e un act de curaj.” Seneca

„Ai grijă de corpul tău, pentru că este singurul loc unde va trebui să trăiești.”
Jim Rohn

„Nu luăm cu noi nicio avuție. Ceea ce ne rămâne moștenire este numai ceea ce am dat.” Florin Piersic

„Caută și păstrează mereu o bucată de cer deasupra vieții tale.” Marcel Proust

„Acesta e omul, domnilor. Rezistă la multe, dar câteodată îl doboară golul din jur.“ Octavian Paler

„Nu este ciudat că vorbim cel mai puțin despre lucrurile la care ne gândim cel mai mult?“ Ch.Lindbergh

„Teoretic, orice lucru este imposibil până în momentul în care este înfăptuit.“ Robert Heinlein

„Biruința nu-i obligatorie. Obligatorie e lupta.“ Steinhardt

„Orice progres al omului constă în a descoperi, una după alta, că întrebările lui n-au sens.“ A.Saint-Ex

„În fiecare om sălășluiește un soare, totul e să-l lăsăm să ardă.“ Socrate

„Viața e plăcută. Moartea e liniștită. Tranziția este problematică.“

Isaac Asimov

„Dacă ești deprimat, trăiești în trecut. Dacă ești nerăbdător, trăiești în viitor. Dacă ești împăcat, trăiești în prezent.“ Lao Tse

„Viața are înțeles numai atunci când lupti. Triumful sau înfrângerea sunt în mâinile lui Dumnezeu. Haideți atunci să sărbătorim lupta!“ Stevie Wonder

„Lucrurile care par imposibile devin posibile dacă le privești dintr-o altă lumină.“ Hannibal

„Adevărul e că știm mereu ce trebuie să facem. Mai greu este să facem.“

H.N.Schwarzkopf

„Viața nu înseamnă să ai în mână cărți bune, ci, uneori, înseamnă a juca bine având în mână cărți slabe.“ Jack London

„Să ai o inimă care să nu devină niciodată aspră, un calm care niciodată să nu obosească și o atingere care niciodată să nu rănească.“ Charles Dickens

„Mai bine să fii stăpân mic decât slugă mare.“ Anton Pann

„Viața seamănă cu o poveste. Ceea ce contează nu e lungimea ei, ci valoarea ei.“ Seneca

„Omul trebuie să trăiască, nu să existe.“ Jack London

„Dac-ai ști cât am fugit de tine, până te-am întâlnit...“ Mircea Eliade

„Prezentul să-l trăiești cu învățăturile din trecut și cu visurile din viitor.“

Paulo Coelho

„Calea spre success este să-ți impui mereu un standard mai înalt decât îți impun alții.“ H.W.Beecher

„Ce este viața decât un șir de nebunii inspirate? Greutatea e să le alegi pe cele demne de a fi făcute.“ Bernard Shaw

„Nu regreta că îmbătrânești. Este un privilegiu pe care mulți nu îl au.“

M.Luther King

„Fiecare clipă a vieții este un pas către moarte.“ P.Corneille

„Lenea nu e nimic altceva decât o obișnuință de a te odihni înainte de a obosi.“ Jules Renard

„În viață nu e suficient că ai ales drumul cel bun. Dacă nu mergi repede înainte, te calcă în picioare cei care vin din urmă.“ Will Rogers

„Posibilitățile sunt numeroase atunci când ne decidem să acționăm, și nu să reacționăm.” Bernard Shaw

„Sunt un om cu conștiința trează că trăim într-o lume foarte ciudată, un om care a crezut în iubire și pe care viața nu l-a dezamăgit.” Iurie Darie

"Omul este la fel de bun ca ceea ce iubește." Saul Bellow

„Nu te uita unde ai căzut, ci unde ai alunecat.” Proverb african

"Viitorul începe acum, nu mâine." Papa Ioan

„Ideologiile ne separă. Visele și suferința ne apropie.” Eugen Ionesco

„Viața e ca mersul pe bicicletă: Ca să-ți menții echilibrul, trebuie să te miști în permanență.” Albert Einstein

"Bătrânețea începe de când începi să te temi de ea." George Pruteanu

"Experiența nu e ceea ce i se întâmplă unui om, ci ceea ce face acel om cu ce i se întâmplă." Aldous Huxley

„Dacă vrei să dobândești puterea de a suporta viața, fii gata să accepți moartea.” Sigmund Freud

"Toți ne pricepem să dojenim, dar nu ne dăm seama când greșim noi înșine." Menandru

„Dacă aștepti momentul potrivit, te întrec alții, care nu îl așteaptă.”

Woody Allen

"Prin viclenie, minciună, disimulare, oamenii nu fac decât să se înșele pe ei înșiși." A. Schopenhauer

"Simplitatea spiritului este lucrul mai greu de dobândit. Pentru a fi simplu, trebuie să fi trecut prin mari experiențe." Krishnamurti

"Suntem în continuu confrunțați cu o serie de mari oportunități degrozate în mod iscusit în probleme irezolvabile." John Gardner

"Basarabia este un copil înfășurat în sârmă ghimpată." Grigore Vieru

"Viața este o tragedie atunci când e privită de aproape și o comedie când o privești de la depărtare." Charlie Chaplin

„Nu văd niciodată ce s-a făcut. Văd doar ce mai e de făcut.” Buddha

"Să nu crezi că poți stabili cursul iubirii. Dacă te consideră vrednic, îți va îndrepta ea cursul." Octavian Paler

„Nu există pe lume decât două chipuri de a te ridica: ori prin propria ta dibăcie, ori prin prostia celorlalți.” Jean Bruyere

„Oamenii văd ceea ce sunt pregătiți să vadă.” Ralph Emerson

"Tragediile, ca și bucuriile cele mai mari omul le trăiește întotdeauna singur." L.Rebreanu

"A fi conștient că ești ignorant este un mare pas spre educație." B.Disraeli

„Cred că sensul vieții îl știe doar Dumnezeu. Noi nu putem decât să încercăm să influențăm nițel ce ne-a dat el. Asta e important, să slujim viața.”

Ștefan Iordache

„Cu toții murim. Scopul nu e să trăim veșnic, ci să lăsăm în urmă ceva nemuritor.” Chuck Palahniuk

ALTE CITATE, CELEBRE, DESPRE VIAȚĂ

1. *Singura răspundere adevărată este față de propriul tău potențial, față de propria ta inteligență și conștiință, față de acțiunea conformă cu ele. – Osho*
2. *Am avut revelația că în afară de Dumnezeu nu există adevăr. Mai multe adevăruri, zic eu, raportate la Dumnezeu, este egal cu niciun adevăr. Iar dacă adevărul este unul singur, fiind transcendent în esență, sediul lui nu e nici în știință, nici în filozofie, nici în artă. – Petre Țuțea*
3. *Dacă ar trebui să-mi rezum în puține cuvinte experiența mea, aş spune că jocul m-a dus mereu tot mai departe, tot mai adânc în real. Și filozofia mea s-ar reduce la o singură dogmă: Joacă-te! – Mircea Eliade ("Isabel și apele diavolului")*
4. *Cea mai mare glorie nu o dobândești atunci când nu ești doborât niciodată, ci atunci când te ridici după ce ai căzut. Confucius*
5. *Atunci când te naști, nu ești un copac, ci o sămânță. Trebuie să crești, trebuie să ajungi la o înflorire, iar această înflorire va fi mulțumirea ta, împlinirea ta. Această înflorire nu are nimic de-a face nici cu puterea, nici cu banii, nici cu politica. Nu are legătură decât cu tine, cu evoluția ta personală. – Osho*
6. *Atunci când cultivi momentul acum, îți amintești în continuare lucruri din trecut, dar căutarea de sine s-a detașat de această reamintire. Și încă folosești viitorul, pentru chestiuni practice. Puterea dominantă a minții, care este rețeta neîmplinirii, se risipește. - Eckhart Tolle*
7. *Ratatul e un om ca noi toți, cu diferența că el n-a consimțit să repecte regula jocului. De aceea îl blamăm și îl ocolim, îl dușmănim pentru că a dezvăluit secretul nostru, îl considerăm, pe bună dreptate, un mizerabil și un trădător. – Emil Cioran*
8. *Singura funcție a minții este de a diviza la nesfârșit. Rolul inimii este de a vedea ceea ce unește, lucru de care mintea nu este deloc capabilă. Mintea nu poate să înțeleagă ceea ce se află dincolo de cuvinte; ea poate să înțeleagă numai ceea ce este corect din punct de vedere lingvistic, ceea ce este corect din punct de vedere logic. Ea nu este preocupată de existență, de viață, de realitate. Mintea este, ea însăși, o ficțiune. Poți trăi și fără minte. Însă nu poți trăi fără inimă. Și cu cât existența ta este mai profundă, cu atât este și inima ta mai implicată. – Osho*
9. *Indiferent ce faci în viață, va fi ne semnificativ. Dar e foarte important să o faci. - Mahatma Gandhi*

10. *Viața este o curgere, este un fluviu, este o mișcare continuă. Dar oamenii au impresia că ei înșiși reprezintă ceva static. Numai obiectele sunt statice, numai moartea este încremenită; viața este o continuă schimbare. Cu cât există mai multă schimbare, cu atât viața este mai abundentă. Iar o viață abundentă aduce cu sine extraordinare schimbări, clipă de clipă. – Osho*
11. *Viata este un joc dur și halucinant, viața înseamnă salturi cu parașuta, înseamnă risc, înseamnă să cazi și să te ridici, înseamnă alpinism, înseamnă voință să ajungi în punctul cel mai înalt și să te simți nemuțumit. – Paulo Coelho*
12. *Sunt doar două feluri de oameni pe lume: cei care încearcă să-și umple goliciunea interioară și acele persoane foarte rare și deosebite care încearcă să-și vadă această goliciune. – Osho*
13. *Lucrul cel mai important este să nu încetezi să pui întrebări. Curiozitatea are propria rațiune de a exista. – Albert Einstein*
14. *Cel ce mășăluiește vesel în rând cu trupa, deja și-a câștigat disprețul meu. I s-a dat ditamai creierul din greșală, din moment ce măduva spinării i-ar fi fost de ajuns. – Albert Einstein*
15. *Sunt experiențe cărora nu le mai poți supraviețui. După ele, simți cum orice ai face nu mai poate avea nici o semnificație. Căci după ce ai atins limitele vieții, după ce ai trăit cu exasperare tot ceea ce oferă acele margini periculoase, gestul zilnic și aspirația obișnuită își pierd orice farmec și orice seducție. – Emil Cioran*
16. *Mai bine o dragoste pierdută, decât una neavută. – Mircea Eliade*
17. *Dacă te joci de-ajuns de mult cu un obiect, preocupat fiind să nu-l strici, cu siguranță îl vei strica. – Legile lui Murphy*
18. *Omul frumos tinde spre desăvârșire. Dacă nu poate vorbi împotriva urâtului, tace, dar în tăcerea lui e un refuz hristic a tot ceea ce înseamnă urât. – Dan Puric*
19. *Uneori ai succes...iar alteori înveți. – Robert Kiyosaki*
20. *Primul lucru este acela de a te accepta în mod profund pe tine însuși. Fiecare se simte inferior într-un fel sau altul. Motivul este neacceptarea faptului că fiecare este unic. Nu se pune problema superiorității sau a inferiorității. Fiecare face parte dintr-o categorie care îi este proprie și din acest lucru nu rezultă nicio comparație. Și nu pot să-mi închipui o ființă care să aibă totul în această lume. Unii nu au ezitat să încerce, dar au eșuat lamentabil. Fii doar tu însuși și va fi suficient. - Osho*

21. *Cel care stă la umbră astăzi, o face pentru că a plantat un copac cu mult timp în urmă. - Warren Buffett*
22. *Orbit de vocea dorinței, Nu ești conștient că Preaiubitul, Trăiește în adâncul inimii tale. Oprește gălăgia, Și vei auzi vocea Lui , În tăcere. - Rumi*
23. *Dimensiunea succesului tău este măsurată de puterea dorinței tale, de mărimea visului tău și de cum gestionezi dezamăgirile pe drumul către succes. – Robert Kiyosaki*
24. *Uitându-mă în istorie, descopăr că, pe măsură ce ești mai laudat când trăiești, cu atât ești mai uitat după moarte. – Neagu Djuvara*
25. *Nu aranjându-ți altfel circumstanțele vieții îți vei găsi liniștea, ci dându-ți seama cine ești la cel mai profund nivel. – Eckhart Tolle*
26. *Dacă nu vă puteți simți împăcat atunci când sunteți singur, veți căuta o relație pentru a vă acoperi sentimentul de disconfort. Puteți fi sigur că această formă de disconfort va apărea într-o formă sau alta în relație și că vă veți considera probabil partenerul răspunzător pentru acest lucru. – Eckhart Tolle*
27. *Nu cedezi un petec de pământ fără să tragi un foc de armă. - Neagu Djuvara*
28. *Expertul este o persoană care a făcut toate greșelile posibile într-un domeniu foarte restrâns de activitate. - Legile lui Murphy*
29. *A venit odată un franțuz la noi, cu niște mașini, iar una nu funcționa tocmai cum trebuie. Dar românul zice: merge și așa! Trebuie să scăpăm de acest “merge și așa”; că “merge și așa” înseamnă că merge oricum. Nu oricum, nu oriunde, nu oricând și nu orice. - Petre Țuțea*
30. *Singurii oameni care percep întregul tablou sunt cei care ies afară din cadru. - Salman Rushdie*
31. *Un pont bun pentru golf, încearcă să lovești ușor și bine și prefă-te că nu contează. Apropo, e valabil și în viață. - Donald Trump*
32. *Sunt succese care te înjosesc și înfrângeri care te înalță. – Nicolae Iorga*
33. *Omul frumos în ziua de azi e cel ce urcă invers pe scară, înfruntând nu numai turma care coboară, dar și insultele ei! – Dan Puric*
34. *Fii devotat lucrurilor mărunte, căci în ele stă puterea ta. – Maica Tereza*
35. *Societatea a aranjat lucrurile astfel încât să nu îți pui niciodată problema propriului tău potențial. Și toată nefericirea provine din faptul că nu ești tu însuși. Fii doar tu însuși și toată nefericirea și toată competiția cu ceilalți dispar; nu îți mai pasă că alții au mai mult, că nu ești tu cel care are mai mult. Dacă vrei ca iarba să fie mai verde, nu are rost să privești în curtea vecinului.*

Este atât de simplu ca iarba să fie mai verde! Omul trebuie să fie înrădăcinat în propria sa energie potențială, indiferent care este aceasta. Lumea va fi atât de mulțumită astfel, încât acest fapt vi se va părea pur și simplu incredibil. - Osho

36.Semeni o faptă, culegi un obicei; semeni un obicei, culegi un caracter; semeni un caracter, culegi un destin. – Dalai Lama

37.Fericirea nu e ceva gata făcut, ea vine din faptele tale. – Dalai Lama

38.Ceea ce vrem să facem, s-o facem atunci când vrem; pentru că acest “vrem” se schimbă și are scăderi și amânări. – William Shakespeare

39.Înfrânge-ți durerea, fii vesel de se poate, căci tot la zi ajunge și cea mai lungă noapte. – William Shakespeare

40.Toate necazurile pe care le-am avut, toate supărările și obstacolele m-au întărit... Poate nu-ți dai seama atunci când ți se întâmplă, dar să ți se întoarcă spatele poate fi cel mai bun lucru pentru tine. - Walt Disney

41.Cu vorbe nu plătești datoriile. – William Shakespeare

42.Prietenii sunt ca pepenii: încerci o sută și alegi doi, trei. – Confucius,

43.Nu judeca o carte după coperta sa. – Proverb

44.Adevărata “măsură” a vieții unui om nu se poate obține decât prin “lipsa de măsură”, dorind “fără măsură”, îndrăznind “fără măsură”, iubind “fără măsură”. – Octavian Paler

45.Prieten adevărat este acela care te sfătuiește de bine, iar nu acela care îți laudă nebuniile. – Anton Pann

46.Dacă A reprezintă succesul în viață, atunci A este egal cu x plus y plus z. Munca reprezintă x; y înseamnă joaca; iar z – să știi să taci naibii din gură. – Albert Einstein

47.Trăiește o viață onorabilă. Atunci când îmbătrânești și te gândești în urmă, vei putea să te bucuri a două oară de ea. - Dalai Lama

48.Ajunși la un nivel când nu mai lucrezi pentru bani. – Walt Disney

49.Fii tu însăși schimbarea pe care vrei să o vezi în lume. – Mahatma Gandhi

50.Sarcina ta nu este să cauți iubirea, ci doar să cauți și să găsești toate barierele dinlăuntrul tău pe care ți le-ai construit singur pentru a te feri de ea. – Rumi

51.Noii suntem ca un cântec, nu credeți? Un cântec nu se poate cânta niciodată de la sfârșit spre început. Trebuie să-l cânti totdeauna îndreptându-te spre sfârșit. - Octavian Paler

52.Fericirea este armonia dintre ceea ce gândești, ceea ce spui și ceea ce faci. – Gandhi

53. *Copilăria e cadoul pe care ni-l dă viață. – Horațiu Mălăele*
54. *Iubirea-i pur și simplu nebunie. Îndrăgostiții merită închisoarea ba chiar și biciul. Motivul pentru care îndrăgostiții nu sunt, totuși pedepsiți și tratați astfel, și că acest fel de nebunie se dovedește a fi atât de răspândit este că biciuitorii sunt, la rândul lor, îndrăgostiți. - William Shakespeare*
55. *Nu am muncit inutil și nu m-am băgat în lucruri care nu mi-au făcut plăcere. Până la urmă, mi-am făcut un drag din a merge la munca pe care o fac. – Horațiu Mălăele*
56. *Întotdeauna m-a uimit să cunosc oameni pentru care cărțile pur și simplu nu contează și oameni care disprețuiesc actul lecturii, darămite pe cel al creației. Poate e întotdeauna uimitor să afli că dragostea ta nu e la fel de atractivă pentru alții, cum e pentru tine. - Salman Rushdie*
57. *Abține-te să dojenești pe cineva, oricine ar fi. Dacă oamenii s-ar putea schimba, s-ar schimba. Dar nu pot. Iar tu și mai puțin ca ei. – Emil Cioran*
58. *Cred că acesta este scopul suprem: să trăiești o viață a pasiunii și autenticității. Iar orice e mai puțin decât asta, e mai puțin. De ce ai accepta mai puțin? – Alex Allman*
59. *Fii realist, dorește-ți mereu imposibilul. – Paulo Coelho*
60. *Poate alergăm, mergem, ne împiedicăm sau zburăm. Dar să nu uităm niciodată scopul călătoriei sau să pierdem vreo șansă de a vedea un curcubeu. – Gloria Gaither*
61. *Când va fi să mori nu te uita la întunericul dinainte, ci la lumina ce lași în urmă. Și te vei stinge cu zâmbetul pe buze. – Nicolae Iorga*
62. *Aproape întotdeauna, cele mai cuprinzătoare cuvinte ale oricărui om sunt cuvintele lui de pe urmă, întrucât le spune cu cea mai adâncă dare de seamă. – Arsenie Boca*
63. *Oamenii dau întotdeauna vina pe circumstanțe pentru a justifica cine sunt ei. Eu unul nu cred în circumstanțe. Oamenii care răzbat în această lume sunt cei care se ridică și cauta circumstanțele pe care și le doresc, iar dacă nu le găsesc, le creează. – George Bernard Shaw*
64. *Nu uita niciodată că pielea se încrețește, părul încărunțește, iar zilele se transformă în ani... dar ce e mai important se conservă; forța și determinarea ta nu au vârstă. Spiritul tău este cel care îndepărtează pânzele de păianjen. Dincolo de orice punct de sosire e unul de plecare. Dincolo de orice reușită e o altă încercare. Cât timp trăiești, simte-te viu. Dacă ți-e dor de ce făceai înainte, fă-o din nou. Nu te pierde printre fotografii îngălbenite de timp...*

mergi mai departe atunci când toți se așteaptă să renunți. Nu lăsa să se tocească tăria pe care o ai în tine. Fă astfel ca în loc de milă să impui respect. Când nu mai poți să alergi, ia-o la trap. Când nu poți nici asta, ia-o la pas. Când nu poți să mergi, ia bastonul. Însă nu te opri niciodată. – Maica Teresa

65. *Viitorul mă interesează foarte mult. Este locul unde am de gând să-mi petrec următorii ani de viață . – Woody Allen*

DIVERTISMENT

BANC, cu aleșii noștri

In timpul unei vizite oficiale in Anglia, Basescu e invitat la un ceai de catre Majestatea sa, Regina.

Zambitor, Basescu o intreaba:

- *Mi-ati putea raspunde la o intrebare?*
- *Desigur, raspunse Regina .*
- *Ei bine, cuteaza Basescu, care credeti ca este esenta leadership-ului ? (Care este secretul unei bune conduceri?)*

Cu un zimbet suav, regina raspunse:

- *In opinia mea, filosofia minimala a conducerii cere sa fii inconjurat de oameni inteligenti.*
 - *Si cum iti dai seama cine este inteligent si cine nu? – insista Basescu.*
 - *Foarte simplu, spuse regina , ridicandu-se, permiteti-mi sa va arat.*
- Ii telefona indata lui Tony Blair, puse telefonul pe speaker si spune:*
- *Domnule prim-ministru, va rog sa aveti amabilitatea de a-mi raspunde la o intrebare:*

- mama dvs. are un copil,tatal dvs. are un copil, iar acest copil nu este nici fratele, nici sora dvs.

Cine este el?

Blair raspunse fara ezitare:

- *Sunt exact eu, Majestate.*
- *Corect, spuse regina . Multumesc si la revedere, sir Blair.*

Apoi, privindu-l pe Basescu:

- *Ati inteles, domnule presedinte?*
 - *Da, majestate! Foarte interesant! Fiti sigura ca o sa folosesc aceasta lectie!*
- Odata intors la Bucuresti , Basescu se hotaraste sa-l supuna la test pe Ponta.*
- Convocat, Ponta vine.*
- *Draga Victor, ma intreb daca ai fi capabil sa-mi raspunzi la o intrebare.*
 - *Desigur, dle presedinte.*
 - *Ei bine, mama ta are un copil, tatal tau are un copil, copilul asta nu este nici fratele, nici sora ta.*

Cine este el?

Ponta isi roteste cateva clipe ochii intre tavan si podea si,finalmente, isi intreba presedintele daca i-ar putea acorda un ragaz de gandire.

Intors la Guvern , convoaca pe data ministri , alaturi de care zaboveste cateva ore asupra problemei, fara sa ajunga la o solutie.

Prada disperarii, il suna pe Antonescu, la Senat:

- Ascuta, zi-mi si mie: maica-ta are un copil, taica-tau are un copil, si acest copil nu este nici frate-tau, nici sora-ta.

Cine este el?

Crin raspunse pe data:

-E simplu, sunt eu.

Mult mai usurat, Ponta fuge glont inapoi la Cotroceni si intra gafaind in biroul lui Basescu

- Stiu raspunsul, domnule! Stiu cine este blestematul asta de tip! E Antonescu !!!

De peste birou, mangaind usor spatarul fotoliului – gandindu-se, probabil, ce noroc are regina cu asa oameni inteligenti pe langa ea(englezii astia!...) – cu o nedismulata grimasa de dezaprobare, Basescu ii raspunde:

-Gresit, tampitule! E Tony Blair!

Un student, mai sarac

Un student, mai sarac, se gandeste sa ii trimita o scrisoare lui Mos Craciun, sa ii trimita si lui de sarbatori 400 de lei. Inchide plicul si la destinatar scrie: Mos Craciun dupa care il pune la posta.

Cei de la posta cand vad destinatarul isi dau seama ca e o gluma si desfac plicul si citind scrisoarea, pun mana de la mana si strang vre-o 200 de lei si trimit plicul inapoi expeditorului.

In anul urmator, studentul la fel, scrie scrisoarea lui Mos Craciun dar la final pune un P. S. : Te rog frumos, anul asta sa imi pui 800 de lei, ca anul trecut nemernicii aia de la posta mi-au luat jumătate din suma.

La inceputul inceputurilor

La inceputul inceputurilor, impartea Sf. Petru creier pentru toti dintr-un lighean.

La un moment dat insa, vazand ca se termina, Sf. Petru se duce la Dumnezeu si-l intreaba ce sa faca cu restul oamenilor.

- Du-te si pune apa si imparte asa mai departe!

Se duce Sf. Petru dar la un moment dat iar vede ca se imputineaza apa cu creier si se duce iar la Dumnezeu .

- Du-te pune apa si imparte mai departe!

Sf. Petru se conformeaza si de data asta.

Dar intr-un tarziu se termina: si creierele si apa si amestecul si tot.

- Acu' ce fac Doamne?

- Mai sunt multi?

- Da Doamne, multi....

- Da-le diplome!

Un profesor de filosofie statea in fata studentilor sai avand

Un profesor de filozofie statea in fata studentilor sai avand cateva obiecte in fata lui.

Cand a inceput ora, fara sa spuna un cuvant, a luat un borcan mare si a inceput sa-l umple cu pietre cu diametrul de aproximativ 5 cm. Apoi i-a intrebat pe studenti daca borcanul este plin. Au fost cu totii de acord ca este plin.

Apoi a luat o cutie cu pietricele si le-a turnat in borcan, scuturandu-l usor. Desigur ca acestea s-au rostogolit printre pietrele mari si au umplut spatiile ramase libere. Apoi i-a intrebat pe studenti daca borcanul este plin. Au fost din nou de acord ca este plin. Si au ras.

Apoi a luat o cutie cu nisip si l-a turnat in borcan, scuturandu-l usor. Desigur nisipul a umplut spatiul ramas liber.

"Acum, spuse profesorul, vreau sa recunoasteti ca aceasta este viata voastra. Pietrele mari sunt lucrurile importante: familia, partenerul de viata, sanatatea si copiii vostrii, lucruri care, chiar daca totul este pierdut si numai ele au ramas, viata voastra tot ar fi completa.

Pietricelele sunt celelalte lucruri care conteaza: slujba, casa si masina. Nisipul reprezinta lucrurile mici, care completeaza restul. Daca puneti in borcan mai intai nisipul, nu mai ramane loc pentru pietrele mari si pentru pietricele. La fel se desfasoara si viata voastra: daca va consumati timpul si energia cu lucrurile mici, nu veti avea niciodata spatiu pentru lucrurile importante. Fiti atenti la lucrurile care sunt esentiale pentru fericirea voastra. Jucati-va cu copiii vostri, faceti-va timp pentru controale medicale, duceti-va partenerul la dans.

Va ramane mereu destul timp sa mergeti la servicii, sa faceti curat in casa, sa dati o petrecere sau sa duceti gunoiul. Aveti grija de pietrele mari in primul rand, de lucrurile care intr-adevar conteaza. Stabiliti-va prioritatile, restul este doar nisip."

Un student a luat borcanul, care cu toti erau de acord ca este plin, si a turnat in el o sticla de bere. Berea a umplut spatiile ramase libere si a umplut cu adevarat borcanul.

MORALA: Nu conteaza cat de plina iti este viata, mereu ramane loc pentru o bere!

Un student moare. Ajunge in fata lui Dumnezeu

Un student moare. Ajunge in fata lui Dumnezeu. Dumnezeu ii spune:

- Am doua vesti pentru tine: una rea si una buna; cea rea este ca nu te pot trimite in Rai pentru ca ai dus o viata destrabalata (bautura, droguri, femei); vestea buna este ca exista doua Iaduri: Iadul normal si Iadul studentesc, iar tu poti alege unde sa te trimit!

- Pai vreau in Iadul normal ca am fost student o viata-ntreaga.

- Atunci asa sa fie!

Ajunge studentul in Iadul normal, si este intampinat de la intrare cu chefuri. Era superb, bautura, droguri, femei... mai ceva ca pe Pamant... si chefuiește pana dimineata. Cand sa se duca la culcare... Cioc, cioc in usa! Deschide si era un dracisor cu un piron in mana...

- Ce vrei?, intreba studentul.

- Pai te-ai chefuit toata noaptea, iar eu acum trebuie sa-ti bat pironul asta in fund!

Studentul neavand ce sa faca se supune la acest tratament. A doua zi iar chefuri si inainte de culcare dracusorul apare cu alt piron pe care il bate studentului in fund. Dupa trei luni studentul, exasperat de tratamentul ce il aplica dracusorul se duce la Dumnezeu si ii spune:

- M-am saturat de Iadul normal, nu ar fi posibil sa ma duc in Iadul studentesc?

- Cum sa nu!, ii raspunde Dumnezeu.

Ajunge in Iadul studentesc si aici exact la fel ca in Iadul normal. Inainte de culcare studentul asteapta vizita dracusorului, dar acesta nu apare.

Fericit cu timpul uita de piroane si dracusor si o tine intr-un chef continuu. Dupa trei luni dupa un chef grozav, inainte de a se baga in pat studentul aude: Cioc, cioc, in usa! Speriat se duce si deschide usa. Era dracusorul, dar de data asta avea un brat de piroane, si ii spune studentului:

- Ai intrat in sesiune!

In camin, doi studenti se duc la dusuri, dar isi dau seama ca au ...

In camin, doi studenti se duc la dusuri, dar isi dau seama ca au uitat sapunurile.

Asa ca unul din ei se intoarce in pielea goala, in fuga, in camera ia doua sapunuri si fugе spre dusuri. Pe culoar se intalneste cu 3 studente blonde. Ca sa nu se faca de ras, se preface ca e statuie. Ajung tipele in dreptul lui si incep sa comenteze:

- Ce o fi asta? intreaba una.

A doua, uitandu-se la penis-ul tipului, zice:

- Poate ca ar trebui sa tragem de manerul asta.

Trage ea si tipul scapa un sapun.

- Aaa, ia uite, e distribuitor de sapunuri, zice prima.

- Ooo, sa încerc si eu, zice a doua si trage si ea pana cand tipul scapa si al doilea sapun.

- Acum e randul meu, zice a treia studenta si incepe sa traga si sa traga si sa traga...

Tipa tot trage si, la un moment dat, spune:

- Ia uite, draga, are si sapun lichid.

Cand vine barza

Dupa o zi grea de munca, tatal-barza vine acasa si incepe sa povesteasca ce a facut in ziua respectiva:

- A fost misto azi!

M-am dus la niste familii de intelectuali, le-am adus copii, s-au purtat cu mine frumos. Chiar a fost misto!

Vine si mama-barza:

- Vai de capul meu!

M-am dus la niste familii de tigani si le-am lasat puradeii. M-au batut, m-au injurat!

Intr-un tarziu apare si fetita-barza.

Maica-sa o intreaba:

- Tu ce-ai facut fata mea?

- E! Am speriat niste studente prin Regie!

Un inginer traversa un drum când broască din basme îi atrage atenția și îi spune:

- Dacă mă săruți voi deveni o prințesă frumoasă. Inginerul ia broasca de pe drum și o bagă în buzunar. Broasca a repetat mai tare:

- Auzi, dacă mă săruți, voi rămâne cu tine toată săptămâna.

Inginerul a scos-o din buzunar, i-a zâmbit și a vârât-o înapoi. Atunci broasca a strigat:

- Fii atent domnule, dacă mă săruți, voi deveni o prințesă frumoasă, voi rămâne toată săptămâna cu tine și voi face ORICE vrei.

Inginerul o scoate din buzunar, îi zâmbește și o pune înapoi. Broasca disperată devine isterică:

- Măi, ce-i cu tine. N-auzi că-s o prințesă frumoasă și că voi face dragoste cu tine o săptămână?! Care-i baiul? De ce nu mă săruți odată naibii?!

Inginerul îi răspunde:

- Auzi, bă, eu sunt inginer. N-am timp de muieri, dar să dai de o broască vorbitoare... asta chiar e interesant!

Ține cont de această observație:

A) Dacă dimineața când te trezești, constați că nu ești inginer, ești norocos.

B) Dacă te trezești, nu ești inginer și o blondă spectaculară doarme lângă tine în pat, ești îngrozitor de norocos.

C) Dacă te trezești, ești inginer și o blondă superbă doarme în pat lângă tine... nu te stresa, încă visezi.

Marele logician Bertrand Russell (sau A.N. Whitehead?) a pretins cândva că el poate demonstra orice dacă se știe că $1+1=1$.

Într-o zi, un șmecheraș i-a zis: "Ok. Demonstrează că ești Papă."

El s-a gândit puțin și a răspuns: "Eu sunt unul. Papa e unul. De aceea Papa și cu mine suntem unul."

"- Iar acesta se numeste buton, spuse inginerul, si foloseste la deschiderea calculatorului.

- Si de ce se numeste buton, intreba un elev?

- Pentru ca, daca ar fi folosit pentru inchiderea calculatorului, el s-ar fi numit but-off."

"Trei ingineri discuta intre ei despre natura corpului uman. Unul din ei zice:

- E clar ca a fost conceput de un inginer mecanic: articulatiile, oasele pt. sustinere.

- Nu cred, zice altul, a fost facut de un inginer electronist: toate conexiunile nervoase, sistemul nervos ...

Al treilea:

- Nu se poate! Mai mult ca sigur a fost gandit de un inginer constructor, numai ei pot sa plaseze o zona cu deseuri toxice langa o zona recreativa!"

 "Unsprezece persoane atârnavu de un cablu fixat de un elicopter. Erau zece economiști și un inginer. Deoarece cablul nu era suficient de solid să-i țină mult timp pe toți, s-au decis ca unul din ei să se sacrifice, pt. ca ceilalți să se poată salva. Nu s-au putut hotărâ, cine să fie nenorocitul, așa că, în final, inginerul a ținut un discurs foarte impresionant. El a spus că va da drumul cablului de bună voie, deoarece inginerii sunt obișnuiți să facă orice pt. firma lor, să se sacrifice pt. familia lor, să ofere totul firmei, să facă ore suplimentare și să nu primească nimic în schimb. După ce a terminat discursul lacrimogen, toți economiștii au început să-l aplaude..."

Recent a fost efectuat un sondaj de opinie în Italia

Recent a fost efectuat un sondaj de opinie în Italia, în care întrebarea era: 'Credeti ca sunt prea multi straini in tara?'

Rezultatele au fost dupa cum urmeaza:

20% dintre respondenti au spus 'Si'

10% dintre respondenti au spus 'No'

70% dintre respondenti au spus: 'E, pe dracu'

EPIGRAME de Traian Gărduş

Unor fumători înrăiți

Dorința lor - să te crucești! -
 E ca să fie-nmormântați
 Pe undeva, la Mărășești,
 Nu prea departe de... Carpați.

La un recital de epigramă, unei anume epigramiste

Dacă-i vorba d-epigramă
 Și-alte opuri literare,
 Dintre toate - bag de seamă -
 Eu prefer... pe autoare!

Unui epigramist, de 1 Aprilie

Din munți în șesul infinit,
 Ecoul faptei mai răsună;
 Amice, azi ne-ai păcălit:
 Ai scris o epigramă bună!

Unui bețiv

Sunt atâtea căi de-ales,
 În viață de urmat,

*Numai dânsul, prea ades,
Alege trei deodat!*

Nicolae Petrescu: "Joc fecund"

*Citind, atent, acele foi,
Concluzia nu pot s-ascund:
Din jocul tău, așa fecund,
Nu prea rodi nimic de soi...*

**Mona Vâlceanu: "Singurătatea
și dragostea" (poeme)**

*La mine-n calendar e vineri,
La tine parcă e doar joi;
Vezi, Mona, când eram mai tineri,
Amorul se făcea... în doi!*

"Evoluție"

*Încet, maimuța devenise... om.
Muncind cu forța lui deplină,
Costică și-a luat mașină;
Aceasta îl trimise iar în pom!*

Unui plagiator

*Nu vreau să fac pe procurorul,
Crezare, totuși, rog să-mi dați:
În criptă zace autorul,
În operă, mai mulți confrăți...*

**Stanțe de peste ocean,
scrise uneia anume**

*Că te doresc e prea firesc,
Mă obsedează, totuși, gândul,
Că așteptând, să-mi vie rândul,
Mi-e teamă că... îmbătrânesc!*

Aniversară - soției mele

*Iubit-o, iată, astăzi, vin
Să-ți dau, cu toată importanța,
Un ruj, nebănuț de fin,
Rămas, pe buze, de la Tanța!...*

Cupluri "celebre" - Iri și Moni

*Între tine și nevasta
Ce-o dansezi cu-atâta foc,*

*Diferența este asta:
Tu babac și ea boboc.*

De 8 Martie

*Soției mele astăzi vin
Și-i dau cu toată importanța:
Un ruj nebănuț de fin...
Rămas pe buze de la Tanța.*

Unei epigramiste

*Furioasă și cu pizmă,
Mă provoacă în duel;
Eu, cu pixu-ncetinel,
Ea cu tocul... de la cizmă!*

Poeților

*Cât de lipsiți, săraci ar fi
Acei ce veșnic se inspiră,
La ei oricând tot poți găsi
De nu mai mult, măcar... o liră!*

Epigramatică

*Eu versuri n-am să mai comit vreodată',
Chiar de-mi vor scoate vorbe fel de fel.
Decât în epigramă Cincinat,
E mult mai bine-n cramă Păstorel.*

Unui poet infatuat

*Pornit pe literare drumuri,
Acest catren vreau să-ți consacru;
Mă mir de unde-atâtea fumuri
Când n-ai nimic din focul sacru?!*

Fumătorul

*Vrând în frunte să rămâie,
Neglijează sfatul bun!
Văd cum fumul de tutun
Se preface în... tămâie!*

Printre clasici

*Când sunt sobru și-ncruntat,
Zice lumea: -Cincinat!
Dar când gust un Ottonel:
-Uite, este... Păstorel!*

Unui grafoman

Bardul nostru - nu dau nume -
 Scrie și nu stă un pic...
 Astfel că acu-mi explic
 Lipsa de hârtie-n lume!

Apropo de NATO

"Chestiunea", dracu' bat-o,
 Doamne, mare-ți este balta:
 Mândra vrea să intre-n NATO,
 Eu doresc... să intru-n alta!

Asemănare

Cum stam la masă,-n faptul serii,
 Un gând năstrușnic îmi apare:
 Venera se născu din mare,
 Mașina lui - din spuma berii.

**Epigramistului Gh. Zarafu
(locuiește lângă Cimitirul Bellu)**

Îmi pare fapta sa isteată
 Și-i merse vestea peste ape:
 Că este singurul în viață
 De bardul Cincinat aproape!

Epigrama

Poanta, veselă sau sobră,
 Fulger din senin să cadă:
 Epigrama e o cobră
 Însă cu venin în coadă!

**Lui Al. Clenciu, caricaturist
și epigramist**

Maestre, uite un catren,
 În care n-am să fiu prea dur:
 În epigramă, ca-n desen,
 Persiști mereu în clar-obscur!

Precizare

Eu nu sunt primul care spun
 Că tot poetul e nebun.
 Și eu te informez discret:
 Nu tot nebunul e poet.

Poetului Aurel Rău

*Când vorbesc de opul său,
Sunt atâtea care spun:
Când semnează este Rău,
Iar când nu, e foarte Bun.*

Epitaf unui fotbalist

*Și-n groapă el e tot martir
- Așa îi fuse soarta -
Că ar pleca din cimitir
Dar... nu găsește poarta!*

Unui servil

*Dus pe ultimul său drum
Îl frământă gânduri treze;
Cât n-ar da ca să-i cedeze
Locul șefului și-acum!*

Unui confrate

*Să te văd e o plăcere
Ba chiar și să bem un pic,
Doar un lucru îți voi cere:
Lasă, nu-mi citi nimic!*

Mie însumi

*Unii sunt celebri-n viață,
Alții sunt după ce mor.
Eu aș vrea - o spun pe față -
Să am soarta tuturor.*

Consternare

*Nu știu cine poartă vina
De ne paște-ntruna chinul,
C-am ajuns a fi benzina
Mult mai scumpă decât vinul!*

Rugămintă bachică (postumă)

*Bocetele, frățioare,
Loc de sete tot nu-mi țin;
Toarnă-mi, pe mormânt, pahare
Din Cotnariul cel mai fin!*

Mie însumi

*Declar aici, ca să se știe,
Confrații pot să mă acuze,
Pe bune, chiar de bigamie;
Căsătorit cu două muze.*

Dialog

*- Maestre, am un subiect
De dramă, ce mai... e un vis!
- Oh, ai dreptate, e perfect,
Păcat să fie compromis.*

Bețivul înaintea morții

*Îmi fuse dat amar destin,
O viață-ntreagă tot pelin.
Acuma, moarte, stai puțin,
Să mai pot bea un pic de vin.*

Unui confrate

*N-o să fie cu reclamă,
Dimpotrivă, cu perdaf:
Tot căznind la epigramă,
Va să iasă... epita!*

Invocație

*Unde ești tu, Păstorel?
Ca-ntr-o stanță de rondel
Să trimiți la faliment
Și Guvern, și Parlament.*

Unui boxer

*Te știam la "mijlocie",
Însă când văzui cum bei,
Mi-am zis fără ironie:
La băut trecuși la... "grei".*

Epitaful unui plagiator

*Aici zace-un literat
Fericit ca-n paradis
Când trăia a publicat
Mult mai mult decât a scris*

Mie însumi (poet și profesor de engleză)

Când uneori strunesc o liră,
Se-ntreabă unul și se miră:
Țintește către nemurire,
Sau, poate, numai niște... lire?!

Unui ofițer-port

Trecând prin opu'-i literar,
În sinea mea am exclamat:
"Stimabilul este gradat,
Dar scrie, zău, ca un căprar!"

Unui redactor de la o revistă literară

Păsul meu ți-l spun pe șleau:
Publică-mă fără frică!
Pot și eu oricând să beau
Cât poetul Cutărică!

Domnișoară pocăită

În cele sfinte-ncepe-a crede
Pozitivistă domnișoară:
A înțeles că-i vorbă sfântă
Să naști și să rămâi fecioară.

Unui meteorolog

Dichisit om ești, Costine,
În costumul impecabil,
Seara asta, sper, în fine,
Vei veni, la timp... probabil?

Unui umorist

Privind umorul înapoi,
Urarea asta să-ți ajungă.
Să bei vin vechi, de viață lungă,
În schimb, să vii cu... poante noi!

Cititorilor mei

Mereu s-a spus cum că apar
În presa noastră tot mai rar.
Ca fost epigramist vă spun:
Îmi duceți lipsa, deci sunt bun...

Ce este epigrama?

*De vrei părerea să-mi consulți,
Am să răspund cum se cuvine;
E drept, flirtează ea cu mulți,
Da' nu se dă... la fitecine!*

Unui poet nerealizat

*Mormântu-acesta înverzit
Adăpostește cărți de vis;
Vre-o câteva ce le-a citit
Și altele... ce le-ar fi scris!*

**En-garde
(Posibililor mei adversari)**

*Amicii mei, cu rime noi,
De vreți să dați în T. Gărduş,
Vă informez, de pe acuș,
S-aveți și... oiștea cu voi!*

Unei poete tomnatice

*Îi urez, cum se cuvine,
"La mulți ani și numai bine!"
Ea îmi zice, cu temei:
Zău c-aș vrea să dau din ei!...*

Unor critici

*Afirmă unii, vehement,
Că n-aș avea umor, talent...
Sunt de acord, de bună seamă;
Tot haru-l pun în epigramă...*

Cuvânt de încheiere

Dragii mei colegi, am venit la întâlnirea aniversară din dorul de voi, din dorul de a-mi pipera amintirile cu drăgălașele voastre zâmbete, din dorul de a vă mai ura în direct „La mulți ani, cu sănătate!” și „Să dea bunul Dumnezeu să ne mai revedem sănătoși!”

PRUDENTE

*Nu insistați să mănânc, mai ales piperat,
Că am ceva probleme la rinichi și ficat!
Nu-mi dați carne de porc, grătar sau cuptor,
Mă tem de pancreas și de colesterol!*

*Nu pot mânca tort și dulce, de vreun fel
Am diabet amice, cum să-mi bat joc de el!?
Nu-mi dați să beau, se urcă la cap tare,
Și unde nu e cap, e vai de picioare!*

*Cafeaua și tutunul, sunt rele pentru mine,
Că inima mă lasă, am hipertensiune!
Degeaba mă-ndemnați, să zâmbesc câteodată,
Aș vrea, dar nu mă lasă crampele de prostată!*

*Nu mă bateți la cap, cu amintiri neroade,
Că alzheimer-ul meu, tot mai mult mă roade!
Nu mă scoateți la dans, am o mică viroză,
Și mă mișc tare greu că am și coxartroză!*

*Voi bea numai apă, sau un ceai, bunăoară
Și voi lăsa burta s-o ia pe ghiorăială!
Privind în hăul vieții, voi sta meditativ
Să admir totu-n jur, în chip contemplativ!*

*Dar chiar de nu mănânc și de nu beau nimic,
Sunt fericit cu voi, că vă mai văd un pic!
Povești, în ziua asta, durerile sunt moarte,
Așa că dragi colegi, vreau să mă-mbăt din toate!*

*Cu drag, al vostru coleg
Mior*